

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL.

Tuesday, the 1st September 1970.

The House met in the Council Chamber, Fort. St. George, at four of the clock, Mr. Chairman (THE HON. THIRU C. P. CHITRARASU) in the Chair.

I. QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS

Special training courses for teachers

*61. Q.—THIRU M. ETHIRAJULU (on behalf of THIRU M. SAN-KARALINGAMPILLAI): Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state :

(a) the places where and the number of batches in which refresher courses were held for the teachers of our State during the summer holidays in 1969 ;

(b) the number of (1) College teachers (2) High School teachers benefited thereby ;

(c) the total expenditure incurred ; and

(d) the amount borne by the Central Government and the University Grants Commission ; the amount spent by the State Government ?

ஆசிரியர்களுக்கெனச் சிறப்புப் பயிற்சி

திரு. எம். எத்திராஜலு (திரு. எம். சங்கரலிங்கம் சார்பில்) மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) 1969 கோடை விடுமுறையில் நம் மாநிலத்தில் ஆசிரியர்களுக்கெனச் சிறப்புப் பயிற்சி எந்தெந்த இடங்களில் எத்தனை பிரிவாக நடைபெற்றது ?

(இ) அதனால் பயன் பெற்ற (1) கல்லூரி ஆசிரியர்கள் (2) உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் எத்தனை பேர் ?

(உ) இதனால் ஏற்பட்ட மொத்தச் செலவு எவ்வளவு ?

(எ) மத்திய அரசும், பல்கலைக்கழக மான்யக் குழுவும் ஏற்றுக் கொண்ட தொகை எவ்வளவு ? மாநில அரசு செலவு செய்த தொகை எவ்வளவு ?

[1st September 1970]

THE HON. THIRU V.R. NEDUNCHEZHIAN: (a) (b), (c) and (d) :
A statement (*) is placed on the table of the House.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : மேஜையின் மீது வைக்கப்பட்டிருக்கிற விவர அறிக்கையின்படி யுனிவர்சிட்டி கிராண்ட் கமிஷன் சுமார் ரூ. 5½ லட்சம் கொடுத்திருக்கிறது இத்திட்டத்திற்கு. மத்திய அரசு ஒன்றுமே கொடுக்கவில்லை. ஆனால் தமிழக அரசு மட்டும் ரூ. 93,000 கொடுத்திருக்கிறது. ஆகையால் மத்திய அரசிடம் தமிழக அரசு கொஞ்சம் பணம் அதிகமாகக் கொடுக்கும்படி வற்புறுத்தி மேலும் பல ஆசிரியர்கள் பயிற்சி பெறுவதற்கு முயற்சி எடுக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : பல்கலைக்கழக மானியக் குழு ரூ. 5,42,305 கொடுத்திருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட அது இந்திய அரசு கொடுத்ததாகத்தான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்திய அரசின் சார்பாகத்தான் பல்கலைக் கழக மானியக் குழு கொடுத்திருக்கிறது. மாநில அரசு ரூ. 93 ஆயிரம் செலவு செய்திருக்கிறது. அவர்கள் தந்திருப்பதை மகிழ்ச்சியோடு, ஓரளவுக்கு நாம் எதிர்பார்க்கிற தொகை என்ற அளவில்தான் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : மாநில அரசு ரூ. 93 ஆயிரம் செலவு செய்திருக்கிறது. விஞ்ஞானப் பாடங்களைக் கல்லூரிகளில் விரிவுரையாளர்கள் தமிழில் போதிப்பதற்குப் பயிற்றுவிக்க இது வழி செய்திருக்கிறது. இப்போது நமது கல்லூரிகளில் இருக்கிற எல்லா விரிவுரையாளர்களும் இந்தப் பயிற்சியைப் பெற்றுவிட்டார்களா ? இன்னும் இந்தப் பயிற்சி நீடிக்க வேண்டியிருக்கிறதா ? இன்னும் அதற்காகப் பணம் செலவிட வேண்டியிருக்கிறதா ? அல்லது இந்தத் திட்டம் பூர்த்தியாகிவிட்டதா ?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : எல்லோரும் இந்தப் பயிற்சியைப் பெற்றுவிட்டார்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை. சென்ற ஆண்டு ஒரு சிலருக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டும் ஒரு சில ஆசிரியர்கள் பயிற்சி பெற்றார்கள். அடுத்த ஆண்டில் மீதம் உள்ளவர்களுக்கு இதே வகையில் பயிற்சி அளிக்கும் முறை இருக்கும்.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : விஞ்ஞானத்தைத் தமிழில் சொல்லிக் கொடுப்பதற்காக நியமிக்கப்படக் கூடிய பயிற்சியாளர்களுடைய தகுதி என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : ஏற்கனவே இந்தத் துறையில் பேராசிரியர்களாக இருந்தவர்கள், இதுபற்றிய பல புத்தகங்களை எழுதியவர்கள், ஆங்கிலம், தமிழ் ஆகிய இரண்டிலும் தேர்ச்சி பெற்றிருப்பவர்கள், வல்லுனர்களாக இருப்பவர்களைக் கொண்டுதான் இந்தப்பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. கிட்டத்தட்ட எல்லா ஆசிரியர்களும் ஒரேவிதமான சொற்களை பயன்படுத்தக்கூடிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதற்காக, எந்தெந்த வகையில் அந்தச்சொற்களைப் பயன்படுத்தலாம் என்று தேர்ச்சி பெறுவதற்காக, இந்தப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது.

1st September 1970]

Madras Pharmacy Council

*62. Q.—THIRU A.R. DAMODARAN (on behalf of THIRU G. SWAMINATHAN) : Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state :

(a) whether it is a fact that the Madras Pharmacy Council has written to the Government on 15-3-1968 to accord sanction for the continuance of the present incumbent, as the Registrar, for a further period of three years ; and

(b) if so, the action taken thereon ?

சென்னை மருந்தியல் குழு

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்) : மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) தற்போது பதிவாளராக உள்ளவரே மேலும் மூன்று ஆண்டு களுக்கு தொடர்ந்து பதவியில் இருக்க ஒப்பளிப்பு வழங்கும்படி சென்னை மருந்தியல் குழு 15.3.1968 அன்று அரசுக்கு எழுதியுள்ளது என்பது உண்மையா ?

(இ) ஆமெனில், அதன் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை யாது ?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) பதிவாளர் பதவியை விளம்பரம் செய்யும்படியும், அவ்விடத் திற்கு ஒருவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் வரை தற்போதுள்ளவரையே தொடர்ந்து இருக்க அனுமதிக்கும்படியும், பார்மலி மன்றத் தலைவருக்கு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது.

*63. Q.—THIRU A.R. DAMODARAN (on behalf of THIRU G. SWAMINATHAN) : Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state :

(a) whether it is a fact that the Madras Pharmacy Council has requested the Government on 17-10-1968 to write off the residua instalments of loan payable by it to the Government ; and

(b) if so, the action taken thereon ?

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்) : மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) தமிழ் நாடு மருந்தியல் குழு அரசுக்குச் செலுத்தத் தக்க கடனில் எஞ்சிய தவணைத் தொகைகளைத் தள்ளிவிடுமாறு 17.10.1968 அன்று அரசைக் கேட்டுக் கொண்டது உண்மையா ?

(இ) ஆமெனில், அதன் பேரில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) இந்தக் கோரிக்கை அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

[1st September 1970]

Applications received by the Drugs Controller

*64. Q.—THIRU A.R. DAMODARAN (on behalf of THIRU G. SWAMINATHAN): Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state :

(a) whether it is a fact that hundreds of applications have been received by the Drugs Controller during the period from 1-10-1969 to 31-12-1969 for approval as 'qualified persons' as per Section 65 (15) (c) of the Drugs and Cosmetics Rules, 1945 ; and

(b) if so, the action taken thereon ?

**மருந்துகள் கட்டுப்பாடு அதிகாரி பெற்றுக்கொண்ட
விண்ணப்பங்கள்**

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்) : மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) 1945-ஆம் ஆண்டு மருந்துகள், ஒப்பனைப் பொருள்கள் விதி களைச் சேர்ந்த 65 (15) (c) பிரிவின்கிணங்க “தகுதி பெற்ற நபர்கள்” என்று ஒப்புதல் பெறுவதற்காக 1.10.1969 முதல் 31.12.1969 வரையுள்ள கால அளவில் மருந்துகள் கட்டுப்பாடு அதிகாரி நூற்றுக்கணக்கான விண்ணப்பங்களை வரப்பெற்றார் என்பது உண்மையா ?

(இ) ஆமெனில், அதன் பேரில் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) மருந்துக் கட்டுப்பாடு அதிகாரியிடம் 652 விண்ணப்பங்கள் வந்தன.

(இ) அவற்றின்மேல் நடவடிக்கை தேவையில்லை என முடிவு செய்யப்பட்டது.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : தகுதி பெற்ற நபர்கள் என்ற ஒப்புதல் அளிப்பதில் இருக்கிற சிரமம் என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : 1945-ஆம் ஆண்டு சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அதற்கான தகுதிகள் அதில் வகுக்கப்பட்டன. அந்த விதிப்படி போதுமான அளவிற்கு ஆட்கள் இல்லாத நிலையில், சிலருக்குச் சலுகை கொடுத்துச் சேர்க்க வேண்டிய நிலை இருந்தது. பிறகு தகுதி பெற்றவர்கள் வந்து விட்டார்கள். அதனால் அந்த விதிப்படி உள்ள தகுதியின் அடிப்படையில் ஆட்களைச் சேர்க்க வேண்டிய நிலைமை வந்தது. அதற்கென பதிவுசெய்து டிப்ளமா பெற்றவர்கள் இருக்கும்போது, நான்காண்டு காலம் பயிற்சி பெற்றவர்கள் அந்தக் குறிப்பிட்ட பரீட்சை எழுதலாம் என்ற விதியும் இருக்கிறது. கல்வித் துறை ஆணைப்படி 31.12.69-க்குள்ளாக பரீட்சை எழுதித் தேர்ந்தால், அதற்குத் தகுதியுடையவர்களாகலாம் என்றிருப்பதை அங்கே பயிலுகிற மாணவர்கள் எதிர்க்க ஆரம்பித்தார்கள். பரீட்சை எழுதச் சொல்லி அவர்களுக்கு இடம் கொடுத்தால், புதிதாக

1st September 1970]

வருகிற எங்களுக்கு அந்த வேலை பெறுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடும் என்று எதிர்ப்பு தெரிவித்ததன் பேரில், அப்படிப் புதிதாக வருகிறவர்களுக்கு வேலை அளிக்க வேண்டியிருக்கிற காரணத்தால், டிப்ளமா இதற்கென்று பெற்றவர்களுக்கு வாய்ப்பளிக்க வேண்டுமென்பதால், இந்த விண்ணப்பங்கள் கருத்தில் கொள்ளப்படவில்லை.

Free Reading Room for women and children

*65. Q.—THIRU T. K. SUBBIAH : Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state the present stage of the construction of the building for Free Reading Room for women and children at Anaikulam Ground, Singara Thoppu, Tiruchi town by the Tiruchi District Local Library Authority, for which foundation-stone was laid by the Prime Minister in 1966 ?

மாதர், குழந்தைகள் இலவச படிப்பக கட்டிடம்

திரு. டி. கே. சுப்பையா : மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

திருச்சி மாவட்ட நூலக ஆணைக் குழுவினரால் திருச்சி நகரத்தில் சிங்காரத் தோப்பு, ஆணைக்குளம் மைதானத்தில் மாதர், குழந்தைகள் இலவச படிப்பக கட்டிடம் கட்ட 1966-ஆம் ஆண்டு பிரதமர் அவர்களால் கால்கோள் போட்டது, தற்போது எந்நிலையில் உள்ளது ?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தொடக்கத்தில் நூலகத்தை கட்டவேண்டுமென்ற இடத்தை பின்பு திருச்சி மாவட்ட நூலக ஆணைக் குழு, மேற்கு போலிவார்டு சாலையிலுள்ள இப்ராஹிம் பூங்கா என்னும் இடத்துடன் பரிவர்த்தனை செய்து கொள்ள வேண்டுமென நினைத்ததால் நூலக கட்டிட வேலை இன்னும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. திருச்சி நகரவையின் தீர்மானம் இதுவரை தெரியவில்லை.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட இந்த ஆணைக் குளம் மைதானத்தை மாற்ற வேண்டிய அவசியம் என்ன ? அப்படி மாற்றினால் அந்த இடத்தை என்ன செய்ய முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : சிங்காரத் தோப்பு என்ற இடத்தில் 33 சென்ட் இடத்தைப் பெற்றார்கள். அந்த இடத்தில் 5 லட்சம் ரூபாய் செலவில் கட்டிடம் கட்ட இருந்தார்கள். ஆனால் அதைவிட்டு மேல் போலிவார்டு ரோடில் இப்ராகிம் பார்க்கில் இந்தக் கட்டிடம் கட்டப்பட்டால், அந்த இடம் மிகவும் வசதியாகவும் தகுதியாகவும் இருக்கும் என்று நகரசபையை அணுகினார்கள். அந்த இடத்தை நகரசபை தந்து விட்டால், அதே அளவுக்கு வேறு இடத்தை அதற்குப் பதிலாகத் தந்து விடுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். 33 சென்ட் நிலத்தை இங்கே தந்துவிட்டால், இங்கே கட்டுகிற கட்டிடம் பொதுவான இடத்திலும் பார்வையான இடத்திலும் இருக்கும் என்ற அடிப்படையில் தான், அந்த இடத்தை மாற்ற வேண்டுமென்று நூலக ஆணைக்குழுத் தலைவர் அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். இது குறித்து நகர சபையின் தலைவருடைய இசைவு எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

[1st September 1970]

THIRU D. SANTOSHAM : Sir, I find from the question that the building to be constructed is for a Free Reading Room for Women and Children and that men are to be precluded from entering into this Reading Room. If so, what is the reason for keeping this Reading Room reserved for women and children only? Are there any other Reading Rooms of this nature?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : இந்த இடத்திலிருந்து அந்த இடத்திற்கு மாற்ற வேண்டுமென்று தலைவர் அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். நகர சபையின் இசைவு எதிர்பார்க்கப்படுகிறது என்று தான் இங்கே குறிப்பிடுகிறது.

THIRU D. SANTOSHAM : My question was : Are men precluded from entering into this Reading Room? Are men not supposed to be entering into this Reading Room? If so, what is the reason? Are there similar Reading Rooms in this State?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : குழந்தைகளுக்கும் பெண்களுக்கும் என்றிருப்பதால் அவர்களுக்கு மட்டும் தான் என்றும் நாம் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் அதுபற்றிய சரியான தகவல் இப்போது இல்லை.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : நூலக ஆணைக் குழுவின் சேர்மனாக தற்போது யாரும் இல்லை. யார் நூலக ஆணைக் குழுவின் தலைவராக இருந்தபோது இந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : இதற்கு முன்னால் இருந்த நூலக ஆணைக் குழுத் தலைவர் காலத்தில், புதிய தலைவர் இன்னும் நியமிக்கப்படவில்லை. ஏற்கெனவே இருந்த தலைவர் காலத்தில் தான் இது தீர்மானிக்கப்பட்டது. யார் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

Sugar Factories

*66. Q.—**THIRU A. R. DAMODARAN** (on behalf of **THIRU G. SWAMINATHAN**) : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state :

(a) whether it is a fact that the Government have decided to commission three more Sugar Factories in the State; and

(b) if so, the necessity for the same?

சர்க்கரை ஆலைகள்

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்) : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) இம்மாநிலத்தில், மேலும் மூன்று சர்க்கரை ஆலைகளைத் தொடங்க அரசு கருதியுள்ளதென்பது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், அதற்கான அவசியம் யாது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : (அ) ஆம்.

(இ) நமது மாநிலத்தின் வளர்ச்சிக்காக.

1st September 1970]

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : அமைக்கப்படவிருக்கிற சர்க்கரை ஆலைகள் சர்க்கார் துறையில் அமைக்கப்பட இருக்கின்றனவா, அல்லது கூட்டுறவுத் துறையிலா, அல்லது தனியார் துறையிலா என்று அமைச்சர் அவர்கள் விவரம் அளிப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : மூன்று ஆலைகளும் கூட்டுறவுத் துறையில் தான் அமைக்கப்பட இருக்கின்றன. இரண்டு ஆலைகள் வடாற்காடு மாவட்டத்திலும் ஒன்று கோவை மாவட்டத்திலும் ஏற்பட இருக்கின்றன.

THIRU D. SANTOSHAM : Are the Government satisfied that the existing sugar factories in the Co-operative Department are running satisfactorily and at a profit?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : இன்றைய நிலைமையில் பார்த்தால், தனியார் துறை பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தோன்றுகிறது. எல்லா சர்க்கரை ஆலைகளிலுமே சர்க்கரை விற்பனையாகாத நிலையில், சரியான சந்தையில்லை என்ற நிலை இருக்கிறது. இது நிரந்தரமான நிலையாக இருக்காது என்று நான் கருதுகிறேன். இந்திய அளவில் ஏராளமான சர்க்கரை உற்பத்தி செய்து வெளிநாடுகளில் விற்பனை செய்ய மத்திய அரசு தற்போது முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு வருகிறது. விவசாயிகள் வாழ்க்கைத்தரம் ஓரளவுக்கு உயர வேண்டுமானால், இப்படிப்பட்ட பணப் பயிர்கள், 'கேஷ் கிராப்' களை அதிகமான அளவுக்கு உற்பத்தி செய்ய வழிவகை செய்யவேண்டும். ஆகவே தான் 4வது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் சர்க்கரை ஆலைகளை இன்னும் தொடங்கலாம் என்று முடிவு செய்திருக்கிறோம்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, இப்போது கோவை மாவட்டத்தில் ஒரு ஆலையையும் வடாற்காடு மாவட்டத்தில் இரண்டு ஆலைகளையும் துவங்கப்போவதாக அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஏற்கெனவே இந்த மாவட்டங்களில் இருக்கிற சர்க்கரை ஆலைகள், அங்கே உற்பத்தியாகிற கரும்பு அறைவைக்கான போதிய 'கெபாசிடி' இல்லாமல் இருக்கின்றன என்ற காரணத்தாலா, அல்லது வேறு காரணங்களாலா, அந்த ஆலைகள் மீண்டும் அந்த மாவட்டங்களிலேயே ஆரம்பிக்கப்பட இருக்கின்றன என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : ஏற்கெனவே கோவை மாவட்டத்தில் ஒரு கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை இருக்கிறது. அது நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களுடைய பகுதியிலே தான் இருக்கிறது. ஆயினும் அந்தப் பகுதியில் இருப்பவர்கள் இன்னும் அதிகமான தண்ணீர் தருவதற்கு பி.டபிள்யூ.டி. யிலிருந்து அனுமதி கிடைத்தால், இன்னும் ஏராளமான கரும்பு உற்பத்தி செய்வதாகச் சொல்கிறார்கள். மேலும் கோவை மாவட்டத்தில் கேரளாவை ஒட்டியிருக்கிற பகுதியில் உள்ள ஒரு ஆலைக்கு நாம் இன்றுவரை 1000 ஏக்கர் நிலத்தில் பயிராகும் கரும்பை—சரியான நினைவில்லை—நாம் கொடுப்பதாக உறுதியைத் தந்திருக்கிறோம். ஆகவே நாம் அவர்களுக்காக மட்டுமல்லாமல் நமக்கும் ஒரு ஆலையை ஆரம்பித்துக்கொள்ளலாம் என்பதன் அடிப்படையில்

[1st September 1970]

புதிய ஆலையை ஆரம்பிக்க முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் ஏராளமான சுரும்பு உற்பத்திக்கு வாய்ப்பிருக்கிறது. என்பதால் இன்னும் 2 சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு அனுமதி தரப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : அமைச்சர் அவர்கள் 3 சர்க்கரை ஆலைகளில் இரண்டை வடாற்காடு மாவட்டத்திலும் ஒன்றைக் கோவை மாவட்டத்திலும் அமைக்கப் போவதாகச் சொன்னார்கள். அவைகள் எந்தெந்த ஊர்களில் அமைக்கப்படும் என்ற விவரம் தருவாரா? அதோடு இன்று நாடு முழுவதும் சர்க்கரை இருப்பு பெருமளவுக்கு அதிகமாகி, அதன் காரணமாக விலைகள் இறங்கிக்கொண்டு வருவதால், சர்க்கரை ஆலைகள் நஷ்டத்தில் நடப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். எனவே இந்த நிலைமையில் புதிய ஆலைகளை அமைப்பதுபற்றி அரசாங்கம் மறு பரிசீலனை செய்ய முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்ட இடங்களைப் பொறுத்த அளவில், இதற்கு என்று ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நீண்ட நாட்களாக அந்தக் குழு ஆராய்ந்து வடாற்காடு மாவட்டத்தில் இரண்டு இடங்களைச் சொல்லியிருக்கிறது. அம்பலூர், பிரம்மபுரம் என்று 2 இடங்களையும், கோவை மாவட்டத்தில் பேரூர் என்ற இடமும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த இடங்களைப் பற்றி இறுதியாக முடிவு செய்ய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

சர்க்கரை ஆலைகள் இன்னும் தேவைதான் என்பதற்கு நான் ஏற்கெனவே பதில் சொன்னேன். இன்னும் அதிகமான சர்க்கரை ஆலைகளை தமிழ் நாட்டில் அமைப்பதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது. இப்போது இடைக்காலத்தில் தமிழ் நாட்டிலிருந்து ஏற்றுமதிக்கு நிறைய வாய்ப்பில்லாத காரணத்தால்தான், நம் நாட்டுச் சர்க்கரை ஆலைகளுக்குக் கிராக்கி குறைந்துகொண்டிருக்கிறது. இது ஒரு இடைக்காலப் பிரச்சனையாக இருக்கும் என்று தான் இந்த அரசு கருதுகிறது. நீண்ட காலப் பிரச்சனையல்ல இது. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், சர்க்கரை அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்கும், விவசாயிகள் கரும்பை ஏராளமாகப் பயிரிடுவதற்கும் அதிகத் தேவையிருக்கிறது என்று தான் நான் கருதுகிறேன்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : சென்ற வருஷத்திற்கு முந்தின வருஷம் ஏராளமாகச் சர்க்கரைக்குக் கிராக்கி ஏற்பட்டு, நல்ல விலை கிடைத்ததால், போன வருஷம் எல்லோரும் நல்ல விலை கிடைக்கும் என்ற எண்ணத்தில் ஏராளமாகக் சுரும்பு உற்பத்தி செய்து, கடைசியில் அதை வெட்டுவதற்கும் அறைவைக்கும் கூட கட்டுப்படியாகாத காரணத்தால், பல இடங்களில் சுரும்புப் பயிருக்குத் தீ வைத்து அழித்தார்கள் என்று நான் சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புவதோடு, சென்ற வருஷத்து சர்க்கரை 'கேரி ஓவர்' ஆகி, தற்போது பல லட்சக் கணக்கான டன் சர்க்கரை கையிருப்பில் இருக்கிறது என்று பத்திரிகையில் செய்தி ஒன்றைப் பார்த்தேன். ஆகவே இந்தச் சர்க்கரை ஆலைகளை சர்க்கார் துறையிலோ, கூட்டுறவுத் துறையிலோ ஆரம்பிக்கும்போது, கொஞ்சம் நன்றாக ஆராய்ந்து ஆரம்பிப்பது நல்லது என்று நினைக்கிறேன். இந்த யோசனையைச் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1st September 1970]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : ஒவ்வொரு சர்க்கரை ஆலைக்கும் இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படக் கூடாது என்று தான் ஒவ்வொரு ஆலைக்கும் இத்தனை ஏக்கர் என்று நிர்ணயிக்கிறோம். அதற்கு எல்லை வரம்பையும் நிர்ணயிக்கிறோம். எல்லை வரம்பிற்குள்ளாக இருக்கும் பதிவு செய்யப்பட்ட நிலங்களில் தான் பயிர் செய்ய வேண்டும். அவர்கள் கட்டாயம் ஆலைக்குக் கரும்பு கொடுக்க வேண்டும் என்று விதி வைத்திருக்கிறோம். இப்படி மாறி மாறி வருவதற்குக் காரணம் சர்க்கரை விலை என்று மட்டும் சொல்ல முடியாது. வெல்லத்தின் விலை கிராக்கியாக இருக்கும்போது, நம்முடைய விவசாயிகள் பதிவு செய்ததைக்கூட மீறி, வெல்லத்தை உற்பத்தி செய்கிற முயற்சியில் ஈடுபடுகிறார்கள். இதனால் சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. வெல்லத்திற்கு நல்ல விலை இல்லை என்ற உடனேயே, விவசாயிகள் சர்க்கரை ஆலையை நோக்கி வருகிறார்கள். எனவே ஒவ்வொரு ஆலைக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு நிலங்களை ஒதுக்கி, அந்த ஆலைக்கும் அந்த விவசாயிகளுக்கும் தொடர்பு ஏற்படுத்தி வைத்திருக்கிறோம். அந்தத் தொடர்பு உண்மையாகவே நல்ல முறையில் இரண்டு பேர்களாலும் பின்பற்றப்பட்டால், இந்த இழப்பு ஏற்படாது. சென்ற ஆண்டு ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் இதுதான். பதிவு செய்யப்படாதது, பதிவு செய்யப்பட்டது என்ற போட்டி ஏற்பட்டது. பதிவு செய்யப்பட்டாதவர்கள் கூட தங்கள் நிலங்களைப் பதிவு செய்யப்பட்டதாகக் கூறி, இதன் காரணமாக பதிவு செய்தவர்களுக்கும் ஆபத்து வந்தது. பதிவு செய்தவர்கள் நல்ல நோக்கத்தோடு ஆலையோடு நல்ல தொடர்பு கொண்டு ஒற்றுமையாகச் செயல்பட்டால், ஆலையும் நன்றாக நடக்கும், கரும்பு உற்பத்தியும் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கும். இது தான் உண்மை. விவசாயிகளுக்காக வாதாடும் நம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் விவசாயிகளுக்கு இதைப்பற்றித் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : அதிகமான அளவுக்குச் சாகுபடி செய்ததன் காரணமாக அந்தக் கரும்பை என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் நெருப்பு வைத்துக்கொடுத்தியதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட சம்பவம் ஏதேனும் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படியானால், அவ்வாறு நெருப்பு வைப்பவர்கள் மீது அரசு நடவடிக்கை எடுத்து அவர்களைத் தண்டிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : நம் தமிழ் நாட்டு விவசாயிகள் நம் செல்வத்தைப் பாழாக்க மாட்டார்கள் என்பதில் எனக்கு நம்பிக்கை உண்டு.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : சர்க்கரை ஆலைக்கு இன்னின்ன கிராமங்களில் இவ்வளவு விஸ்தீரணத்திற்கு இன்னின்ன நிலங்கள் என்று சரியாக இல்லாததால், விவசாயிகளுக்கு எந்தப் பகுதி கரும்பு விளைவிக்கக்கூடிய பகுதி என்று தெரியாமல் இருக்கிறது. சில நேரங்களில் இது எல்லைக்குள் இருக்கிறது என்கிறார்கள். சில நேரங்களில் இது எல்லையில் இல்லை என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். ஆகவே அரசாங்கம் இனியாவது இன்னின்ன கிராமங்களில் இன்னின்ன பகுதி, இவ்வளவு ஏக்கர் என்று பகிரங்கமாகக் கரும்பு விளைவிக்கக் கூடிய பரப்புபற்றி அறிவிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1st September 1970

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : அப்படிப்பட்ட தகராறு இருப்பதாக நான் கேள்விப்பட்டதில்லை. இரண்டு பேரும் ஒருவரை ஒருவர் ஏமாற்றப்பார்க்கிறார்கள். அது தான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வருகிறது. விவசாய இலாக்காவிலிருந்து இன்னின்ன ஏக்கர் என்று எல்லை வரையறுத்து உத்தரவு போடுகிறார்கள். ஒவ்வொரு ஆலைக்கும் அந்த உத்தரவு இருக்கிறது. விவசாயிகள் அந்த உத்தரவின் அடிப்படையில் தான் போய் தங்களைப் பதிவு செய்துகொள்ள வேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்படுகிறது. பதிவு செய்கிற முறையில் தான் தங்கள் சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப சர்க்கரை விலை குறைந்துவிட்டால் ஆலை முதலாளிகள் விவசாயிகளை ஏமாற்றப் பார்க்கிறார்கள். அதைப் போலவே வெல்லத்தின் விலை ஏறிவிட்டால், ஆலைகளை ஏமாற்றப் பார்க்கிறார்கள். இது ஒரு பொருளாதாரப் பிரச்சனையாக இருக்கிறது. எங்கே பார்த்தாலும், இப்போது புரொகிபிஷனை எடுத்துவிட்டதால் வெல்லத்திற்கு அதிகமான கிராக்கியில்லை. எதிர்காலத்தில் வெல்லத் தால் இந்தச் சிக்கல் நம் சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு ஏற்படாது என்று நான் கருதுகிறேன்.

Tamil Nadu State Transport Buses

*67. Q.—THIRU A.R. DAMODARAN (on behalf of THIRU G. SWAMINATHAN) : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state :

(a) whether the Government are aware of the fact that many buses belonging to Tamil Nadu State Transport Department are emitting huge volume of thick and obnoxious smoke which is injurious to health ; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken by the Government to prevent this hazard ?

தமிழ் நாடு அரசு போக்குவரத்துப் பேருந்துகள்

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்) : மாண்புமிகு பொதுப் பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) தமிழ் நாடு அரசு போக்கு வரத்துத் துறையின் பேருந்துகள் பல ஒடும்பொழுது அடர்த்தியான புகையை வெளிவிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன என்றும், அது சுகாதாரத்திற்குக் கேடு விளைவிக்கின்றது என்பதும் அரசுக்குத் தெரியுமா ?

(இ) ஆமெனில், இச்சுகாதாரக் கேட்டைத் தவிர்ப்பதற்காக அரசினால் எடுக்கப்பட்ட அல்லது எடுக்கக் கருதப்பட்டுள்ள நடவடிக்கைகள் யாவை ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : (அ)&(இ): தமிழ் நாடு அரசு போக்குவரத்தைச் சேர்ந்த சில பேருந்துகள் பெருமளவில் புகையை வெளிவிடுகின்றன. எரிபொருளுக்கு குழாய்ப் பகுதியைப் பழுது பார்ப்பதன் மூலம் அவற்றிலுள்ள குறைபாடுகள் நீக்கப்பட்டு வருகின்றன.

1st September 1970]

THIRU G. VASANTHA PAI : Will the Hon. the Minister for Industries kindly take into consideration what is happening in respect of the same problem faced by the Japanese and in some of the East European countries ? They have devised a system by which the exhaust pipes and carburetor are checked very often and this smoke is prevented from coming out of the buses. I also find that in the modern buses which we are putting on the roads, we have got the exhaust pipe going up and the smoke is going up as if it is through a chimney. You will see that in the latest buses coming on the road this smoke comes through the exhaust pipes which are fitted to the top. Can the Government, in the light of the experience that we are having in the streets of these buses emitting smoke every now and then, resort to the Japanese experience or the experience of the European countries and try to get some information about it ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : உறுப்பினர் கூறிய கருத்துக்களை நம்முடைய இலாகாவுக்கு அனுப்பி அதைப்பற்றிப் பரிசீலிக்கச் செய்யலாம்.

THIRU D. SANTOSHAM : This problem is becoming quite a serious one. Not only the State Transport buses but other lorries and buses are also emitting this obnoxious smoke which is becoming a very serious health hazard. I am attending to the air pollution which has become a grave menace. Will the Hon. the Minister for Public Works take some expert advice on this matter so that this may be arrested in the initial stages ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தமிழ் நாடு அரசு போக்குவரத்துத் துறையில் உள்ள பஸ்கள் தான் புகை கக்குகின்றன என்று சொல்லாமல், மற்ற தனியார் துறை பஸ்களிலும் இதுபோன்ற புகைபோக்கிக் கோளாறுகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லியதற்காக முதலில் அவருக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் அரசு பஸ்களில்தான் இந்தக் குறைகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது பலரால். இதைப்பற்றி இப்போது ஆலோசித்து வருகிறோம். அமெரிக்க நாட்டு நிபுணர்கள் கொண்ட ஒரு கருத்தரங்கு நடந்தது. எப்படி இந்தக் குறையை நிவர்த்திப்பது என்று ஆராய்ந்து உரிய நடவடிக்கை எடுக்க ஏற்பாடாகியிருக்கிறது.

“The defects in them are being rectified by servicing fuel injection pipes in them”

அதில்தான் முக்கியமான குறை இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அந்தக் குழாயை சரியாகப் பொருத்திவிட்டாலும், மற்ற தேவையான அளவில் பழுதுபார்த்துவிட்டாலும் போதுமென்று சொல்கிறார்கள். அதைப்பற்றி அரசாங்கம் கவனித்து வருகிறது.

[Thiru M. Ethirajalu rose . . .]

MR. CHAIRMAN : Without my permission, the hon. Member should not stand up.

[1st September 1970]

திரு. எம். எத்திராஜுலு : பழைய பஸ்களில்தான் இந்தக் புகை வருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. புதிய பஸ்களில் இந்த மாதிரி வருவதில்லை. கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்பாக வாங்கப்பட்ட பழைய பஸ்களை மாற்றிவிட்டு புதிய பஸ்களையே விடுவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : ஒவ்வொரு பஸ்ஸுக்கும் குறிப்பிட்ட கால அளவு உண்டு. அந்தக் கால அளவு வரையில் அவற்றை உபயோகிக்கவேண்டியிருக்கிறது. அவ்வப்போது பழையவைகளை மாற்றிக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம். இப்போதுகூட அரசாங்கம் 70 பஸ்களை வருகிற இரண்டு மாதங்களுக்குள் விடுவதற்கு அனுமதி தந்திருக்கிறது. அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து வருகிறோம்.

Tachometers

*68. Q.—THIRU A. R. DAMODARAN (on behalf of THIRU G. SWAMINATHAN) : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether there is any proposal for the installation of Tachometers and its periodical check-up by the Regional Transport Officers in Heavy Passenger Vehicles to avert accidents?

விசைமானிகள்

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்) : மாண்புமிகு பொதுப்பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

விபத்துக்களைத் தவிர்ப்பதற்காக பெரிய அளவுப் பயணி வண்டிகளில் விசைமானிகள் அமைப்பதற்கும், வட்டாரப் போக்குவரத்து அதிகாரிகள் அவற்றை அவ்வப்போது பரிசோதனை செய்வதற்குமான செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : இல்லை.

Scavenging Work

*69. Q.—THIRU A. R. DAMODARAN (on behalf of THIRU G. SWAMINATHAN) : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state :

(a) whether it is a fact that children below 15 years of age are doing scavenging work in Salem and Ramanathanpuram Municipalities; and

(b) if so, the action taken by the Government to prevent the child labour?

துப்புரவு வேலை

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்) : மாண்புமிகு உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) சேலம், ராமநாதபுரம் நகராட்சிகளில், 15 வயதுக்குக் குறைவான சிறார்கள் துப்புரவு வேலை செய்கின்றனர் என்பது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், சிறார்கள் தொழிலில் ஈடுபடுவதைத் தடுக்க அரசு மேற்கொண்ட நடவடிக்கை யாது?

1st September 1970]

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : (அ) இவ்விரு நகராட்சிகளெதிலும் 18 வயதுக்குக் குறைந்த யாரும் நகர சுத்தி வேலைக்கு அமர்த்தப்படவில்லை என்று அரசுக்குக் கிடைத்துள்ள தகவல்களிலிருந்து தெரிகிறது.

(இ) இவ்விரு எழுவில்லை. இருப்பினும், எந்தவொரு நகராட்சியிலும் சிறுவர் எவரும் நகர சுத்தி வேலையில் அமர்த்தப்படக்கூடாது என்று அரசு உத்தரவுகள் பிறப்பித்துள்ளது.

Railway Cess Fund

*70. —THIRU A.R. DAMODARAN (on behalf of THIRU G. SWAMINATHAN) : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state :

(a) whether the Thanjavur District Board Railway Cess Fund was utilised from 1st April, 1968 till date ; and

(b) if not, the reasons for the same ?

இரயில்வே செஸ் நிதி

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்) : மாண்புமிகு உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) 1968-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 1-ஆம் தேதியிலிருந்து இன்று வரை தஞ்சாவூர் மாவட்ட வாரிய இரயில்வே செஸ் நிதி உபயோகப்படுத்தப்பட்டதா ?

(இ) இல்லை எனில், அதன் காரணங்கள் யாவை ?

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : (அ) இல்லை.

(இ) வினையாட்டரங்கு ஒன்றைக் கட்டுவதற்காக ஒரு லட்சம் ரூபாய் பயன்படுத்துவதற்கு 1968-ம் ஆண்டில் தஞ்சை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் செயற்குறிப்புகளைப் பணித்தனுப்பினார். மேற்சொன்ன நோக்கத்திற்காக இத்தொகையைப் பயன்படுத்த இப்போதுள்ள விதிகள் அனுமதிக்காத காரணத்தினால் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் செயற்குறிப்பு ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. திருந்திய செயற்குறிப்புகளை அனுப்புமாறு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரை அரசு கேட்டுள்ளது.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் அங்கே இருக்கிற கடலூர், விழுப்புரம் போன்ற இடங்களில் எவ்வளவு செஸ் நிதி இருக்கிறது என்பதைக் கூற முடியுமா ?

[1st September 1970]

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : அந்தத் தொகையின் முழு விவரத்தையும் சொல்லிவிடுவது எல்லோருக்கும் நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன் :

திருநெல்வேலி (1-6-68 அன்றைய நிலவரப்படி)	ரூ.	7,72,713
திருச்சி	,,	1,60,000
இராமநாதபுரம்	,,	1,60,546
தென்னாற்காடு	,,	8,44,000
மதுரை	,,	7,08,697
சேலம்	,,	31,70,254
தஞ்சாவூர் (31-12-68 தேதிய நிலவரப்படி)		1,30,48,780
கோவை மாவட்டத்தில்	,,	37,80,544

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : மேற்கண்ட மாவட்டங்களில் இருக்கிற தொகையைச் செலவு செய்ய விதிமுறைகள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா ?

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : ஏற்கெனவே இருந்த விதிமுறைகளில் சில சிக்கல்கள் இருந்தன. தொடக்கப்பள்ளி, மகப்பேறு நிலையங்கள், மருந்தகங்கள் ஆகியவைகள் கட்டத் தான் செலவழிக்கப்பட வேண்டும் என்று இருந்தது. இதில் உள்ள பல சங்கடங்களை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் சுட்டிக் காட்டியதன் காரணமாக அண்மையில் இது திருத்தப்பட்டு, கிராம சமுதாயத்தில் குடி நீர் வழங்க, தொடக்கப் பள்ளி கட்ட, தெரு விளக்கு அமைக்க, மருந்தகங்கள் அமைக்க, இணைப்புச் சாலைகள் அமைக்க ஆகிய அடிப்படை தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய இந்த நிதியிலுள்ள பணத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதில் முன்வரிசையில் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியவைகள்:

1. குடிநீர் வழங்குதல்.
2. தெரு விளக்குகள் அமைத்தல்.
3. தொடக்கப்பள்ளி கட்டிடங்கள் கட்டல்.
4. தாய்சேய் நல விடுதிகள் அமைத்தல் (மகப்பேறு நிலையம்).
5. மருந்தகம் கட்டுதல்.
6. இணைப்புச் சாலைகள் போடுதல், ஆகியவையாகும்.

மேற்சொன்ன வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க, நேரடியாகவோ, ஊராட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலமாக, பொது மக்களிடமிருந்து இணையான தொகையை வசூலித்தோ, வசூலிக்காமலோ, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் உள்ள பணத்தை அந்த மாவட்டத்திலேயே செலவு செய்யலாம் என்றும் சேலம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், மாவட்ட வளர்ச்சிக்குழு முடிவு செய்தபடி, மருத்துவக் கல்லூரி போன்ற ஏனைய காரியங்களுக்கும் பயன்படுத்தப்படலாம் என்று உத்திரவிடப்பட்டிருக்கிறது.

1st September 1970]

திரு. கே. ராஜாராம் : இந்த மாவட்டங்களில் செலவு செய்யலாம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். மாவட்ட வளர்ச்சிக்கு முவில் அங்கீகாரம் இதற்கு வேண்டுமா? அல்லது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் ஒவ்வொரு யூனியனுக்கும் இவ்வளவு என்று உத்தரவிட்டால் போதுமா, மாவட்ட வளர்ச்சிக்கு முவில் இது வைக்கப்பட வேண்டுமா, அரசாங்கத்தின் அனுமதியும் பெற வேண்டுமா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கே இந்தப் பொறுப்புகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று கருதுகிறேன். பெரும்பாலும் மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்களையும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களையும் கலந்து கொண்டுதான் செய்யப்படும் என்று கருதுகிறேன். மீண்டும் அரசாங்கத்தின் அனுமதிக்காக வரவேண்டிய தில்லை என்றுதான் நினைவு. இந்தச் சிக்கல்தான் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : ஒவ்வொரு வருஷமும் இந்த நிதியிலிருந்து 100-க்கு இத்தனை சதவீதப் புணம்தான் செலவழிக்கப்பட வேண்டும் என்று விதி ஏதேனும் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : நம்முடைய தேவைகள் அதிகமாக இருப்பதால், அப்படிப்பட்ட தடைகள் விதிக்காமல், இருக்கிற தொகையைப் பயன்படுத்தி ஊர்நல முன்னேற்றத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறோம்.

திரு. எம். அய்யரசாமி : ரயில்வே செஸ் நிதி என்பது எந்த அடிப்படையில் வசூலிக்கப்படுகிறது? எப்படி மாவட்டங்களுக்குச் சேர்க்கப்படுகிறது?

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : 1884-ஆம் ஆண்டின் ஊராட்சி வாரியங்கள் சட்டத்தின் 57 (2)-வது பிரிவுப்படி, டிராம்வே, இருப்புப் பாதைகள் மட்டும் அமைக்கப் பயன்படும் இடங்களின் வாடகை மதிப்பின் மேல் முந்தைய நாணய முறையைச் சேர்ந்த 3 பைசாவுக்கு மேற்படாமல் மாவட்டக் கழகங்கள் வரி விதித்து வந்தன. அவ்வாறு வரி போட்டு வசூலித்த தொகையைக் கொண்டு அமைந்ததுதான் இந்த ரெயில்வே செஸ் நிதி.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : இந்த நிதியைப் பயன்படுத்துவதற்காக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு எப்போது உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது?

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : சரியான தேதி நினைவில்லை. அநேகமாக 10 நாட்களுக்குள்ளாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

[1st September 1970]

திரு. எம். எத்திராஜுலு : தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் ரூ. 8,46,000 செஸ் நிதி இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். தென்னாற்காடு மாவட்டத்தின் தலைநகரான கடலூர் என்.டி.யில் திருப்பாப்புவியூர் ரயில்வே கேட் அடிக்கடி மூடப்பட்டு அதன் காரணமாக போக்குவரத்தில் தடை ஏற்படுகிறது. இதைப்பற்றிப் பல ஆண்டுகளாக மாநில அரசுக்கும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் எழுதி அங்கே ஒரு மேம்பாலம் கட்ட வேண்டும் என்று பொது மக்கள் கேட்டு வருகின்றார்கள். இந்த ரூ. 8,46,000 யைப் பயன்படுத்தி அங்கே ஒரு மேம்பாலம் கட்ட வேண்டும் என்று தமிழக அரசு மத்திய அரசுக்குச் சிபாரிசு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : மேல்பாலம் கட்டுவதற்காவல்தகவலைப் பற்றிய கேள்வியை மாண்புமிகு பொதுப் பணித் துறை அமைச்சரிடம் கேட்டிருக்க வேண்டும். அதற்கு மாநில அரசு ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை ஒன்றையும் மத்திய அரசு ஒரு பகுதியையும் ஏற்று உள்ளூரில் இருக்கிற நகராட்சி மன்றம் ஒரு பகுதியையும் ஏற்று, இம்மூன்றும் சேர்த்து அமைக்கிற நிலையில் இருக்கிறது. இந்த நிதி கிராமப் பகுதிகளில் பயன்பட வேண்டும் என்றிருக்கிறது. ஆகவே இந்த நிலையைக் கொண்டு கிராம வளர்ச்சிப் பணிகள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மேம்பாலம் கட்டுவதென்பது மத்திய அரசின் உதவியோடு நடைபெற வேண்டியிருக்கிறது.

MR. CHAIRMAN : Now we take up postponed question 59.

Palar-Porandalaru Scheme

[†]*59. —THIRU M. ARUMUGASWAMY : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state :

(a) the present stage of the execution of Palar-Porandalaru Scheme in Madurai district ; and

(b) the acreage of lands that will be benefited by this scheme ?

பாலார்-புரந்தலார் திட்டம்

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி : மாண்புமிகு பொதுப்பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) மதுரை மாவட்டம் பாலார்-புரந்தலார் திட்டம் செயல்படுத்தப்படுவது எந்நிலையில் உள்ளது ?

(இ) இத்திட்டத்தினால் பயனடையும் நிலப்பரப்பு எவ்வளவு ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : (அ) இந்தத் திட்டம் மத்திய நீர் மின் விசை குழுவுக்கு 16-11-68-இல் அனுப்பப்பட்டு மத்திய நீர் மின் விசைக்குழுவின் ஆரம்ப குறிப்புகளுக்கு 16-10-69-ல் பதில் அனுப்பப்பட்டது. மத்திய நீர் மின் விசை திட்டக் குழு இவைகளின் அனுமதி கிடைத்துவிட்டது. இத்திட்டம் விரைவில் எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

(இ) இத் திட்டத்தினால் சுமார் 14,981 ஏக்கர் பயனடையும்.

[†] Postponed from the List of Questions for 31st August 1970

1st September 1970]

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : இந்தத் திட்டம் மதுரை ஜில்லாவில் எந்தப் பகுதியில் இருக்கிறது? எந்த மலையிலிருந்து தண்ணீர் வருகிறது என்ற குறிப்பைச் சொல்லமுடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : இத்திட்டத்தினால் பயனடையக் கூடிய பகுதி இராமநாதபுரம் ஜில்லா அல்ல. பழனி தாலுகா.

திரு. கே. ராஜாராம் : அமைச்சர் மதுரை ஜில்லாவில் என்பதற்கு பதிலாக ராமநாதபுரம் ஜில்லா என்று சொல்லி விட்டார். மதுரை ஜில்லாவில்தான் பழனி தாலுகா இருக்கிறது. எந்தக் கிராமங்கள் இந்தப் பாசனத்தினால் பயனடையக் கூடும் என்று அரசாங்கம் நிர்ணயம் செய்திருக்கிறது? கடந்த 10,15 ஆண்டுகளாக இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படாமல் ஒத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் அரசு முடிவெடுத்துவிட்டதா? இந்த அணைக்கட்டின் மூலம் கிடைக்கும் தண்ணீரை எந்தெந்த கிராமங்களுக்குக் கொடுக்க முடிவு செய்திருக்கிறார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : அந்த விவரங்கள் இப்போது என்னிடமில்லை. பழனி தாலுகா என்ற விவரம்தான் இருக்கிறது. மேற்கொண்டு விவரங்கள் வேண்டுமானால் சேகரித்துத் தருகிறேன்.

THIRU D. SANTOSHAM : Sir, I would like to know what is the capital outlay involved in this particular project. The other question I wanted to ask was broadly anticipated by the hon. the Leader of the Opposition. Even after getting the green signal from the Central Government, some of these projects take a long time to be implemented, for instance, Pilavaikkal project in Ramanathapuram district referred by the hon. Member Thiru S. S. Thennarasu in his speech. May I know specifically when this project is expected to be started and when it is expected to be completed.

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA : The estimated cost of the scheme is Rs. 256 lakhs. We received the technical clearance only on 19-8-1970. The Government will take necessary steps to issue orders to take up the work.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி : பல ஆண்டுகளாகவே இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் தேர்தல் காலத்தில் அந்தப் பகுதியில் பேசி வந்திருக்கிறார்கள். குறைந்தபட்சம், இப்போதாவது, அடுத்த தேர்தல் வருவதற்குள்ளாவது, அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் திட்டத்தை அமல் படுத்துவதற்கு உறுதியான உத்தரவாதத்தைத் தெரிவிப்பார்களா?

[1st September 1970]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்வதைப் போன்று பல ஆண்டுகளாக இது வெறும் பேச்சாகவே இருந்து வந்தது. இந்த அரசு வந்தபிறகு 1968-ல் நம்முடைய திட்டத்தை மத்திய அரசிற்குச் சமர்ப்பித்து மத்திய அரசு இதுபற்றிப் பல விளக்கங்களைக் கேட்டுத் தெரிந்துகொண்ட பிறகு, இந்த ஆகஸ்ட் மாதத்தில் டெக்னிகல் கிளியரன்ஸ் அட்வைஸ் வந்திருக்கிறது. மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முயற்சிக்கும்.

4-30
P.M.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.

II. HALF-HOUR DEBATE ON NATIONALISED TEXT-BOOKS

MR. CHAIRMAN : Now, we will take up the Half-hour Debate on nationalized text-books with reference to Starred Question No. 11 answered in the Council on 27-8-1970. The debate should not exceed 30 minutes.

*THIRU M. RAJAH IYER : Mr. Chairman, Sir, my purpose in craving the indulgence of this House for just a half-hour discussion is to focus the attention of the Government on certain defects and deficiencies in the State production of text-books. This is a very narrow limited purpose and I am not going into the broader question whether text-books should be nationalised at all, because it is a settled policy and we are not trying to put the clock back by going to the root of the question. We are anxious that the policy of the Government must be an unqualified success from every angle. I am sorry, Sir, that the objective of the State production of text-books has not been fulfilled immediately, though it may no doubt be fulfilled ultimately. The only aim for the State's stepping into text-book production business is to improve quality in education, and the first step to improve quality in education is to produce books of very high quality at very low cost. This being the objective, I must point out that at present there are two factors that militate against the fulfilment of this very high objective. Sir, the text-books produced by the State must be of very high quality. I do not mean to imply that they are not of very high quality. Our aim should be to produce books of very high quality, quality in content, quality in printing, in production and in output — the physical quality. In every respect it must be a book that should be an ideal and that should compare very favourably with the books produced by private publishers that have so far been in the field. There is an essential pre-condition to this, namely, that the text-books to be nationalised must be based upon the syllabus which should first have been upgraded. I am sorry that we did not upgrade the syllabus, deepen the content and then produce text-books on the revised syllabus. We have just brought out the text-books in a hurry on the same old syllabus. It is a matter for grave

1st September 1970]

[THIRU M. RAJAH IYER]

concern that many of our school-leavers and College boys compare very unfavourably in all-India competitions. In the latest Science Talent Search, out of 150 places hardly 15 or 16 places went to Tamil Nadu boys and in the first 40 places not one boy from Tamil Nadu found a place, whereas our own Tamil Nadu boys taking the examination from Ajmer, Allahabad, Delhi and Rajasthan stood head and shoulders above these boys. The first places went to Delhi, Punjab and Rajasthan and there is a very important case, irrefutable case, for upgrading the syllabus and deepening their content, if we launch upon this prodigious enterprise of bringing out these text-books. I am sorry that lakhs of books are being brought out on the old, out-moded syllabus which essentially needs revision. That is defect No. 1.

Secondly, text-book production should not be done in this mighty hurry. It must be done very slowly, very gradually, particularly, Mathematics books. Mathematics books have got to be very accurate and they have got to contain a number of features because they must subserve the motto of a mathematician, which is to be quick and sure, and I am sorry that Mathematics books have been published for Standards VI to X in this mighty hurry. But, at the same time, I must congratulate the Government on having been able to bring out lakhs and lakhs of books in such a mighty hurry. If only the syllabus had been upgraded, if only a year or two had been taken to print and publish these text-books, I am sure the quality of the text-books would have been ensured and we could have been proud of our achievement in bringing out these books. Unfortunately, such a stupendous job has been done in such a mighty hurry. The Hon. the Minister for Education the other day pointed out the difficulties in the way. They are very genuine and we appreciate them and I must, indeed, sympathise with the Government for the difficulties in regard to paper shortage, printing, break-down of machinery —and perhaps they did not have any labour trouble which must very much have been there in the normal state of affairs. In spite of all these things, that we have been able to bring out 44 lakhs of books against a requirement of 56 lakhs is an achievement on which I do congratulate the Government. But the pertinent question is where these 44 lakhs of copies are. Where then have they gone into hiding? I do not see 90 per cent of the students have received their text-books. It was stated that by 22nd August, 90 per cent of the books had come out. If they have indeed come out and if they have not reached the students, then there is something very serious about the problem which must engage our attention, so that this fiasco does not happen in June, 1971. My mind is set to the future rather than to the past. If the books that have been brought out under such trying circumstances — in spite of these trials and tribulations that the Government had to face, — have not reached the students' hands, then the entire system of distribution has got to be gone into in detail. This is a matter in which I would request the Government to keep an open mind and go into the entire policy of distribution and do away with this system of retailers. Look

[THIRU M. RAJAH IYER]

[1st September 1970]

at the Universities. The Universities publish the language text-books—Tamil and English—for the S.S.L.C. Public Examination. They do not supply to wholesalers and retailers. Heads of Institutions ask for the books required and in the order in which cheques are received, the indent is registered and the books go from the University office direct to the school. Look at the example of the Government themselves. The Tenth Standard Biology book, though costing Rs. 4.50, is an excellent book on Biology produced by the Department. It is a book of which the Government could be proud. It is indeed a book of quality, of high quality, though not of low price. We could very easily get these books. Heads of Institutions have only to place the indent with the Sales Officer of the Government Press and the books come straight to the School Book Depots and from the Book Depots straight to the class-room and the boys. Today the teachers, for their table-copies, and the parents and students have all got to crowd in the crowded bazaar. In our locality in a small bunk 10' X 10' at Ramanathapuram, — all the high schools of Ramanathapuram taluk, about 25 of them have got to receive their requirements from there. They have to queue up and there is a bustle there. Books are supplied not to those who need them but to others. I would like the Government to take a leaf out of the example of the University and of the Government Press Publications Depot and to own their responsibility to see that the distribution machinery is not shoved on to somebody else. The Government cannot absolve themselves of their responsibility. The Government have got to own it and see that the Institutions are not at the tender mercies of the retail dealers. The other day there was the Managements' Conference in the City of Madras. There was a very distinguished correspondent from Tiruchirappalli and he began by saying, "I have come here not to attend the Managements' Conference but to make sure that I get books for the children studying in the K.A.P. Viswanatham High School in the town of Tiruchirappalli." So, I very much wish to urge the Government to take over the distribution so that zonal depots could be started and those depots give priority to school indents, instead of saying that the Government will have nothing to do with schools and the schools will have to deal with the retailers or wholesalers. In that case, the School Book Depots, the Students' Co-operative Societies, would have to be wound up, and they would serve no purpose at all, and that would be a very sad day indeed for the co-operative movement in educational institutions. Therefore, Sir, in conclusion, I would like to appeal to the Government to cry a temporary halt to their policy of State production of text-books and to concentrate on Tamil, English and Mathematics books only for a couple of years or two or three years to come, to see that the syllabi in Tamil, Mathematics and English are all upgraded, that books are brought out on the latest syllabus and that in the meanwhile, the syllabi for the other three subjects, Science, History and Geography are all upgraded before we produce books in those three subjects also. It is a mighty effort. 70 lakhs of children study in schools and here are

4-40
p.m.

1st September 1970]

[THIRU M. RAJA IYER]

six basic core subjects for them. If 70 lakhs of children are to be supplied, six books each, we would require 4.2 crores of books initially, not to speak of replacement year after year. So, we cannot set a deadline like June 1971 before which every text-book for school boys should be taken up and published. There is nothing extremely sanctified about June, 1971. We can go slow. I would like the policy of State production of text-books to be halted temporarily so that we can consolidate our nationalisation policy and see that this policy is improved, that the books that we publish are tried out among the students and they are improved in quality. Tamil and English text-books for Standards I to VIII produced by the Government have been in the field for a number of years. There have been only one set of books for all the schools in Tamil Nadu. They are stale and need urgent revision. I hope these books would be revised and this chaotic condition would not prevail in June, 1971, and that the schools would be assured of their timely legitimate supply of text-books.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member Thiru S. Narayanaswamy will now speak. He may take as short a time as possible, since the Hon. the Minister for Education has to reply.

*THIRU S. NARAYANASWAMY : Sir, I did not catch what you said. I believe you want me to be brief. That was also my intention. Thiru Rajah Iyer has made a very powerful plea for what is to be done on the front of text-books. I only want to say that I could not agree with him more on this subject of how much decline there has been in the standard of our boys going to the schools. The biggest hurdle that our boys and girls have faced during the last few years was to get admission to the schools and colleges. I did not realise that we were adding a second biggest head-ache in the form of acquiring the text-books that were wanted to do their bare studies in schools and colleges. It should not be necessary to create this condition. This is because the Government, out of a notion that there are a large number of profiteers in the book trade, have taken over the tremendous responsibility — educational, and I may add, moral responsibility — for publishing these text-books and distributing them. We have seen what tremendous consequences followed in the last few weeks of people standing in queues for books, which they could not get, apart from the deficiency in publication. The deficiency in publication has been a subject of a large number of letters in the Press, which have held me aghast. But over and above this, no the question of the physical availability of the text-books, I think we have a long way to go and I do think that we should take all necessary steps to see that, where possible, part at least of these publications is handed over to those who could print and distribute them rather than the Government undertaking this extremely ambitious job, which, they now find, is not possible of being performed without very considerable extra assistance. The major question is the availability of paper. I am aware,

[THIRU S. NARAYANASWAMY]

[1st September 1970]

having been a supplier of paper to Government, of the tremendous shortage of paper itself in the country. I do not know how much the non-availability of adequate quantity of the right type of paper has handicapped the production of text-books. I know it must be responsible in a big way. Apart from all the difficulties that have attended the printing, I can very well realise and I do believe that paper shortage has been a bottleneck. But why not, for a change, try, as Mr. Rajah Iyer said, to see that at least some of the subject text-books are handed over to others for printing and publication and take the risk of a few people making profit and paying income-tax thereon? There will be no harm done thereby. After all, a few people getting employment means the printer is enabled to employ more compositors, more proof correctors, and more of others. This need not extend over the entire length and breadth of the book trade. I do think, having nationalised the text-books, there may be questions of prestige, very delicate ones, to solve and in this process it is necessary to see that some compromise is arrived at in the interest of realism.

On the question of syllabi, I only want to say this. I am closely in touch with the work of the Delhi University. I know for a fact that at least in 2 or 3 Departments of the Delhi University, our Madras boys have gone through so exceedingly well that they have better chances of competing at the All India Examination and coming out well—not ordinarily well but First, Second and Third; whereas there is no chance of doing such miracles from within the periphery of Tamil Nadu. I do hope and I do say we should not mix up the issues. It may be that in the years to come, with the deficiency of text-books added to other nightmares, we may bring out the text-books too late, just in the middle of August or September, when the students will have the confrontation with the terminal examination. I do hope that we will not expect our children to suffer and that we will make up our mind to see that our students get what they want, at least the basic requirements, such as text-books without which they could not hope to do, what they could normally do with the aid of text-books. I only want to say that it is a matter on which the public mind has been exercised very considerably. A large number of parents have come to me and complained. Representatives of Teachers' Associations have come to me and I have been invited to Teachers' Conferences in order that I may speak on this subject. I have avoided them. I know how bitter they feel about it. There is a tendency to ascribe to teachers and other preceptors the deficiencies actually caused by the absence of ordinary instruments such as books. I hope and trust that this deficiency will be made up. It would not be physically possible to make it up by Government making an ambitious effort, but only by changing this technique by partially handing over printing and publication and channelling these books through agencies other than Government. Not merely the question of printing is involved, but there are other difficulties. It is not enough to print the books because the conduit pipes should remain clogged and free and equitable

1st September 1970]

[THIRU S. NARAYANASWAMY]

distribution of text books should be made through agencies other than Government at least in a few subjects. If this is done, I am sure you will be able to take the edge off the grievance, which, I see, is so pervasive all over the State. I do not want our State, which is so plentiful in other matters, to be deficient in books. I hope and trust that we shall do our best to see that something is done on these lines by handing over a part of the job, which we cannot do, to others, and having the luxury of blaming them if they fail to do their job properly.

Thank you, Sir.

*திரு. எம். ஆறுமுகசாமி : தலைவர் அவர்களே, அரசுப் பாட புத்தகம் சம்பந்தமாக மாண்புமிகு ராஜா அய்யர் கூறிய பல கருத்துக்களை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். நானே ஒரு பெற்றோர் என்ற முறையில் சொல்வதென்றால், தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் 9-வது வகுப்பில் படிக்கக்கூடிய என்னுடைய குழந்தைகளுக்குப் புத்தகம் வாங்க முடியவில்லை. தஞ்சாவூரில் கிடைக்கவில்லை. இங்கே சென்னையில் கிடைக்குமா என்று விசாரித்துப் பார்க்கிறபோது, அது கூடுதலான தொகை கொடுத்தால்தான் கிடைக்கும் என்று இங்கே பயின்று கொண்டிருக்கக்கூடிய என் மகன் தெரிவித்தான். செப்டம்பர் மாதம் வரையில் புத்தகம் கிடைக்கவில்லை யென்றால் மாணவர்கள் எப்படிப் படிக்கப் போகிறார்கள்? இந்த மட்டிற்கு திரு. ராஜா அய்யர் கருத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆனால் அரசு மேற்கொண்டது தவறு என்ற கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. அதோடு கூட அரசு இந்தப் புத்தகம் வெளியிடும் விஷயத்தைத் தனியார்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதையும் என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள இயலாது. ஏனென்று சொன்னால், இன்றைக்கு இந்த ஆண்டு அரசு அச்சடித்திருப்பதே தனியார் அச்சகங்களில் தான். மிகப் பெரிய அச்சகங்கள்—“டி.டி.கே.”, “மேப்ஸ் அண்டு அட்லாஸஸ்” போன்ற பெரிய அச்சகங்களை அச்சிட்டுக்கூட நடக்கவில்லை. ஆகையினாலே தனியார் துறையில் அடிக்கச் சொன்னால், அடித்து விடுவார்கள் என்று சொல்வதில் எனக்கு நம்பிக்கை கிடையாது. வினியோக உரிமையைத் தனியார்களிடத்தில் விடக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராஜா அய்யர் அவர்கள் அரசே விற்பனையை மேற்கொள்வது, டிபோ நடத்துவது பற்றிச் சொன்னார்கள். பெரிய நிறுவனங்கள் வினியோகப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளன. வந்த புத்தகங்கள் ஒழுங்காகக்கூட விற்பனைக்கு வரவில்லை, “ராக்கடிங்” நடந்திருக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். தனியார்களிடத்தில் விடக் கூடாது என்பதில் நியாயம் இருக்கிறது. அதனால் புத்தகங்கள் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டது. அடுத்தபடியாக, வேறு சில யோசனைகளையும் இந்த அரசுப் பாட புத்தக வெளியீடு சம்பந்தமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 9-வது, 10-வது வகுப்பு மாணவர்களுக்கு போட்டிருக்கிற புத்தகங்களிலே சின்ன பாயிண்டு உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். 12 பாயிண்டுக்குப் பதில் 10 பாயிண்டில் அச்சடிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். குழந்தைகளுக்குத் தயாரிக்கக்கூடிய புத்தகங்களுக்குக் கனமான அட்டைகள் போட்டு, குழந்தைகள், அடிக்கடி உபயோகிக்கும் போது புத்தகங்கள் கிழிந்து விடாதபடி தயாரிக்கப்பட வேண்டும். அரசுப் பாடப் புத்தகங்கள் 3 நாட்களுக்கு மேல் குழந்தைகளுக்கு

4-50
p.m.

[திரு. எம். ஆறுமுகசாமி]

[1st September 1970]

வருவது கிடையாது. 3-வது, 2-வது வகுப்பு படிக்கும் குழந்தைகள் இந்தப் புத்தகங்களைக் கையாள்வது கடினம். ஸ்டாப்பின் அடித்திருப்பது பிய்த்துக் கொண்டுவருகிறது. 30 பவுண்டில் சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். அந்தக் காகிதத்தில் அச்சடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அச்சடிப்பதில் கூட எழுத்துப் பிழைகள் இருப்பதற்கு கணக்கு வழக்கு கிடையாது. பல பக்கங்கள் மாறுதலாக வைத்து அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. இதையெல்லாம் கவனித்துச் செய்ய வேண்டும். உதாரணம் ஒன்று சொல்ல வேண்டுமானால், இந்த வருஷத்தில் 3-வது வகுப்புக் கணக்குப் புத்தகத்திலே கணக்கு அப்பியாசம் — பயிற்சி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. விடைகள் கொடுக்கப்படவில்லை. அதேபோல பல பலவீனங்கள் அச்சிலே இருக்கின்றன. எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வசந்த பாய் வேறு ஒரு பிரச்சனையிலே பேசியபோது சொன்னார்கள். சில மேற்கத்திய நாடுகளிலே கையாளக்கூடிய முறையிலே, காரிலே வரக்கூடிய புகையைப் போக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதேபோல அச்சிட வேண்டும். வெளி நாடுகளில் அச்சடிக்கப்பட்ட சில புத்தகங்களைக் கடைகளில் வாங்கியிருக்கிறேன்—கதைப் புத்தகங்கள், கின்னக் குழந்தைகளுக்கு. அவைகள் எப்படிப் போடப்பட்டிருக்கின்றன என்று பார்த்துச் செய்தால் நல்லது. அப்படிச் செய்வதால் 4 அணா 8 அணா போல்கூடப் பரவாயில்லை என்று நினைக்கிறேன். ஒரு குழந்தைக்கு 3 புத்தகம் ஒரு வருஷத்தில் வாங்குவதற்குப் பதிலாக, கூட இரண்டு ரூபாய் கொடுத்து ஒரே புத்தகமாக வாங்கலாம் என்று கருதுகிறேன். நல்ல முறையில் அந்நிய நாட்டிலிருந்து வரவழைக்கப்படுவதாகச் சொல்லப்படும் இயந்திரத்தைப் பெரிய இயந்திரமாக வாங்கி, அரகே மேற்கொண்டு இந்தச் சின்னத் தவறுகள் எல்லாம் இல்லாதபடி வரப்போகும் ஆண்டில் ஜூன் மாதம் புத்தகங்கள் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று கல்வியமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு அமருகிறேன்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : தலைவர் அவர்களே, பாடப் புத்தகங்கள் மாணவர்களுக்குச் சரிவர கிடைக்காத ஒரு காரணத்தினால் மக்களிடையே ஏற்பட்ட அதிருப்தி மேலவையில் எதிரொலி கொண்ட காரணத்தினால், நமது அருமை நண்பர் திரு. ராஜா அய்யரின் கோரிக்கைக்கு இணங்க இந்த விவாதத்திற்கு இடம் அளித்தமைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பாடப் புத்தகங்கள் வருஷம் டிசம்பரில் இருக்கின்றன என்பதை நாம் பார்த்திருோம். ஆனால் இவ்வருஷம் ஏற்பட்ட “டிமாண்ட்” வரம்பு மீறிய “டிமாண்ட்” என்று சொல்லக் கூடிய அளவிலே உருவெடுத்தவிட்டது. இந்த வருஷம் பள்ளிக்கூடம் திறந்து 3 மாதங்கள் ஆகியும் கூட பரவலாக இன்னும் புத்தகங்கள் கிடைக்காத நிலை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. எனக்கு முன்பு பேசிய அருமை நண்பர் திரு. ஆறுமுகசாமி சொன்னார்கள், அவர் குழந்தைகளுக்குப் புத்தகம் கிடைக்கவில்லையென்று. அதே அனுபவம் எனக்கும் உண்டு. இன்று தேதி வரை என் பையனுக்குக் கணக்குப் புத்தகம் கிடைக்கவில்லை. 5-வது வகுப்பு படிக்கிறான். திருச்சியில் கணக்குப் புத்தகம் கிடைக்கவில்லை யென்று சொன்னான். இன்றைக்கு சைனா பஜார் பக்கம் போனேன். ரோட்டிலே, கடைகளிலே வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கு ஒரு புத்தகத்தைப் பார்த்தேன். 1 ரூபாய் 50 பைசா என்று எழுதியிருக்கிறது. விலையைக் கேட்டால்,

1st September 1970] [திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

1 ரூபாய் 55 பைசா கொடுத்தால் கொடுக்கிறேன் என்றான். நான் வாங்கவில்லை. இன்றைய அனுபவம் எனக்கு ஏற்பட்டது. ஒப்பன் மார்க்கட்டிலே கூடுதல் விலை வைத்துச் சொல்கிறார்கள். இது அரசினுடைய கண்ணோட்டத்திற்கு, கவனத்திற்கு வரவில்லையா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். இப்படிக்கூடுதல் விலை வைத்து விற்கக் கூடியவர்கள் மீது உடனடி நடவடிக்கை எடுத்தால், இந்த மாதிரிப் பதுக்கல் இல்லாமல் மக்களுக்குத் தேவையான பொருள் தேவையான அளவில், நியாயமான விலையில் கிடைக்க வகை ஏற்படும். அதற்குரிய நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முன்வர வேண்டுமென்று பணிவாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இவ்வளவு ஆண்டுகள் இல்லாது இப்போது பெரிய “டிமாண்ட்” ஏற்படுவதற்கு என்ன காரணம் என்பதற்கு, பலர் பேசிக் கொள்வது இந்தத் தடவை ஏஜென்சி முறையைக் கையாண்டது என்கிறார்கள். சென்ற தடவையெல்லாம் அரசு சார்பில் வினியோகித்தவர்கள் இந்தத் தடவை ஏஜென்சி கொடுத்ததன் காரணமாகத் தவறுகள் ஏற்பட்டிருப்பதாகப் பேசப்படுகின்றன. அப்படி நடந்திருந்தால், இதைத் திருத்தி அரசு சார்பிலே பெரிய புத்தகக் கடைகள் எந்த எந்த ஊர்களிலேயிருந்து அரசுக்கு ஆர்டர் தருகிறார்களோ, அவர்களுக்கு நேரடியாகச் சென்னையிலிருந்து புத்தகங்களை அனுப்பி, புத்தகக் கடைகளில் அவர்கள் விற்கக் கூடிய வகையில் செய்தால் நல்லது. ஒவ்வொரு ஊருக்கு 20 கடைகளில் விற்க வாய்ப்பு இருக்கும். ஏஜென்சி முறையில் ஒரு ஊருக்கு ஒரு கடை, இரண்டு கடை என்று வைத்துவிட்டால், நூற்றுக்கணக்கான ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்கள் க்யூ வரிசையில் நின்று கிடைக்காத நிலை ஏற்படும். இந்த நிலையை மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அத்துடன் அச்சிடுவதில் தாமதம் ஏற்பட்டது என்று சொன்னார்கள். இந்தத் தாமதத்தைத் தவிர்ப்பதற்கு நமது கல்விமைச்சர் அவர்கள் ஜெர்மனியிலிருந்து ஒரு பெரிய மெஷின் வருவதாகவும், அந்த மெஷின் வந்து நிறையப் புத்தகங்கள் சுலபமாக, விரைவாக அச்சடிக்க முயற்சிகள் எடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன என்றும் சொன்னார்கள். இந்த முயற்சியைத் துரிதப்படுத்தி அடுத்த வருஷம் இந்தச் சிக்கல்கள் ஏற்படாத நிலைக்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதுடன், விரைவாகத் தனியார் அச்சகங்களிலும் இந்த “டிமாண்ட்” தணியும் வரைக்கும் காண்டிராக்ட் பேசினால் புத்தகங்களை அச்சிட்டு வினியோகிக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. டி. கே. சண்முகம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, அரசு வெளியிட்டுள்ள பாடப் புத்தகங்கள் பற்றிய விவாதத்திலே கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்பினை எனக்கு அளித்ததற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். புத்தகங்களை அரசுதான் வெளியிட வேண்டும் என்பதிலே நான் மிகுந்த உடன்பாடு உடையவன். அரசு வெளியிட்டால்தான் அவை நல்ல முறையிலே வெளியிடப் பெறும் என்பதிலே எனக்கு அழுத்தமான நம்பிக்கையுண்டு. ஆனால் இந்த முறை புத்தகங்கள் விரைவாகக் கிடைக்கவில்லை என்றும், புத்தகங்களைப் பெறுவதில் மிகுந்த தட்டுப்பாடாகப் போயிற்று என்றும் பல நண்பர்கள் எடுத்துரைத்தார்கள். அவர்கள் கூறியவற்றில் பல உண்மைகள் இருந்தன என்பதை நான் மறுக்கவில்லை.

5-00
p.m.

[திரு. டி. கே. சன்முகம்]

[1st September 1970]

நான் புத்தகங்களிலே காணும் பிழைகளைப் பற்றி மாத்திரம் ஒருசில வார்த்தைகள் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதுவும் என்னுடைய சொந்த அனுபவத்திலிருந்து கூற விரும்புகிறேன். என்னுடைய குழந்தை ஒன்பதாவது படிக்கிறார். அந்தப் புத்தகங்களை பார்வையிட்டு என்னுடைய ஏற்பாட்டை அளவிடவில்லை. அவற்றில் கண்ட பிழைகள் எனக்கு மிகுந்த வருத்தத்தைத் தந்தன. சின்னஞ்சிறு குழந்தைகள் படிக்கின்ற புத்தகங்களில் இவ்வளவு பிழைகள் இருக்கின்றனவே, குழந்தைகள் இந்தப் பிழைகளை எப்படித் திருத்திக் கொள்ளும், ஆசிரியர்கள் இவற்றையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லுவார்களா என்பது எனக்கு மிகுந்த ஐயப்பாடாகவே இருந்தது. குறிப்பாக என்னுடைய கட்டுரை ஒன்று நாடகக் கலை என்ற பெயரால் ஒன்பதாவது பாடப் புத்தகத்தில் வந்திருக்கிறது. இந்தக் கட்டுரையை நான் மிக ஆர்வத்தோடு படித்தேன். அந்தக் கட்டுரையை எடுத்துப் போட்டுக் கொண்டதற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். என்றாலும் அதில் எழுத்துப் பிழைகள், கருத்துப் பிழைகள் மாத்திரமல்லாமல், பொருள் பிழைகள்கூட இருந்தன என்பதைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நாடக ஆசிரியர் வீராசாமி வாத்தியார் என்று போடுவதற்குப் பதிலாக சின்னசாமி வாத்தியார் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். இது நாடக ஆராய்ச்சிக்காக எழுதப்பட்ட கட்டுரை. இந்த ஆராய்ச்சிக் கட்டுரையில் 'சின்னசாமி வாத்தியார்' என்று போட்டிருப்பதைப் பார்த்தால், குழந்தைகள் தவறான விஷயங்களைத் தெரிந்து கொள்ளுவதற்கு வாய்ப்பாகப் போகுமே என்று மிகுந்த கவலைப்பட்டேன். அதுவும் பாடத்திற்குப் பின்னால் கேள்விகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிலும் இந்தப் பிழைகள் வந்துவிடக் கூடாதே என்று ரொம்ப வருத்தப்பட்டேன். இப்படிப்பட்ட பிழைகள் அவசரக்காலத்தில் புத்தகங்கள் அச்சடிக்கப்பட்ட காரணத்தினால் ஏற்பட்டன என்பதில் எனக்குக் கொஞ்சம்கூட சந்தேகமே இல்லை. பாடப் புத்தகங்களை அரசுதான் வெளியிட வேண்டுமென்ற விஷயத்தை நான் வற்புறுத்திக் கூறும்போது, மிகுந்த கவலை எடுத்துக் கொண்டு நல்ல குழுவை அமைத்து, நல்ல முறையில் பிழைத் திருத்தங்கள் செய்து வெளியிட வேண்டுமென்ற என்னுடைய கருத்தை அழுத்தமாகக் கூற விரும்புகிறேன். அதுவும் சின்னஞ்சிறு குழந்தைகள் படிக்கின்ற பாடப் புத்தகங்களில் பிழைகள் நிச்சயமாக இருக்கக் கூடாது என்பதில் எனக்கு உறுதியான எண்ணம் உண்டு. இதைப்பற்றி நான் குறிப்பிட்டு கல்வித் துறையில் இருக்கக்கூடிய நண்பர்களுக்குக் கடிதம் எழுதினேன். குறிப்பாக இந்தத் துறையில் யார் தலைவர்களாக இருக்கிறார்களோ, அவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதினேன். அந்தக் கடிதம் எழுதி ஏறத்தாழ 15 நாட்கள் ஆகியிருந்தாலும், அதைப் பெற்றுக்கொண்டதாகக் கூட இது வரையில் பதில் கிடைக்கவில்லை. நான் கடிதத்தை "ரிஜிஸ்டர்" செய்து அனுப்பவில்லை என்றாலும் கூட "சர்டிபிகேட் ஆப் போஸ்டிங்" வாங்கித்தான் அனுப்பினேன். ஆனாலும் கூட கடிதம் பெற்றுக் கொண்டதாக எனக்குப் பதில் கிடைக்கவில்லை. நமது சர்க்காருக்கோ அல்லது மத்திய சர்க்காருக்கோ ஏதாவது ஒரு கடிதம் எழுதினால், அக்கடிதம் கிடைத்தது என்று பதில் வரும். ஆனால் கல்வித் துறையில் பதில் கிடைக்கவில்லை என்பது எனக்கு வியப்பாக இருக்கிறது. இதைக் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இங்கே எடுத்துக்கூற முன்வந்தேன். ஆகவே இந்த மாதிரியான பிழைகளை

1st September 1970]

[திரு. டி. கே. சன்முகம்]

யெல்லாம் அடுத்த ஆண்டில் திருத்தி வெளியிட வேண்டிய முயற்சிகளைக் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொண்டு, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றிகூறி முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

III. GOVERNMENT MOTION

Suspension of Rule 41 of the Council Rules

THE HON. THIRU V.R. NEDUNCHEZHIAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

“That the proviso to rule 41 be suspended with reference to the time-limit prescribed therein in its application to this discussion and that one hour be allotted for the discussion.”

MR. CHAIRMAN : The question is —

“That the proviso to rule 41 be suspended with reference to the time-limit prescribed therein in its application to this discussion and that one hour be allotted for the discussion.”

The motion was put and carried.

II HALF-HOUR DEBATE ON NATIONALISED TEXT-BOOKS -Cont.

MR. CHAIRMAN : I request the hon. Members to cut short their speeches. There are too many speakers. The Hon. Minister has to reply at 5-15 p.m.

*திரு. எஸ். முத்துசாமி : மாண்புமிகு சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அரசு பாடப் புத்தகங்களை வெளியிட்டதில் இந்த ஆண்டு ஏற்பட்ட குறைகளைப் பற்றி எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். பொதுவாக தனிப்பட்ட கம்பெனிகள் புத்தகங்களை வெளியிடுவதற்கும், அரசு வெளியிடுவதற்கும் பெரிய வேறுபாடுகள் உள்ளன என்பதைக் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். தனிப்பட்ட கம்பெனிகள் புத்தகம் வெளியிட்டு, அவைகள் கிடைக்காவிட்டாலும், அவற்றில் தவறுகள் இருந்தாலும், அது மக்கள் எல்லோருடைய கவனத்தையும் திருப்புவதில்லை. ஆனால் அரசுத் துறையில் எந்தக் காரியத்தைச் செய்தாலும், மக்களுடைய கவனம் திரும்பி, அரசு இதைச் செய்திருக்கக் கூடாது என்ற அளவில் கருத்துக்கள் அதிகமாக எல்லாத் துறைகளிலும் காட்டப்படுகின்றன. அரசுத் துறையில் வெளியிடப்பட்ட பாடப் புத்தகங்கள் கிடைக்கவில்லை என்பது இவ்வாண்டு எல்லோருடைய கவனத்தையும் அதிகமாகத் திருப்பியிருக்கிறது. கடந்த காலத்திலேயும் தனிப்பட்ட கம்பெனிகளால் அச்சடிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்ட புத்தகங்கள் கிராமப் பகுதிகளில், 3, 4 மாத காலத்திற்கு வராமலிருந்து காலம் தாழ்ந்து வந்திருக்கின்றன என்பதை ஆசிரியர் என்ற முறையில் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதற்காக அரசு 3, 4 மாத காலம் கடந்து புத்தகத்தை அச்சடித்து வெளியிட்டிருப்பது சரியான காரியம் என்று நான் ஒப்பமாட்டேன். அரசு மிகத் துணிச்சலான காரியத்தை, புத்தகங்கள் எல்லாவற்றையும் அரசே எடுத்து அச்சடித்து வினியோகிக்க வேண்டும்

[திரு. எஸ். முத்துசாமி]

[1st September 1970]

என்று எண்ணி விரிவான நடவடிக்கை எடுத்துக் காரியமாற்றியிருக்கிறது. நீண்ட காலமாக ஆசிரியர்களும், ஆசிரியர் இடக்கத்தைச் சார்ந்தவர்களும், அரசே எல்லாப் பாட புத்தகங்களையும் எடுத்து வெளியிடவேண்டும் என்று வைத்த கோரிக்கையை இவ்வளவு விரைவாக நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்ததற்காக அரசிற்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அரசு எடுத்திருக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளில் ஒன்று, 1½ ஆண்டு காலத்திற்கு முன்னாலேயே ஒரு புத்தகக் கார்ப்பரேஷனை அமைத்ததாகும். அதற்கான கமிட்டிகள் போடப்பட்டு அதிகாரிகளும் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தக் கார்ப்பரேஷன் இப்போது தான் துரிதமாக நடவடிக்கைகள் எடுத்துள்ளது போல் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவற்றின் வேலையைச் சற்று முன்னால் ஆரம்பித்திருக்கக்கூடிய சூழ்நிலை வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருவாளர் சண்முகம் சொன்னார். அதையே தான் நானும் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர் சில குறைகளைப்பற்றிச் சொன்னார். வெளியிடும் புத்தகங்களில், எந்தப் புத்தக வெளியீட்டிற்கு யார் பொறுப்பு என்ற நடைமுறை இல்லாமல் இருந்து வருவதாக உணர்கிறேன். பொதுவாக 16 பாடப் புத்தகங்களை அரசு வெளியிட்டிருக்கிறது. அவ்வாறு வெளியிடுவதில் 8 பேர்களை நியமித்து, இரண்டு புத்தகங்களுக்கு ஒருவர் பொறுப்பு என்று ஏற்படுத்திச் செய்யக்கூடிய சூழ்நிலையை எதிர்காலத்தில் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இந்த இலாக்கா பொறுப்பில் இருப்பவர்கள் ஒரு பெரிய புத்தகக் கார்ப்பொரேஷனை நியமித்து, அந்தக் கார்ப்பொரேஷன் சரியாகப் பணியாற்றவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டுக்கு இடம் தந்திருக்கின்ற சூழ்நிலை எதிர்காலத்தில் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். அரசுத் துறையால் புத்தகங்கள் வெளியிட்டதால் குறைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன, ஆகவே இந்தக் குறைகள் ஏற்படாமலிருக்க தனியார் நிறுவனங்கள் புத்தகங்களை அச்சடிக்க விடவேண்டும் என்று கோருவது, பழைய போக்குக்குச் சென்று தனிப்பட்டவர்கள் தவறு செய்ய வழிகோலும். ஆகவே அத்தகைய கருத்துக்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்று வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போதும் தனியார் நிறுவனங்களில் அச்சடிக்கப்பட்டுத்தான் அரசுத் துறை பாடப்புத்தகங்கள் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்வாறு அரசு வெளியிட்ட புத்தகங்களின் ஸ்டேபிள் பின்கள் கழன்றுவிடுகின்றன என்று சொன்னார்கள். இது வரையில் அரசு அச்சகத்திலிருந்து வெளிவந்த புத்தகங்கள் நல்ல முறையில் அச்சடித்து வந்திருக்கின்றன என்று பாராட்டு பெற்றிருக்கிறது. ஆனால் இந்த ஆண்டு அவசரமாக நிறையப் புத்தகங்கள் வெளியிட்டதால், இப்படி ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதே சமயத்தில் தனிப்பட்ட கம்பெனிகள் அச்சிட்டுத் தர மறுத்திருக்கின்றன. மெஷின் கோளாறுகிவிட்டது என்பதையும், பேப்பர் கண்ட்ரோலை நீக்கி விட்டதால், பேப்பர் கம்பெனிகள் சரியான நேரத்தில், தமிழக அரசு கேட்டும்கூட, பேப்பர் சப்ளை செய்யாதிருந்த சூழ்நிலையையும் பார்க்கின்றபோது, வேதனையாக இருக்கின்றது. அரசு எடுக்கின்ற முயற்சிகள் தவறாக முடிய வேண்டும் என்று கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு தனியார் துறையினர் வேலை செய்கிறார்கள்; அந்த அடிப்படையில்தான் தனிப்பட்ட கம்பெனிகள் பாடப் புத்தகங்களை

1st September 1970]

[திரு. எஸ். முத்துசாமி]

அச்சிடுவதில் ஒத்துழைக்கவில்லை என்று தெரிவித்தார்கள். இதனால் தான் அரசு புத்தகங்களை அச்சிட்டு வெளியிடுவதில் இவ்வளவு காலதாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் புத்தகங்களில் காணப்படுகின்ற பிழைகளுக்கு, நிச்சயமாக, புத்தகக் கார்ப்பொரேஷன் பொறுப்பேற்றாக வேண்டும். புத்தகக் கார்ப்பொரேஷன் பெரிய பெரிய பொறுப்பில் இருப்பவர்களுக்கு நல்ல சம்பளம் கொடுத்துத்தான் நியமித்திருக்கிறார்கள். புத்தகக் கார்ப்பொரேஷன் சரியான முறையில் இயங்கவில்லை என்றும், சில கணக்குப் புத்தகங்களில் கேள்விகள் இருக்கின்றன, விடைகள் இல்லை என்றும், சில புத்தகங்களில் சில பக்கங்கள் அச்சிடப்படவில்லை என்றும் சொன்னார்கள். அச்சிடப்பட்ட புத்தகங்கள் மூன்று நான்கு கம்பெனிகளில் காண்ட்ராக்டு மூலம் அச்சடிக்கப்பட்டதாகச் சொன்னார்கள். அந்தக் கம்பெனிகளுடன் மீண்டும் ‘காண்ட்ராக்டு’ செய்வதை எதிர்காலத்தில் தவிர்க்க வேண்டும்.

ஜெர்மனியிலிருந்து இயந்திரம் வரப்போவதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதை விரைவுபடுத்தி அடுத்த ஆண்டு வெளியிடக்கூடிய புத்தகங்களுக்கு, ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னரே பாடத் திட்டங்கள் அத்துணையும் அப்ரூவ் செய்து, அவைகளை அச்சிடுவதற்குக் கொடுக்க நல்ல முறைகளிலே ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். புகல் கார்ப்பொரேஷன் இரண்டு பேர் இதை வெளியிட கேட்டார்கள். அதில் காதி போர்டு 3.9 சதவீதம் கமிஷன் கேட்டார்கள் என்று தகவல் அறிந்தேன். அதற்கே பழனியப்பா பிரதர்ஸ் 5.4 சதவீதம் கமிஷன் கேட்டார்கள். 3.9 சதவீதம் கமிஷன் கேட்டவருக்குப் புத்தகம் வழங்கப்படவில்லை. 5.4 சதவீதம் கமிஷன் கேட்டிருக்கக் கூடியவருக்கு இந்தப் புத்தகத்திற்கான உரிமை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் 1.5 சதவீதம் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை சபையினுடைய சவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

5-10
p.m.

ஸ்டுடன்ஸ் கோ-ஆபரேடிவ்ஸ் என்று இருக்கின்றன. பள்ளித் துணை ஆய்வாளர்கள் அலுவலகத்தின் மூலம் ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்குப் இலவசப் புத்தகங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. புத்தகங்களைத் தனிப்பட்டவர்களுடைய கடைகளுக்குக் கொடுத்து 200 புத்தகங்கள் அனுப்பப்பட்டாலும், 10, 20 புத்தகங்களை நியாயமான விலையில் கொடுத்துவிட்டு, மற்றவைகளை எல்லாம் 20 அல்லது 30 காசுகள் அதிகமாக விற்ப்புடிமாண்டை அதிகமாக்குகிறார்கள். தனிப்பட்டவர்கள் புத்தக விற்பனையால் டிமாண்டை அதிகமாக உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள் என்ற உண்மையான நிலைமையைக் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, எதிர்காலத்தில் உறுப்பினர்கள் சொல்லியிருக்கக்கூடிய குறைகள் அத்துணையும் கருத்தில் கொண்டு குறைகளை நிவர்த்திக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மீதி இருக்கக்கூடிய புத்தகங்களை அரசு முன்வந்து ஏற்று தாங்களாக அச்சிட்டு வெளியிட்டால், அதில் வரக்கூடிய லாபத்தை அரசு கல்வித் துறைக்குப் பயன்படுத்துவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்குமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொண்டு கட்டாயமாக, இதில் இருக்கக்கூடிய சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதற்கு முயற்சிக்க வேண்டுமே தவிர, மற்றவர்கள் சொல்லக்கூடிய கருத்துக்களை வைத்துக்கொண்டு, தனிப்பட்ட கம்பெனிகளுக்குக் கொடுத்தால், பரவாயில்லை என்ற எண்ணம் அரசுக்கு வரக்கூடாது என்று விரும்பிக் கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[1st September 1970]

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, புத்தகத்தை அச்சிட்டு வினியோகம் செய்யும் காரியத்தில் ஏற்படுகிற சிக்கல் களைப்பற்றிப் பல நண்பர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். அதை வினியோகிப்பதில் பொது ஜனங்களிடமும் பெற்றோர்களிடமும் தப்பி அபிப் பிராயம் ஏற்படுகிறது என்பதுபற்றிச் சொல்லிவிட்டார்கள். எனக்குக் கொடுத்த சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு 'சிலபஸ்' சம்பந்தமாக என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லுகிறேன். பொதுவாக சில வருடங்களாகவே நம்முடைய மாநிலத்தில் படிக்கின்ற பிள்ளைகள் அகில இந்திய போட்டிப் பரீட்சைகளில் கலந்து கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் வெற்றி பெற்று வருவோரைப் பார்த்தால் நம்முடைய மாநிலத்தைவிட கேரள மாநிலத்தின்தான் அதிகமாக இருப்பார்கள். அந்தக் காலத்தில் ஐ.சி.எஸ். ஆனாலும் சரி, அதற்குப் பின் ஐ.ஏ.எஸ். ஆனாலும் சரி, அதில் அதிகமாகத் தேர்வு பெற்று வருபவர்களில் வட நாட்டில் இருப்பவர்கள் பெருமைப்படுகிற அளவுக்கு அதிகமாக உண்டு. என்னைப் போன்றவர்கள்கூட சில சமயங்களில் டில்லிக்குப் போகும் பொழுது பார்த்தால், யார் டில்லியில் அரசாட்சி பண்ணினாலும் கூட, செக்கரட்டேரியட் போனால் நம்மவர்கள் இருக்கிறார்கள், நாம் தான் ஆட்சி செய்கிறோம் என்று பெருமைப்படக்கூடிய அளவுக்கு, எங்கு பார்த்தாலும் தமிழர்கள், தென்னாட்டில் உள்ளவர்கள் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளாகவும், செக்கரட்டேரிகளாகவும் இருப்பார்கள். அப்படி இருந்த நிலை மாறி, இப்போது நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், அதிகமான மாணவர்கள் அந்தப் பரீட்சையில் முதன்மையாகத் தேர்வது இல்லை என்ற கருத்து சென்ற சில வருடங்களாக இருந்து வருகிறது. அதில் கவலையுற்ற நமது மாநிலத்தில் இருக்கக் கூடிய பெரிய பத்திரிகைகள் கூட "எடிட்டோரியல்" மூலமாகக் கருத்துரை வழங்கி அந்த நிலையைச் சீர்திருத்த வேண்டுமென்று நம் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் நம்முடைய "ஸ்டாண்டர்டு" தரம் குறைந்துவிட்டதோ என்று நினைக்கிறேன். அப்படியிருந்தால், அரசு கவனித்து நம்முடைய தரம் "ஸ்டாண்டர்டு" குறையாமல், அகில இந்திய ரீதியில் நம்முடைய பிள்ளைகள் முதல் தரமாக முன்பு எப்படித் தேர்வு பெற்று வந்தார்களோ, அந்த அளவுக்குத் தரத்தை உயர்த்துகிற முறையில் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, பாடப் புத்தகங்கள் வெளியிடுவதுபற்றி இம்மன்றத்தைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அரசு பாடப் புத்தகங்களை வெளியிடுவதில் இருக்கின்ற தன்மைகளை, வினாவுக்கு விடை அளிக்கும்போது, விரிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். அரசாங்கம் முதலில் பாடப் புத்தகங்களை வெளியிடுவதை எடுத்துக் கொள்வது என்று முடிவெடுத்த காலத்தில், ஒவ்வொரு புத்தகமாக எடுத்துக்கொண்டு வந்தது. அப்போது எளிதாக இருந்தது. 1958-லிருந்து ஒவ்வொரு வகுப்பாக ஆங்கிலப் புத்தகம் ஒன்றும் தமிழ்ப் புத்தகம் ஒன்றும் எடுத்து, எட்டாவது வகுப்பு வரை ஆங்கிலப் புத்தகமும் தமிழ்ப் புத்தகமும் வெளியிடுவதில் அதிகக் கடினம் தோன்றவில்லை. அரசாங்க அச்சகத்தில் அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து

1st September 1970] [திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்]

வெளியிடுவதில் காலத்தாழ்வு ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள முடிந்தது. மற்ற மாநிலங்களில் எல்லாம் நம்மைவிட இன்னும் வேகமாகப் பாடப் புத்தகங்களை வெளியிடுகிற முயற்சியில் வெற்றி கண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், அரசு பாடப் புத்தகங்கள் வெளியிட வேண்டுமென்று தீவிரமாக முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளுகிற வகையில் 9, 10 வகுப்புகள் வரை தமிழ், ஆங்கிலப் புத்தகங்கள் ஆகியவைகள் வெளியிடுகிற முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டது மட்டுமல்லாமல், எல்லாப் புத்தகங்களையும் வெளியிடுகிற முயற்சி இருக்கின்ற சூழ்நிலையைக் கண்டு, கணக்குப் புத்தகத்தை எடுத்துக் கொள்வது என்று முயற்சி செய்தோம். அதற்கென தனியாக ஒரு டெக்ஸ்ட்-புக் சொசைட்டி-பாட நூல் கழகம்-ஒன்று ஏற்படுத்தினோம். அந்தக் கழகத்தை இந்த ஆண்டு மார்ச் திங்களில்தான் நிறுவ முடிந்தது. அதற்கிடையில் பாடப் புத்தகங்களை உருவாக்குகிற பெரு முயற்சியில் ஈடுபட்டு, அரசாங்க அச்சகத்தில் எல்லாப் பாடப் புத்தகங்களையும் அச்சிடும்படியான சூழ்நிலை ஏற்படவில்லை. ஏற்கெனவே நான் குறிப்பிட்டதுபோல், காகிதப் பற்றாக்குறை பெரும் இடர்ப்பாடாக இருந்தது. காகிதம் பெறுவதற்கு இந்திய அரசாங்கத்திற்குப் பல தடவை எழுதியும், எழுதுகிற அளவுக்குக் காகிதம் தருகிற முயற்சி வெற்றி பெறவில்லை. பிறகு நாமே சேஷசாயி கம்பெனி, டிட்டாகர் கம்பெனியிடம் பேசி, அவர்களிடமிருந்து காகிதம் வரவழைக்க வேண்டிய நிலை வந்தது. அதிலும் எதிர்பார்த்த அளவுக்குக் கொடுக்க முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டாலும் காகிதம் டிட்டாகர் கம்பெனியிலிருந்து வந்து சேர காலத்தாழ்வு ஏற்படும்படியான சூழ்நிலை வங்காளத்தில் தோன்றியது. அங்கிருந்து அனுப்பியும்கூட அது இங்கு வந்துசேர முடியவில்லை. இப்படிப் பல்வேறு தன்மைகளில் அச்சிடுவதற்கான வசதிகள் இருந்தும், காகிதம் வராமல் ஒரு பக்கம் இருந்தது. அச்சிடக் கொடுக்கின்ற வகையில் பல இடர்ப்பாடுகள் இருந்தன. பலரிடம் டெண்டர்கள் சேட்க வேண்டியிருந்தது. அதில் குறைந்த அளவு டெண்டருக்குத்தான் விட வேண்டும். அப்படி விடாவிட்டால், தணிக்கையாளர்கள் குறைந்த அளவுக்கு விடாமல் அதிக அளவுக்கு ஏன் டெண்டர் விட்டார்கள் என்று கேட்பார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையில் அச்சக வசதி முழுவதும் இருக்கிறதா என்று கவனிக்கும்படியான சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. அந்த வகையில் “டைரக்டர் ஆஃப் ஸ்டேஷனரி அண்டு பிரிண்டிங்” ஆலோசனையின் பேரில் “ஓர்க்ஸ் மேனேஜர்” ஆராய்ந்து பார்த்து, எந்த அச்சகங்களில் எல்லாம் இந்தப் புத்தகங்கள் அச்சிட வசதிகள், வாய்ப்புகள் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று கண்டறிந்து அவைகளிடம் இவைகளைக் கொடுக்கும்படியான நிலை ஏற்பட்டது. அதற்குப் பிறகு காகிதப் பற்றாக்குறை தன்மையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுக் காட்டினேன். மேப்ஸ் அண்டு அட்லாஸ் என்ற பெரிய கம்பெனியில் எதிர்பாராத விதத்தில் “மெஷின்” கெட்டுப் போய்விட்டது. குறிப்பிட்ட காலத்தில் அச்சிட்டுக் கொடுக்க முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. அதற்குப் பிறகு நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற நிலைமைகளைச் சரிக்கட்டுவதற்காக வேறு அச்சகங்களைத் திடீரென்று தேர்ந்தெடுத்து நாள் ஒன்றுக்கு ஒரு லட்சம் புத்தகம் வருகிற அளவுக்குக் கொடுத்து, 6, 7, 8 வகுப்புகளுக்கான கணக்குப் புத்தகங்களைக் கொண்டுவருகிற முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டியிருந்தது. இப்போதிருக்கிற நிலைமையை ஒட்டிப் பார்ப்போமானால், அரசாங்கத்தினுடைய அச்சகத்தில் பெருவாரியான அளவிற்குப்

[திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்]

[1st September 1970]

புத்தகம் அச்சடிப்பது, சென்ற ஆண்டைவிட அதிகமாகும் அளவிற்கு குழ்நிலை ஏற்பட்டது. ஒரே அச்சகத்தில் 61 லட்சத்து 40 ஆயிரம் புத்தகங்கள் ஆங்கிலம், தமிழ் மொழிகளில் எல்லா வகுப்பிற்கும் சேர்த்து அச்சடிக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு 57 லட்சத்து 10 ஆயிரம் புத்தகங்கள் அச்சடிக்கப்பட்டு வந்தன. இப்போதுகூட 3 லட்சம் உருவாக்கிக் கொடுக்கப்பட்டு விட்டன என்பதை மாண்புமிகு அச்சகத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் தெரிவித்தார்கள். கணக்குப் புத்தகங்கள் மற்றவைகள் பொறுத்த வரையில், 56 லட்சத்து 80 ஆயிரம் புத்தகங்கள் தேவைப்படுகிற நிலை வந்தது. 3 நாட்களுக்கு முன்னால் வரையிலும் 57 லட்சத்து 10 ஆயிரம் புத்தகங்கள் அச்சடிக்கப்பட்டு வினியோகிக்கப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் $5\frac{1}{2}$ லட்சம் புத்தகங்கள் இரண்டு மூன்று நாட்களில், நாள் ஒன்றுக்கு ஒரு லட்சம் புத்தகங்கள் வரவேண்டுமென்ற முறையில், 5, 6 நாட்களுக்குள்ளாக வினியோகிக்கின்ற முறை வெற்றி பெறும் என்று கருதுகிறேன். ஜூலை திங்களில் முடிய வேண்டும் என்று கருதினோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறியபடி நெருக்கடிகள் எல்லாம் ஜூலைத் திங்களில் அதிகமாக இருந்தது. ஆனால் ஆகஸ்டு திங்களில் குறைக்கப்பட்டது. மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தினுடைய பகுதிகளைப் பொறுத்த வரையிலும், ஒரு வகைப் புத்தகங்கள், சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தினுடைய பகுதிகளைப் பொறுத்த வரையிலும், இன்னொரு வகைப் புத்தகங்கள் ஆக இரண்டு செட்டுகள் அச்சடிக்கப்பட்டன. மதுரைப் பகுதிக்கெல்லாம் பெரும் பகுதியிலே கொடுத்து நிறைவேற்றப்பட்டு விட்டது. ஆனால் இந்தப் பகுதியில் கொடுக்கப்படுவதற்கான குழ்நிலை ஏற்படவில்லை. இன்னும் 4-வது, 5-வது வகுப்பு இரண்டிற்குமே கணக்குப் புத்தகங்கள் வந்துசேரவில்லை. 5-வது வகுப்பு மாணவனுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்று அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார்கள். 4-வது வகுப்பு, 5-வது வகுப்பு இரண்டிற்கும் கணக்குப் புத்தகம் போய்ச் சேர முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. சில நாட்களில் போகும். இடர்ப்பாடுகளைக் கிடையில் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டாலும் இந்த ஆண்டு முயற்சி எடுத்து தனி சொசைட்டி மார்ச் மாதத்தில் அமைத்து, அதற்கு முன்னால் எழுதப்பட்ட புத்தகங்களையெல்லாம் பார்த்து அச்சடிக்கக் கொடுத்து இப்படிப் பல்வேறு நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இந்தக் குறைபாடுகளையெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்தக் குறைபாடுகளையெல்லாம் களைவதற்கு முயற்சிகள் எடுக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அச்சடித்த புத்தகங்களில் இருக்கிற நிலைமைகளைப் பற்றித் தெரிவித்தார்கள். வினியோகிக்கின்ற முறையைப் பற்றி திரு. ராஜா அய்யர் குறிப்பிட்டார்கள். ஏற்கெனவே வினியோகிக்கின்ற முறையில் மாவட்டத்திற்கு ஒரு வினியோகஸ்தர் என்ற அளவில் இருந்தார்களா. இப்போது ஒரு டெவலப்மெண்ட் டிஸ்ட்ரிக்கு ஒரு வினியோகஸ்தர் என்ற முறையில், 24 பேர்களுக்கு இந்த வழங்குகிற உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் துணைவிற்பனையாளர்களை ஏற்படுத்தி வைத்துக் கொண்டு கொடுக்கின்ற முறை இருக்க வேண்டும் என்ற வகையில் தான் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்த உரிமையை இந்த அரசே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று சில உறுப்பினர்கள் எடுத்துத் தெரி

1st September 1970]

[திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்]

வித்தார்கள். அது எவ்வளவு பெரிய சங்கடங்களுக்கு உள்ளாகும் என்பதை ஆராய வேண்டும். அரசே ஏற்றுக்கொள்வது என்ற சூழ்நிலை வருவதென்றால், ஆங்காங்கு விநியோகஸ்தர்களை நியமித்து, அரசாங்க சார்பாக ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு, குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு இருக்கிற தன்மையிலே அரசாங்கமே பெரும் செலவை ஏற்படுத்திக்கொண்டு வாடகைக் கட்டிடங்களை ஏற்று பெரும் செலவிற்கு ஆளாகி இதைவிட அதிகமாக நஷ்டம் ஏற்படக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படும். தனியார் துறையில் விநியோகப் பொறுப்பை விட்டால், அவர்கள் பல்வேறு துணை விற்பனையாளர்களுக்கு அவர்களே கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கவும் வாய்ப்பு வசதிகளைப் பெற்றிருப்பார்கள். பல்வேறு வசதி வாய்ப்புகளை, வாகன வசதிகளைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். அனுபவம் பெற்றிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் சார்பாகப் பணியாட்களை, அலுவலர்களை நியமித்து சம்பளம் கொடுப்பதென்றால், அரசாங்க நிதியிலிருந்து கொடுக்க வேண்டும். அரசாங்கம் செய்தால், அரசாங்கத்தில் இருக்கிற நடைமுறை வாய்ப்புக்களைக் கவனிக்கவேண்டி வரும். தனியார் துறை மூலமாக விநியோகித்தால், புத்தகங்கள் போக வேண்டிய இடங்களுக்கு விரைவிலே சேர முடியும். கஷ்டங்கள் வராது என்பதால் செய்யப்பட்டது. திரு. ராஜா அய்யர் குறிப்பிட்டார்கள். பள்ளிகளில் இருக்கிற கோவாபரேடிவ் - கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக விநியோகிப்பதற்கு வழி ஏற்படுத்தலாம் என்றார்கள். அரசாங்கம் நேரடியாகவோ, டிஸ்ட்ரிப்யூஷன் உரிமை, விற்பனை உரிமை யாருக்கு அளித்திருக்கிறோமோ அவர்கள் மூலமாக எந்தப் பள்ளிகளில் கூட்டுறவுச் சங்கம் இருக்கிறதோ அவைசங்கு நேரடியாகக் கொடுக்க அடுத்த ஆண்டு கவனிக்கலாம். கூட்டுறவுச் சங்கம் இருக்கிற பள்ளி மாணவர்கள் கடைக்குப்போய் வாங்க வேண்டுமென்ற நிலைமை இல்லாத படி நிறைவேற்றலாம். கடினம் இருக்காது. மேலும் இந்த வகையில் கூட்டுறவுத் துறையினர் முன் வந்து கூட்டுறவு அமைப்புக்கள் மூலமாகப் புத்தகங்களை விநியோகிக்கக் கூடிய முறையை எடுத்துக்கொண்டால், அவர்களுக்கு முதல் சலுகை தருகிறோம். அவர்களைக் கேட்டுப் பார்த்தோம். கூட்டுறவுத் துறையினர் வரவில்லை. அதிகமான அளவிற்கு அதிலே கழிவு தர வேண்டுமென்று கேட்டதன் காரணமாகத் தரவில்லை. பிறகு எடுத்துக்கொள்ளவே மாட்டேன் என்று கூறிவிட்டனர். கூட்டுறவுச் சங்கத் துறை எடுத்துக் கொள்வதாக இருந்தாலும், காதி போர்டு எடுத்துக் கொள்வதாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் எடுத்துக் கொள்வதாக இருந்தாலும், கொடுக்கிறோம். அதில் 3 ½ சதவீதக் கழிவுபற்றி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். துணை விற்பனையாளர்களுக்கு 5 சதவீதம் கொடுக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிற காரணத்தினால், 5 சதவீதத்திற்குமேல் கேட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. 4 ½ சதவீதம் கேட்டார்கள், போட்டி காரணமாக 3 ½ சதவீதம் கேட்டார்கள். துணை விற்பனையாளர்களுக்கு 5 சதவீதம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிலை இருக்கும்போது, 5 சதவீதத்திற்கு மேல் கேட்டவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டது. அடுத்த ஆண்டு இதை விநியோகிப்பதில் அவர்களைப் பயன்படுத்தி, திறமையாகச் செய்ய முடியும் என்ற நிலை, பேச்சு வார்த்தை நடத்தி, ஏற்படுமானால், அதைக்கூட கவனித்து தக்க முறையில் முடிவு செய்யலாம். புத்தகம் வெளியிடுவதில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற குறைபாடுகளைப் பற்றியும் சேட்டைப்பற்றியும் கூறினார்கள். ஆங்காங்கே திருத்திக்கொள்ளாத அளவிற்கு அச்சடிப்பு, மற்றவைகள்

[திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்]

[1st September 1970]

இருக்கின்றன. காரணம் என்னவென்றால், திரு. சண்முகம் தெரிவித்ததுபோல, அவசரக் கோலத்தில் செய்யப்பட்டது. அவசரமாக அச்சடித்து எங்களிடத்தில் காட்டினார்கள். 4-வது வகுப்பிற்கான சுணக்குப் புத்தகம் உள்ளே இருக்க, 6வது வகுப்பிற்கான அட்டை மேலே இருக்க, 6-வது வகுப்பிற்கான புத்தகம் உள்ளே இருக்க 7-வது வகுப்பிற்கான அட்டை மேலே இருக்க—இப்படித் திருத்தியும் மாற்றியும் போட்டிருந்தார்கள். இது அவசரத்தில் நடைபெற்ற ஒன்று. போதுமான கால அளவு இருக்குமானால், ஒவ்வொரு புத்தகத்தையும் பார்த்து, கடைசிப் பக்கத்தில் சரி பார்க்கப்பட்டது என இனிஷியல் போட்டு, சரி பார்த்து வெளியிடப்படும். நேரம் இல்லாத காரணத்தினால், சில பல குறைபாடுகள் ஏற்பட்டுவிட்டன. 56 லட்சம் புத்தகங்கள் அச்சடிக்கப்படுகிற இடத்தில், குறைபாடுகள் வந்துவிட்டன. இதையெல்லாம் நிவர்த்திப் பதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளலாம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சண்முகம் எழுத்துப் பிழைகள், கருத்துப் பிழைகள் எல்லாம் வருகிறது என்று சுட்டிக் காட்டிய மாதிரி, வேறு சிலர் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதிகமான அளவிற்குப் பிழை திருத்துபவர்களை நியமித்து சரி பார்த்துச் செம்மையாக வெளியிட முயற்சிகள் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த ஆண்டு அனுபவத்தின் அடிப்படையில் நூல் வெளியீட்டு கழகத்தைச் சார்ந்த குழுவினர் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதற்கான ஏற்பாடுகள் முறைப்படி செய்யப்படும் என்பதைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலே இருக்கிற அட்டை கொஞ்சம் அழகாக இருக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆறுமுகசாமி சொன்னார்கள். இந்த அரசாங்கத்திற்கு அந்த எண்ணம் உண்டு. தனியார் விற்க விலையைவிட குறைந்த விலைக்குத்தான் புத்தகத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். ஓரளவிற்கு அதைக் கொஞ்சம் அழகாக ஆக்கினால், மேலே இருக்கிற பக்கங்கள் இன்னும் மாணவர்களுடைய உள்ளத்திற்கு மகிழ்ச்சி ஊட்டத் தக்க அளவிற்குச் செய்யப்படலாம். கொஞ்சம் விலை தூக்கு ஆனாலும் பரவாயில்லை. அப்போதும் தனியார் விலையைக் காட்டிலும் குறைந்த விலைக்கு அரசு புத்தகத்தைத் தர முடியும். பிறகு அதன் மூலமாக வருகிற விற்பனை லாபத்தைக் கல்வித் துறைக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். இந்த அடிப்படையில்தான் இந்த நூல்நிலை வெளியீட்டை அரசாங்கம் மேற்கொண்டிருக்கிறது. மதிய உணவுத் துறை, வீஞ்ஞானக் கருவிகள் வழங்குகிற நிலை போன்றவைகளுக்கு இதில் வருகிற வருமானத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். இதில் வருகிற வருமானத்தைக் கல்வித் துறைக்கே பயன்படுத்த வேண்டும். கிட்டத்தட்ட ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேலே வருமானம் வரத் தக்க அளவிற்கு சூழ்நிலை ஏற்பட வேண்டும். இப்படிப் பட்ட சூழ்நிலையில் இதைக் கல்வித் துறைக்குப் பயன்படுத்த முடியும் என்ற அடிப்படையில்தான் புத்தகங்களை நாம் அச்சடித்து வருகிறோம். அடுத்த ஆண்டு இதை இன்னும் கொஞ்சம் கவர்ச்சிகரமாகக் கொண்டு வர இயலுமா என்பதை நூல் வெளியீட்டுக் கழகம் கவனிக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

5-30
p.m.

கள்ளச் சந்தையில் விற்கின்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டது என்றார்கள். கொஞ்சம் “டிமாண்டு” அதிகமாக இருந்து, “சப்ளை” குறைந்தால், அந்த நிலைமை எந்தப் பொருளைப்பற்றியும் வரும். இந்த ஆண்டு புத்தகம் வெளிவருவதில் சுணக்கம் ஏற்பட்டதாலும், சந்தையில் குறைந்த அளவே நூல்கள் இருந்ததாலும், தேவை அதிகமாக இருந்த

1st September 1970]

[திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்]

காரணத்தினாலும், அந்த மாதிரியான நிலைமையைப் பயன்படுத்திப் பழக்கப்பட்டவர்கள் அதிக விலைக்கு விற்கின்ற சூழ்நிலை வருந்தத்தக்க அளவுக்கு ஏற்பட்டுவிட்டது. எங்கெங்கு வியாபாரிகள் அப்படிச் செய்கிறார்களோ, ஆங்காங்கே அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கத் தக்க முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றுகூட அதிகாரிகளுக்குச் சொல்லியிருக்கிறேன். எங்கிருந்தாவது முறையீடு வந்து, குற்றச்சாட்டு கூறப்பட்டால், அந்தக் குற்றச்சாட்டை விசாரித்து, அப்படிப்பட்ட விற்பனையாளர்களுக்கு நூல்களை விநியோகிக்காமல், அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அந்தத் துறைக்குக் கூறியிருக்கிறேன். அதைப்பற்றிய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளுவார்கள் என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ளுகின்றேன். ஜெர்மனியிலிருந்து மெஷின் இன்னும் ஒன்று அல்லது ஒன்றரை ஆண்டு காலத்தில் வந்துவிட்டால், எல்லாப் புத்தகங்களையும் அச்சடித்து வெளியிட வாய்ப்பு ஏற்படும்.

அடுத்த ஆண்டு பரவலாக விநியோகிப்பதன் மூலம், அரசாங்க அச்சகத்தைப் பயன்படுத்தி அச்சடித்து, “பைண்டு” செய்கின்ற வேலையை அரசாங்க அச்சகத்திலே செய்ய முடியாவிட்டாலும், முடிந்த அளவுக்குச் செய்து, மற்றவற்றை மிகப் பெரிய அச்சகங்களுக்குக் கொடுத்து விரைவில் அச்சடித்து, “பைண்டு” செய்கிற வேலையை விரிவாக ஆக்கலாம் என்ற யோசனை இருந்து வருகிறது. அதற்குத் தக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன். உறுப்பினர்கள் பலரும் பாடப் புத்தகங்களை சிறந்த முறையில் வெளியிடுவதற்கான தக்க யோசனைகளை எடுத்துச் சொன்னதற்காக நன்றி தெரிவித்து, அவர்கள் சுட்டிக் காட்டிய குறைகளைப் போக்கி, அடுத்த ஆண்டு முடிந்த அளவுக்கு நல்ல முறையில் புத்தகங்கள் வெளியிடப்படும் என்று சொல்லி, இந்த ஆண்டு புத்தகங்களை அச்சிட்டு வெளியிடுவதில் இவ்வளவு காலத் தாம்து ஏற்பட்டதற்கு வருத்தத்தைத் தெரிவித்து, அதனால் மாணவர்கள் கஷ்டப்படுகின்ற நிலையும், பெற்றோர்கள் கஷ்டப்படுகின்ற சூழ்நிலையும் ஏற்பட்டதற்காக வருந்துகிறேன் என்று சொல்லி, இந்த நிலை எதிர்காலத்தில் ஏற்படாத அளவுக்கு பார்த்துக்கொள்ள எல்லாவித முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்படும் என்று உறுதியளித்து, இங்கே எடுத்துக்கூறிய கருத்துக்களை மனதில் கொண்டு தக்க முறையில் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்பதனையும் தெரிவித்து உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

DEPUTY CHAIRMAN: Now the discussion on Nationalised Text-Books is over. We shall continue the discussion on the First Supplementary Statement of Expenditure.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, I have a submission to make. To-day is a non-official day. Because we were not able to finish the official business yesterday, it has been carried forward to-day, with the result that the time allotted for non-official business has been reduced. I would like to make a humble suggestion that if we are not able to finish the non-official business put forward to-day, it may be taken up on the 8th and finished before we take up the official business.

[1st September 1970]

DEPUTY CHAIRMAN : The suggestion of the hon. Member will be placed before the Business Advisory Committee, which is meeting on the 8th September, 1970, for its consideration.

IV. DISCUSSION ON THE FIRST SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1970-71

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையின்பேரில் என்னுடைய சில அபிப்பிராயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதலில் நமது மாநிலத்தில் விசைத் தறிகள் வாங்குவதற்காக 10,50,000 ரூபாய் புதிய செலவு என்ற முறையில் கோரிக்கை வந்துள்ளது. பொதுவாக விசைத் தறி வழங்கும் அளவில் அரசாங்கத்தின் கொள்கை நிர்ணயிக்கப்பட்டுவிட்டதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். இது மிகவும் சிக்கலான பிரச்சனை. பல வருடங்களாகவே அண்டை மாநிலங்களில் மத்திய சர்க்காரால் ஒதுக்கப்பட்ட விசைத் தறிகளை அவர்கள் ஏராளமாக எடுத்துக் கொண்டு, விசைத் தறிகளில் குறைந்த விலையில் துணிகளை நெய்து நமது மாநிலத்தில் கொண்டு வந்து குவிக்கிறார்கள். ஆனால் நாம் நமது கைத்தறித் தொழிலாளர்களின் வாழ்வு பாழாகிவிடுமோ என்ற எண்ணத்தில், விசைத் தறிக்கு இடம் கொடுக்காமல் கைத்தறித் துணியை ஊக்குவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதனால் அயல் மாநிலங்களிலிருந்து வந்த துணி நமது கைத்தறித் துணி விற்பனையைத் தேக்கி விட்டது. இதனால் கைத்தறி உற்பத்தியாளர்கள் பெரிய நஷ்டம் அடைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கைத்தறித் துணிக்கு இப்போது ஆபத்து வரும் நிலை ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகையால் இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கத்தின் முடிவு என்ன என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைத்து அதன் மூலம் விசைத் தறிகள் வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற ஒருநாள் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையில் தெரிவித்ததாக எனக்கு ஞாபகம். அந்த எண்ணம் நல்ல எண்ணம்தான். அதைத் துரிதமாகச் செய்து, வெளி மாநிலத்திலிருந்து விசைத் தறித் துணிகள் நமது மாநிலத்திற்கு வந்து-நமது கைத்தறித் துணி விற்பனையை வீழ்த்தி விடாமல் ஏற்கெனவே கைத்தறித் துணி விற்பனை வீழ்ந்திருக்கிறது—, மேலும் வீழ்ந்து விடாமல்— இருப்பதற்கு அவசர நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பல ஊர்களில் மருத்துவ மனைகள் ஏற்படுத்த துணை மானியக் கோரிக்கை வந்திருக்கிறது. அது மகிழ்ச்சிகரமான விஷயம்தான். எனது ஊரான திருமங்கலத்தில் 7, 8 வருடங்களுக்கு முன் என்று நினைக்கிறேன், ஆஸ்பத்திரிக்கு இடம் இல்லையே என்று அப்போதிருந்த அரசாங்கம் ஜில்லா முன்சிப் கோர்ட்டு அமைந்திருக்கிற இடத்தை— ஆஸ்பத்திரி உள்ள இடத்திற்கு மூன்று பக்கத்திலும் ரோடு இருக்கிறது, ஒரு பக்கத்தில் ஜில்லா முன்சிப் கோர்ட்டு இருக்கிறது — ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொடுத்துவிட்டு, வேறு இடத்தில் ஜில்லா முன்சிப் கோர்ட்டை வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று முடிவு செய்தார்கள். தற்போதைய ஆட்சியின் சட்ட அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. மாதவன்

1st September 1970]

[திரு. டி. கே. சன்முகம்]

யெல்லாம் அடுத்த ஆண்டில் திருத்தி வெளியிட வேண்டிய முயற்சிகளைக் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொண்டு, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றிகூறி முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

III. GOVERNMENT MOTION

Suspension of Rule 41 of the Council Rules

THE HON. THIRU V.R. NEDUNCHEZHIAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

“That the proviso to rule 41 be suspended with reference to the time-limit prescribed therein in its application to this discussion and that one hour be allotted for the discussion.”

MR. CHAIRMAN : The question is —

“That the proviso to rule 41 be suspended with reference to the time-limit prescribed therein in its application to this discussion and that one hour be allotted for the discussion.”

The motion was put and carried.

II HALF-HOUR DEBATE ON NATIONALISED TEXT-BOOKS -Cont.

MR. CHAIRMAN : I request the hon. Members to cut short their speeches. There are too many speakers. The Hon. Minister has to reply at 5-15 p.m.

*திரு. எஸ். முத்துசாமி : மாண்புமிகு சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அரசு பாடப் புத்தகங்களை வெளியிட்டதில் இந்த ஆண்டு ஏற்பட்ட குறைகளைப் பற்றி எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். பொதுவாக தனிப்பட்ட கம்பெனிகள் புத்தகங்களை வெளியிடுவதற்கும், அரசு வெளியிடுவதற்கும் பெரிய வேறுபாடுகள் உள்ளன என்பதைக் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். தனிப்பட்ட கம்பெனிகள் புத்தகம் வெளியிட்டு, அவைகள் கிடைக்காவிட்டாலும், அவற்றில் தவறுகள் இருந்தாலும், அது மக்கள் எல்லோருடைய கவனத்தையும் திருப்புவதில்லை. ஆனால் அரசுத் துறையில் எந்தக் காரியத்தைச் செய்தாலும், மக்களுடைய கவனம் திரும்பி, அரசு இதைச் செய்திருக்கக் கூடாது என்ற அளவில் கருத்துக்கள் அதிகமாக எல்லாத் துறைகளிலும் காட்டப்படுகின்றன. அரசுத் துறையில் வெளியிடப்பட்ட பாடப் புத்தகங்கள் கிடைக்கவில்லை என்பது இவ்வாண்டு எல்லோருடைய கவனத்தையும் அதிகமாகத் திருப்பியிருக்கிறது. கடந்த காலத்திலேயும் தனிப்பட்ட கம்பெனிகளால் அச்சடிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்ட புத்தகங்கள் கிராமப் பகுதிகளில், 3, 4 மாத காலத்திற்கு வராமலிருந்து காலம் தாழ்ந்து வந்திருக்கின்றன என்பதை ஆசிரியர் என்ற முறையில் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதற்காக அரசு 3, 4 மாத காலம் கடந்து புத்தகத்தை அச்சடித்து வெளியிட்டிருப்பது சரியான காரியம் என்று நான் ஒப்பமாட்டேன். அரசு மிகத் துணிச்சலான காரியத்தை, புத்தகங்கள் எல்லாவற்றையும் அரசே எடுத்து அச்சடித்து வினியோகிக்க வேண்டும்

[1st September 1970]

DEPUTY CHAIRMAN : The suggestion of the hon. Member will be placed before the Business Advisory Committee, which is meeting on the 8th September, 1970, for its consideration.

IV. DISCUSSION ON THE FIRST SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1970-71

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையின்பேரில் என்னுடைய சில அபிப்பிராயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதலில் நமது மாநிலத்தில் விசைத் தறிகள் வாங்குவதற்காக 10,50,000 ரூபாய் புதிய செலவு என்ற முறையில் கோரிக்கை வந்துள்ளது. பொதுவாக விசைத் தறி வழங்கும் அளவில் அரசாங்கத்தின் கொள்கை நிர்ணயிக்கப்பட்டுவிட்டதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். இது மிகவும் சிக்கலான பிரச்சனை. பல வருடங்களாகவே அண்டை மாநிலங்களில் மத்திய சர்க்காரால் ஒதுக்கப்பட்ட விசைத் தறிகளை அவர்கள் ஏராளமாக எடுத்துக் கொண்டு, விசைத் தறிகளில் குறைந்த விலையில் துணிகளை நெய்து நமது மாநிலத்தில் கொண்டு வந்து குவிக்கிறார்கள். ஆனால் நாம் நமது கைத்தறித் தொழிலாளர்களின் வாழ்வு பாழாகிவிடுமோ என்ற எண்ணத்தில், விசைத் தறிக்கு இடம் கொடுக்காமல் கைத்தறித் துணியை ஊக்குவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதனால் அயல் மாநிலங்களிலிருந்து வந்த துணி நமது கைத்தறித் துணி விற்பனையைத் தேக்கி விட்டது. இதனால் கைத்தறி உற்பத்தியாளர்கள் பெரிய நஷ்டம் அடைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கைத்தறித் துணிக்கு இப்போது ஆபத்து வரும் நிலை ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகையால் இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கத்தின் முடிவு என்ன என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைத்து அதன் மூலம் விசைத் தறிகள் வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற ஒருநாள் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையில் தெரிவித்ததாக எனக்கு ஞாபகம். அந்த எண்ணம் நல்ல எண்ணம்தான். அதைத் துரிதமாகச் செய்து, வெளி மாநிலத்திலிருந்து விசைத் தறித் துணிகள் நமது மாநிலத்திற்கு வந்து-நமது கைத்தறித் துணி விற்பனையை வீழ்த்தி விடாமல் ஏற்கெனவே கைத்தறித் துணி விற்பனை வீழ்ந்திருக்கிறது—, மேலும் வீழ்ந்து விடாமல்— இருப்பதற்கு அவசர நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பல ஊர்களில் மருத்துவ மனைகள் ஏற்படுத்த துணை மானியக் கோரிக்கை வந்திருக்கிறது. அது மகிழ்ச்சிகரமான விஷயம்தான். எனது ஊரான திருமங்கலத்தில் 7, 8 வருடங்களுக்கு முன் என்று நினைக்கிறேன், ஆஸ்பத்திரிக்கு இடம் இல்லையே என்று அப்போதிருந்த அரசாங்கம் ஜில்லா முன்சிப் கோர்ட்டு அமைந்திருக்கிற இடத்தை— ஆஸ்பத்திரி உள்ள இடத்திற்கு மூன்று பக்கத்திலும் ரோடு இருக்கிறது, ஒரு பக்கத்தில் ஜில்லா முன்சிப் கோர்ட்டு இருக்கிறது — ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொடுத்துவிட்டு, வேறு இடத்தில் ஜில்லா முன்சிப் கோர்ட்டை வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று முடிவு செய்தார்கள். தற்போதைய ஆட்சியின் சட்ட அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. மாதவன்

1st September 1970]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

அவர்கள் அந்த இடத்தை நேரில் வந்து பார்வையிட்டார்கள். பிரி தொரு இடத்தில் முன்சிப் கோர்ட்டைக் கட்டுவது என்று நிர்ணயம் செய்து முடிவாகி வருடங்கள் இரண்டாகியும் இன்னும் ஒரு வேலையும் நடைபெறவில்லை. நோயாளிகள் இடம் இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கான நடவடிக்கைகளுக்காக இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையில் ஏதாவது சொல்லப்பட்டிருக்குமா என்று பார்த்தேன். ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை. அந்த வேலையைச் சீக்கிரம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆசிரியர்களுக்கு மட்டும் வீட்டு வாடகைப்படி இதுவரை இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை. மற்ற எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும் வீட்டு வாடகைப்படி கொடுக்கப்பட்டாகி விட்டது. ஏன் இவர்களுக்கு மட்டும் விடுபட்டுப் போயிற்று என்று தெரியவில்லை. உடனடியாக அவர்களுக்கு வீட்டு வாடகைப்படி “சாங்ஷன்” செய்து இரண்டாவது துணை மானியக் கோரிக்கை வரும் போது, இதற்கான கூடுதல் செலவை சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளி ஆசிரியர்களை மாற்றாந்தாய் பிள்ளைகளைப் போன்று நடத்தக் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மற்றொரு முக்கியமான விஷயத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நவீன அரிசி ஆலைகள் ஏற்படுத்துவதற்காக 20 லட்ச ரூபாய் இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையில் கோரப்பட்டுள்ளது. உணவு அமைச்சர் அவர்கள் இதை விளக்குவார்கள் என்று நினைக்கின்றேன். உணவு கண்ட்ரோலை அடியோடு விட்டுவிட்டோம்; இனிமேல் உணவுக் கட்டுப் பாடு வராமல் இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகின்றனர். அவ்வாறு வராமல் இருக்கட்டும். நவீன அரிசி ஆலைகள், ஆயிரக்கணக்கான டன் நெல்லைப்போட்டு அரைக்கக்கூடிய அரிசி மில்கள் தஞ்சையில் வைத்திருக்கிறோம். வேறு இடங்களில் இன்னும் 7 ஆலைகள் வைப்பதற்கு இப்போது பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனக்கு ஒரு சந்தேகம். இந்த மாதிரி நவீன அரிசி ஆலைகளில் ஆயிரக்கணக்கான டன் நெல்லைக் கொண்டு வந்து அரைக்கின்ற சந்தர்ப்பம் எப்படி ஏற்படும், இந்த அரிசி ஆலைகளுக்கு வேலை இருக்குமா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். வியாபாரிகள் ஒவ்வொருவரும் 2 வாகன், 3 வாகன் நெல்லை எடுத்துக் கொண்டுபோய் அவரவர் ஊர்களில், வியாபாரம் செய்யும் இடங்களில், அரைத்துக்கொள்ளும்போது, 40 லட்சம், 50 லட்சம் என்று லட்சக் கணக்கில் ரூபாயைச் செலவழித்துக் கட்டுகின்ற ஆலைகளுக்கு வேலை இருக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். இப்போது உணவுக் கார்ப் பொரேஷன் தஞ்சையில் கொள் முதல் செய்து அரைத்துக்கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் நீடித்து தஞ்சை போன்ற ஜில்லாக்களில் கொள்முதல் செய்து எவ்வளவு காலத்திற்கு உபயோகிப்பார்கள் என்பது தெரிய வேண்டும். இதை யோசனை செய்து புதிதாக நவீன அரிசி ஆலைகள் வைப்பதில் முதலீடு செய்ய வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வேலை வாய்ப்பு விஷயம். நமது மாநிலத்தில் துர திருஷ்டவசமாக ஸ்டாண்டர்டுமோட்டார்ஸ் என்ற ஸ்தாபனம்-நல்ல முறையில் செயல்பட்டு மாநிலத்திற்கே பெருமை தேடித் தந்து கொண்

[திரு. கே. ராஜாராம்] 1st September 1970]

டிருந்த ஸ்தாபனம் — திடீரென்று “லாக் அவுட்” செய்யப்பட்டு மூடப்பட்டிருக்கிறது. மூடப்பட்ட காரணங்களை, மெரிட்ஸ், டி மெரிட்ஸ் பற்றி நான் ஆராய வரவில்லை. ஆனால் மூடப்பட்டதனால் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள், படித்த வாலிபர்கள் வயிற்றில் ஈரத் துணியைக் கட்டிக்கொண்டு தெருக்களில் அலைகிறார்கள்.

5-40
p.m.

20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இம்மாதிரி ஒரு “ஸ்ட்ரைக்” ஏற்பட்டு ஆயிரக்கணக்கான பேர் என்று நினைக்கிறேன், டிராம்வே மூடப்பட்டு தெரு எல்லாம் பிச்சை எடுத்துத் திரிந்தார்கள். இன்னும் கூட பிச்சை எடுக்கிறார்கள். அந்த நிலை இவர்களுக்கு ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது. கதவடைப்பு ஏற்பட்டவுடன், முதலமைச்சர் அவர்களும் சட்ட அமைச்சர் அவர்களும் விடுத்த அறிக்கை ஆறுதல் அளிப்பதாக இருந்தது. இன்றுள்ள நிலையில் நேற்று ஆகஸ்டு மாதம் 31-ந் தேதி பார்லிமெண்டில் அமைச்சர் அளித்த பதில் பத்திரிகையில் வந்தது. அதைப் பார்க்கும்போது அதற்கு விமோசனம் சமீபத்தில் ஏற்படுகிற மாதிரித் தெரியவில்லை. அதற்கு இங்கிலாந்திலிருந்து ஒத்துழைப்புக்கொடுக்கும் கம்பெனி எவ்வித சம்மதமும் அளிக்கவில்லை என்று பார்லிமெண்டில் பதில் அளித்த மத்திய அமைச்சர் சொல்லியிருக்கிறார். அப்படி என்றால் ஆயிரக்கணக்கான வாலிபர்கள் கதி என்ன ஆவது? அவர்களைப் பராமரிக்க வேண்டியது, பாதுகாக்க வேண்டியது நம்முடைய கடமையாக இருக்கிறது. இதற்கு என்ன வழி செய்வது? ஏற்கெனவே கோவையில் நூல் ஆலைகள் மூடப்பட்டு, மாநிலத்தின் பொது நிதியிலிருந்து அவர்களுக்கு “டோல்” கொடுத்து பல மாதங்கள் பாதுகாத்தோம். இன்னும் பல மில்களின் தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். இவ்வளவும் போதாது. அந்தத் தொழிற்சாலையை உடனடியாகத் திறப்பதற்கு அரசு துரித நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதற்கென்று அவசிய மாயின் ஒரு முறை டில்லி சென்று திரும்பி மீண்டும் தொழிற்சாலை திறந்து வேலையை நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அது போக வேலை வாய்ப்பு என்ற தலைப்பில் மின்சார வாரியத்தைப்பற்றி ஒரு வாரத்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். மின்சார வாரியத்தில் 1,500, 2,000 பேர்களை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளுகிறோம் என்று 6 மாதங்களுக்கு முன்பே மனுக் கேட்டார்கள். சுமார் ஒரு லட்சம் மனுக்கள் வந்தன. மனுச் செய்த பிள்ளைகளில் குறைந்தது 100, 200 பேர் இருக்கும், ஒரு மனுவை எனக்குக் கொடுத்தார்கள். அதை அமைச்சரிடம் கொடுத்து ஏதாவது எங்களுக்கு வேலை போடுகிறார்களா, போடக் கூடிய எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறதா இல்லையா, நாங்கள் வேறு ஏதாவது செய்யலாமா என்று எழுதிக் கேட்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் : தலைவர் அவர்களே, ஒரு லட்சத்துக்கு மேல் மனுக்கள் வந்தன. அவைகளுக்கு மார்க் தகுதி இவ்வளவு என்று நிர்ணயம் செய்ததில் பல்லாயிரக்கணக்கான மனுக்கள் அடிபட்டுவிட்டன. 85 ஆயிரம் பேர் தகுதி வாய்ந்தவர்கள் இருந்தார்கள். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இரண்டு கட்டமாகப் பிரித்து, அசிஸ் டெண்டு, பில் கலெக்டர் என்று பிரித்து, அவற்றைப் பரிசீலிக்க ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் தனியாக ஒரு கமிட்டி போடப்பட்டது. தலைமை மின்சார வாரியத்தில் ‘டேபுலேஷன்’ நடக்கிறது. விரைவில் முடிவு வெளிவந்துவிடும். என்ன கதியாவது என்று கவலைப்படத் தேவையில்லை. கூடிய சீக்கிரம் முடிவு வெளியில் வரும்.

1st September 1970]

திரு. கே. ராஜாராம் : மிக்க மகிழ்ச்சி. அந்தக் கடிதத்தை அமைச்சர் அவர்களிடம் சமர்ப்பிக்கிறேன். இம்மாதிரி வேலையில்லாத திட்டாட்டம் படித்தவர்கள் மத்தியிலும் படிக்காதவர்கள் மத்தியிலும் பெருகிக் கொண்டே போகிறது. அதைக் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு நண்பர் நேற்றுப் பேசும்பொழுது கூறினார். பதநீர் இறக்குவதற்கு பனை ஏறிகளுக்கு “பிரீ லைசன்சு” கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. ஒரு வருஷமாக திடீரென்று ரூபாய் 50 கட்டணம் கட்ட வேண்டுமென்று உத்தரவு போடப்பட்டிருப்பதாக திருநெல்வேலியிலிருந்து கடிதம் வந்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. ஷண்முகம் : அதை, தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்கும்படி முதலமைச்சர் அவர்கள் உத்தரவு பிறப்பித்து விட்டார்கள். இதைப் பரிசீலித்து ஆவன செய்யப்படும்.

திரு. கே. ராஜாராம் : நன்றி. பனை ஏறிகள் நாட்டிலே மிக ஏழை மக்கள். அவர்களுக்குக் கட்டணத்தை ரத்து செய்ததற்கு அரசாங்கத்திற்கு நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கூவம் சீரமைப்புத் திட்டம் நல்ல எண்ணத்தில் கொண்டுவரப்பட்ட திட்டம். வேலை துரிதமாக நடக்கிறது. ஆனால் என் மனதிற்கு ஒரு அச்சம். இந்தக் கூவம் சீரமைப்புத் திட்டம் துவக்குமுன் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்குள்ளே விழும் சாக்கடைத் தண்ணீரை வேறு திசையில் திருப்பிவிட்டு இந்தத் திட்டம் வேலை நடக்கும் என்று சொன்னதாக ஞாபகம். இப்போது வேலை ஆரம்பித்த பிறகு இன்னும் அதில் எந்த எந்தப் பகுதி சாக்கடை நீர் விழுந்ததோ அது நின்றபாடு இல்லை. மேலும் மேலும் சாக்கடை நீர் அதிகமாக வருகிறது. நாற்றம் சகிக்க முடியவில்லை. உண்மையிலேயே முன்பு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி சாக்கடை நீரை கூவத்தில் விழாமல் வேறு பக்கம் திருப்பி விட்டு வேலையைத் தொடர்ந்து செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எண்டோமெண்ட் டிபார்ட்மெண்டுக்குப் பல ஜீப்புகள் வாங்குவதற்கு நிதி துணை மானியக் கோரிக்கையில் வந்திருக்கிறது. நல்ல காரியம்தான். செய்ய வேண்டியதுதான். எண்டோமெண்ட் டிபார்ட்மெண்டைச் சேர்ந்தவர்கள் தேவஸ்தான கிராமங்களுக்குச் சென்று 100, 150 வருஷமாக அனுபவித்து விட்டு கட்டிக் கொண்டிருந்த வீடுகளையும் நிலங்களையும் திடீரென்று அப்புறப்படுத்த வேண்டுமென்று மரங்களை வெட்டுகிறார்கள்; வீடுகளை இடிக்கிறார்கள். திருமானூர் கிராமம், நண்பர் திரு. டி. கே. சுப்பையாவின் சொந்த கிராமம். அங்கே மரங்களை வெட்டக்கூட ஆரம்பித்து விட்டார்கள். இதை விசாரித்து, சர்வே செய்து, பட்டா போட்டு அதன் பின்னால் அதைச் செய்தால் நலமாக இருக்கும். இதைத் துரிதமாகக் கவனிக்க வேண்டும். மக்களை அவ்வாறு அவல நிலையில் தவிக்கவிட வேண்டாம் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்துத் தேர்தலுக்கு ரூ. 83,85,000 துணை மானியக் கோரிக்கையில் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜனநாயக ரீதியாக

திரு. கே. ராஜாராம்] [1st September 1970]

மக்களே ஓட்டுப் போடும்படியான பஞ்சாயத்துத் தேர்தல் வந்தது. இதற்கு ரூ. 83,85,000 செலவழிப்பது என்பது ஒரு பெரும் தொகை என்று என்னால் சொல்ல முடியாது. அசெம்பிளி தேர்தல்போல், அதில் எத்தனை வாக்காளர்கள் ஓட்டுப் போட்டார்களோ, அவர்களில், நகரசபை வாக்காளர்களைத் தவிர, மற்ற எல்லாரும் பஞ்சாயத்துத் தேர்தலில் ஓட்டுப் போட்டார்கள். அசெம்பிளி தேர்தலில் ஓட்டுப் போட்டவர்களைவிட பெர்சன்டேஜ் அதிகம். ஜனநாயகத்தை நடத்துவதற்கு, நிலை நிறுத்துவதற்கு இந்தப் பணம் ஒன்றும் அதிகம் என்று சொல்லிவிட முடியாது. அதே நேரத்தில் இந்தத் தேர்தலை நடத்தும் பொழுது, சில இடங்களில் உத்யோகஸ்தர்கள் தவறாக நடந்திருக்கலாம். அப்படி நடந்த தவறுகளை விசாரித்து, இனிமேல் அவைகள் வராமல் பாதுகாக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை. தவறு செய்தார்கள் என்று தெரிந்தால், அவர்கள் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கவும் அரசாங்கத்திற்குக் கடமை இருக்கிறது. குறிப்பாக கடந்த 23-ம் தேதி தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் காரியக் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் சரித்திரத்தில் காண முடியாத ஒரு தீர்மானம் போடப்பட்டது. குறிப்பாக ஒரு ஜில்லாவைச் சொல்லி அந்த ஜில்லாவின் கலெக்டர் அத்துமீறி நடந்து கொண்டிருக்கிறார் என்று ஒரு கண்டனத் தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அவர் தர்மபுரி ஜில்லா கலெக்டர்தான். ஆகையினால் அரசாங்கம் தயவு செய்து கவனம் செலுத்தி, 'பிரைமா பேசி' குறைகள் இருந்தால், நேரிடையாக அவர் தலையிட்டு பெரும் தவறுகள் செய்திருந்தால் — வேறு எந்த அதிகாரிகளையும் சொல்லாமல் ஒரு குறிப்பிட்ட கலெக்டர் செய்திருக்கிறார் என்று தீர்மானம் கூறுகிறது. — அதை அரசாங்கம் கவனித்து, விசாரித்து என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ அதை எடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் ஜனநாயகத்தைச் செவ்வனே காப்பாற்ற வேண்டியது நம்முடைய கடமை. அரசாங்க உத்யோகஸ்தர்களே தலையிடுவது என்றால், வேலியே பயிரை மேய்வது போலாகிவிடும். அதற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது. அதிலும் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஜனநாயகத்தைப் பற்றி உறுதியாகவும் கண்டிப்பாகவும் பேசுவார். இவ்விஷயத்தில் ஒரு ஜில்லா கலெக்டர் இவ்வாறு நடந்தார் என்று ஒரு ஸ்தாபனம் குற்றச் சாட்டு சொல்லும்பொழுது, அதை விசாரித்துத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதே மாதிரி இன்னும் ஒரு விஷயம். ஆனால் முக்கியமான விஷயம். 1965-ஆம் ஆண்டு சேலம் ரயில்வே ஜங்ஷன். குரமங்கலம் பஞ்சாயத்துத் தேர்தல் நடந்தது. அந்தத் தேர்தலில் ஒருவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். உடனே அவர் அங்கத்தினராக இருக்க தகுதியற்றவர் என்று ஒருவர் முன்சீப் கோர்ட்டில் மனுப் போட்டார். அந்த மனுவை ஏற்றுக் கொண்டு அங்கத்தினருக்குத் தகுதி இல்லையென்று கோர்ட் தீர்ப்பு கூறியது. தலைவராகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்தார். அந்த முறையில் தலைவர் ஸ்தானத்தையும் அங்கத்தினர் ஸ்தானத்தையும் இழந்தவராக இருக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அப்போதும் கூட அவர் 'சார்ஜ் ஹேண்டோவர்' செய்யாமல் உடனே ஹைக்கோர்ட்டுக்குப் போய் அப்பீல் செய்தார். ஹைக்கோர்ட்டிலும்கூட அவருடைய அப்பீல் தள்ளப்பட்டு, முன்சீப் அவர்கள் செய்த தீர்ப்பு ஊர்ஜிதம் செய்யப்பட்டது. பிறகும் அவர் ரிட் அப்பீல் போட்டு

1st September 1970]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

இதைத் தாமதித்தார். அந்த ரிட் அப்பீலை “சீப் ஜஸ்டிஸ்” அவர்களும் இன்னொரு ஜட்ஜும் உட்கார்ந்து ரிட் மனுவின் மீதான முடிவை ஊர்ஜிதம் செய்து, அந்தப் பஞ்சாயத்துத் தலைவருக்கு விரோதமாகத் தீர்ப்பளித்தார்கள். அப்போதும் கூட அந்தத் தலைவர் “சார்ஜ்” கொடுக்க மறுத்துவிட்டார். ஹைக்கோர்ட்டிலிருந்து கவர்மெண்ட் பிளீடர் அவர்கள் அனுப்பிய தகவலின் பேரில், எக்சிகியூடிவ் ஆபிசர் தீர்மானம் போட்டு, தலைவர் பதவி காலியாகிவிட்டது. மறு தேர்தல் நடத்தவேண்டும் என்று ஆர்.டி.ஓவுக்குக் கடிதம் எழுதினர். இதற்கிடையில் அந்தப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு அப்பீல் போட்டதன் மூலம் ஒரு “ஸ்டே” வாங்கினார். ஒரு சாதாரணப் பஞ்சாயத்தின் தலைவர்—குரமங்கலம் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்—விஷயமாக அரசாங்கம் சுப்ரீம் கோர்ட்டிலும் போய் இதை நடத்தியது. சுப்ரீம் கோர்ட்டிலும் கூட அந்தத் தலைவரின் அப்பீல் தள்ளப்பட்டு, அவர் பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவராக இருக்க லாயக்கில்லை என்று சொல்லப் பட்டது. அப்போது கூட அவர் “சார்ஜ்” கொடுக்காமல் கிராம அபிவிருத்தி டைரக்டருக்கு அப்பீல் செய்தார். அதற்கு இன்று வரையிலும் எந்த பதிலும் வரவில்லை. ஆகவே 1965-ஆம் ஆண்டில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அந்தத் தலைவர் மீண்டும் 1970-ஆம் ஆண்டில் புதிய தேர்தல் நடக்கும் வரையிலும் பஞ்சாயத்துத் தலைவராகவே இருந்து விட்டார். எதற்கு இதை இங்கே குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், இதில் கொஞ்சம் கண்டிப்பாக இருந்து, சார்ஜ் கொடுக்கப்பட ஏற்பாடு செய்திருக்கவேண்டும். இப்படிச் சட்டங்களில் “ஓரப்ஹோல்ஸ்” இருப்பதால், ஜனநாயகம் வெறும் கேலிக்கூத்தாகிவிடும். பஞ்சாயத்து டோர்டின் தலைவராக வருகிறவர் தன் கையில் பணம் இருக்கிறது என்றால், எதையும் செய்யலாம் என்று போய்விட்டால் நல்லதல்ல. அரசாங்கம் உஷாராக இருக்க வேண்டும். “சார்ஜ்” கொடுத்த விட்டுத்தான் அப்பீலுக்குப் போகும்படி செய்திருக்க வேண்டும். இப்படி சுப்ரீம் கோர்ட்டில் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டுவிட்ட பிறகும், அரசாங்க டைரக்டருக்கு அப்பீல் மனு போட்டுவிட்டு, 1970-ஆம் ஆண்டு மீண்டும் பொதுத் தேர்தல்—பஞ்சாயத்துகளுக்கு—வருகிற வரை “சார்ஜ்” கொடுக்காமல் காலம் கடத்திவிட்டார். இது நம் கண்ணைத் திறக்க வேண்டிய காரியம். இப்படி ஒரு பஞ்சாயத்துத் தலைவர் செய்ய முடியும் என்றால், அது என்ன நிலை என்று பார்க்க வேண்டாமா?

திரு. எஸ். ராகவானந்தம் : இப்போது அந்தத் தலைவரே இருக்கிறாரா அல்லது வேறு தலைவர் வந்துவிட்டாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : இப்போது வேறு தலைவர் வந்திருக்கிறார். அவர் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்று கூட நான் பேசவில்லை. சட்டத்தில் இருக்கிற குறைபாடுகளை வைத்துக்கொண்டு, மனிதனுக்கு இருக்கிற அப்பீல் செய்கிற உரிமையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு காலம் தாழ்த்திக் கொண்டே செல்ல இடம் கொடுக்கக் கூடாது. அதையெல்லாம் அரசாங்கம் கவனித்தாக வேண்டும். அதற்காக அவசியமானால், சட்டத்தையே திருத்த வேண்டுமென்றாலும், அங்கத் தினர்களான நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். இம்மாதிரி ஏமாற்று வதற்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1st September 1970]

மற்றபடி பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்கள் எல்லாம் நடந்து முடிந்து விட்டன. அடுத்தபடியாக, உப தலைவர்கள் தேர்தல், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் தேர்தலில் எவ்வளவு நெருக்கடி இந்த மாநிலத்தில் உருவாக்கப்பட்டதோ அந்த நெருக்கடியை இந்த உபதலைவர்கள் தேர்தலும் உண்டுபண்ண ஆரம்பித்திருக்கிறது. ஆகவே கொஞ்சம் சுறுசுறுப்பாக இருந்து நீதியையும் நிர்வாகத்தையும் சரியாக கவனித்து நடத்த வேண்டும். பல இடங்களில் பல்வேறு விதமான அரசாங்க அதிகாரிகள் தலையீடு, தவறுகள் நடைபெற்று விடாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். தரம்புரி கலெக்டர் நடந்துகொண்டது போன்ற நிலைமை வேறு எங்கேயும் நடைபெறாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு சட்டமன்ற மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துணை மான்யக் கோரிக்கையின் மீது நடந்த விவாதத்தின் மீது மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும், மற்றைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் பலப் பொதுப் படையான கருத்துக்களையெல்லாம் எடுத்து உரைத்தார்கள். என்னுடைய பதிலுரையில் அவைகள் ஒவ்வொன்றிற்கும் தனித் தனியாக பதில் சொல்லாவிட்டால், அதையெல்லாம் அரசாங்கம் கவனிக்கவில்லை என்றே, கவனத்தில் கொள்ளாமல் விட்டுவிட்டதாகவோ கருத வேண்டாம் என்று சொல்லி, அவையனைத்தும் சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிப் பதிவேட்டில் பதியப்பட்டிருக்கின்றன, அவைகளெல்லாம் உரிய இலாக்கா அதிகாரிகளுக்கும், மாண்புமிகு அமைச்சர்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டு அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்படும் என்று கூறி, கடந்த 2, 3 நாட்களாக நடைபெற்ற விவாதத்தில் மேலோட்டமாக இரண்டு அல்லது மூன்று பிரச்சனைகளைப் பற்றி மட்டும் குறிப்பிட்டுப் பேசுவதே என்னுடைய பதிலுரையாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராஜா அய்யர் அவர்கள் 'நான் - டீச்சிங் ஸ்டாஃப்' - குறிப்பாக எய்டட் பள்ளிகளில் பணியாற்றுகின்ற நான்-டீச்சிங் ஸ்டாஃபுக்கு இந்தச் சலுகைகளை விஸ்தரிப்பது பற்றிக் கூறினார்கள். பேராசிரியர் திரு. அறிவுழகன் கூட அதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இவைகளில் எல்லாம் 'பே கமிஷன்' முடிவு தெரிந்ததற்குப் பிறகுதான் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. பே கமிஷனின் பரிந்துரைக்குப் பிறகுதான் இதைச் செய்ய முடியும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய நண்பர் மாண்புமிகு திரு. தாமோதரன் அவர்களும், வழக்கறிஞர் திரு. வசந்த பாய் அவர்களும், ஹவுஸ் சர்ஜன்களுடைய 'எமால்யுமெண்ட்ஸ்' பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதை ரூ.175/- லிருந்து ரூ.250/-ஆக உயர்த்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதைப் பொறுத்தவரை நான் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போது தான் 150/- ரூபாயிலிருந்து ரூ.175/-ஆக அவர்கள் சம்பளம் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இதையும் அநேகமாக சம்பளக் கமிஷன் தங்கள் கவனத்தில் கொண்டு ரெகு

1st September 1970]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்

சீக்கிரமாகத் தங்கள் பரிவுரையைக் கொடுப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். வேண்டுமானால் “It may be referred to the Pay Commission” அவ்வளவுதான் இந்தக் கட்டத்திலே அரசாங்கத்தால் செய்ய முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

பனைமரம் ஏறுகிற தொழிலாளர்களைப்பற்றி வழக்கறிஞர் திரு. சந்தோஷம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்கள் 50 ரூபாய் லைசென்ஸ் கட்டணம் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது என்று வருத்தப்பட்டுக் குறிப்பிட்டார்கள்.

திரு. கே. ராஜாராம் : இன்றைய தினம் ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியில் ஹவுஸ் சர்ஜன்கள் ஸ்டிரைக் செய்திருப்பதாகத் தகவல் வந்திருக்கிறது. அதுபற்றி அமைச்சர் அவர்களுக்கு விவரம் தெரியுமானால், அதைப்பற்றியும் இங்கே குறிப்பிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஸ்டிரைக்குகள் என்பவைகள் செய்யப்பட வேண்டிய ஒன்றாக இன்றையதினம் மாற்றிக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஸ்டிரைக்குகளில் நியாயமான ஸ்டிரைக்குகளும் இருக்கின்றன. ஒரு காரியத்திற்காக ஸ்டிரைக் செய்கிற நிலைமையெல்லாம் இருக்கிறது. ஸ்டிரைக்கின் அடிப்படையிலேயே இந்த அரசாங்கம் ஒவ்வொரு விஷயத்திற்கும் முடிவு காணவேண்டும் என்று வந்துவிட்டால், அதை அவ்வளவு நல்ல அரசாங்கம் என்று எண்ணப் பொறுத்தவரை எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. அப்படிச் செய்தால், ஸ்டிரைக் சர்வரோக நிவாரணியாக அமைந்துவிடும். இருந்தாலும் அதைப் பற்றி எனக்குத் தெரியாது என்று மட்டும் நான் இப்போது தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மரம் ஏறுகிற தொழிலாளர்கள் ரூ. 50/-கட்டணம் செலுத்த வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. சண்முகம் அவர்கள் பதில் சொல்லிவிட்டார்கள். அதற்காக நான் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சட்டமன்றப் பேரவையில் கூட இரண்டு உறுப்பினர்கள் இதைப்பற்றிக் கேட்டார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. சண்முகம் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல், இதை எடுத்துவிடவில்லை. அந்த உத்திரவு அப்படியே தான் இருக்கிறது. ஆனாலும் முதலமைச்சர் அவர்கள் அதை அப்படியே நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள் என்ற அவ்வில் தான் இப்போது இருக்கிறது. அதாவது “It is kept in abeyance”. ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், நாளைக்கு என்னையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. சண்முகத்தையும் பிடித்துக் கொள்வீர்கள். திரு. சண்முகம் சபையில் ‘மிஸ்ஸிட்’ பண்ணிவிட்டார் என்று சொல்லக் கூடும். எனவே தான் அதை இப்போதே சொல்லிவிட விரும்புகிறேன். இரண்டு சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்கள் கேட்டார்கள் என்பதற்காக நம் முதலமைச்சர் அவர்கள் அதன்மீது தடை உத்திரவு போட்டார்கள். அது பரிசீலனை செய்யப்படும் என்று நான் வாக்குறுதி அளிக்கிறேன். “It will be examined”

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1st September 1970]

6-00
p.m.

திரு. ராஜா அய்யர் அவர்கள் பென்ஷனைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். பென்ஷன் இப்போது ரூ. 20 விருந்து ரூ. 30 ஆக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் மார்ச் 1-ஆம் தேதி முதல் இது அனுமதிக்கப்படுமென்பது அரசாங்க உத்தரவு. அதற்குப் பிறகு ஏப்ரல் 1-ஆம் தேதி பென்ஷன் வாங்குகிறவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் என்று பொருள். முன்பெல்லாம் பென்ஷனைக் கடைசி 36 மாதங்களின் சம்பளச் சராசரி யாகக் கொண்டு விதிப்பார்கள். இப்போது கடைசி 12 மாதங்களின் சம்பளத்தைக் கொண்டு பென்ஷன் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. இவைகளை எல்லாம் நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்று எய்ட் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் இதை அனுமதிப்பதற்கு ஒரு செயற்குறிப்பைத் தீட்டியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தால் அது ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ரொம்ப சேக்கிரமாக அவர்களுக்கு இந்தப் பென்ஷன் கொடுக்கப்படுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி அவர்கள் நீலகிரி மலைவாழ் மக்களுடைய குளிர்காலப் படியைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். இன்றைக்குச் செய்திருப்பது நல்லவகையில் உயர்ந்த வகையில் இருக்கிறது. ராஜபவனத்தில் இருப்பதைப் போன்று நாம் வாழ முடியாது. நாமெல்லாம் சாதாரணமானவர்கள். ராஜபவனத்தில் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு எல்லாம் மிகவும் குறைவாகத்தான் முன்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்த கோஷத்தை எழுப்பினாலும், அதில் நியாயமிருக்க வேண்டும். அதை ஏற்றுக்கொள்வது அரசாங்கத்திற்குக் கட்டுப்படியாக வேண்டும். இன்றைக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறபடி வாங்குகிற சம்பளத்தில் 20 சதவிகிதம் என்று ஆக்கியிருக்கிறோம். அதற்கு இரண்டொரு உதாரணங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ஹில் அலவன்ஸைப் பஞ்சாயத்து யூனியனில் இருக்கிற எல்லாவிதமான ஊழியர்களுக்கும் வேறு வகையான தனியார் துறையில் இருக்கிற பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் நீலகிரி மலையில் வாழ்கிறவர்கள் மட்டுமல்ல; கொடைக்கானல், ஏற்காடுமலை ஆகிய எல்லா மலைப்பகுதியில் இருக்கிற இடங்களில் எல்லாம் அமுலாக்கியிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். உதாரணத்திற்கு இரண்டொன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ரூ. 50 விருந்து ரூ. 60 வரையில் சம்பளம் வாங்குகிற பியூனுக்கு எந்தக் காலத்திலும் மாற்றமில்லாமல் ரூ. 7½ தான் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. இதுவரையில் புதிய விகிதப்படி ரூ. 10 விருந்து ரூ. 12 வரையில் அவர் பெறுகிறார். அடுத்து ஜூனியர் அசிஸ்டெண்ட் ரூ. 90 விருந்து ரூ. 140 வாங்குகிறவர்களுக்கு இதுவரையில் 13½ ரூபாய் தான் கொடுத்துவந்தார்கள்.

புதிய முறைப்படி அவர்களுக்கு ரூ. 18 விருந்து ரூ. 28 வரையில் கிடைக்கும். அதே போல ரூ. 200 விருந்து ரூ. 400 வரையில் சம்பளம் பெறுகிறவர்களுக்கு இதுவரையில் ரூ. 22½ தான் கொடுக்கப்பட்டது. இப்போது கிடைக்கப்போவது ரூ. 40 விருந்து ரூ. 80 வரையிலாகும். ஜூனியர் அக்கவுண்டண்ட் ஆபீசர்கள் ரூ. 300 விருந்து ரூ. 450 வரையில் பெறுகிறவர்களுக்கு இப்போது ரூ. 22½ தான் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அது இனிமேல் ரூ. 60 விருந்து ரூ. 80 ஆக உயர்த்தப்படும். இந்த வகையில் பொருத்தமானதாகவும் நியாயமானதாகவும் உள்ளவற்றை “பே கமிஷன்” அறிக்கைக்கு முன்பே செய்ய வேண்டுமென்று உணர்ந்து செய்திருக்கிறோம். இது ஒருசில மக்களைப்பற்றிய பிரச்சனை

1st September 1970] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

என்ற வகையில் அரசாங்கம் பரிவுணர்ச்சியோடு எடுத்துச் செயல்படுத்தியதற்காக அரசைப் பாராட்டாவிட்டாலும் நியாயம் இருக்கிறது என்று தங்கள் மனதிற்குள்ளாவது ஒத்துக்கொண்டால் போதும். இதில் எத்தகைய அரசியல் கண்ணோட்டமும் இருப்பதாகக் கொள்ள வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நண்பர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் பேசும்போது, நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் டெக்னிகல் யுனிவர்சிடி ஆரம்பிப்பதைப்பற்றி மத்திய அரசிடம் கேட்டிருப்பதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கும் தெரியும். மத்திய அரசு இப்படித்தான் இருக்கிறது. மாநிலத்தில் சுயாட்சி, மத்தியில் கூட்டாட்சி என்று சொன்னாலும், பொதுவாக பல காரியங்களுக்கு அவர்களுடைய அனுமதி நமக்குத் தேவையாக இருக்கிறது. திங்க்கிழமை, வியாழக்கிழமைகளில் ஒட்டல்கள் எல்லாம் முதலில் மூடப்பட்டிருந்தன. ரேஷன் காலத்தில் இத்தனை மணிக்குத்தான் ஒட்டல்கள் திறக்கப்பட வேண்டும், இதற்குமேல் திறந்து வைக்கப்படக் கூடாது என்று உத்தரவு போட்டிருந்தார்கள். நான் உணவு அமைச்சராக வந்தபோது, அதைத் திறந்துவிடுங்கள் என்று சொன்னேன். உடனே எங்களைக் கேட்காமல் அதைச் செய்யலாமா என்று சொன்னார்கள். இப்படிச் சின்ன விஷயங்களில் எல்லாம் கூட மத்திய அரசின் அனுமதி தேவைப்படுகிறது. மாண்புமிகு கல்வித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் டெக்னிகல் யுனிவர்சிடி சம்பந்தமாக யு.ஜி.சி. யைக் கேட்க வேண்டியிருக்கிறது. இன்னும் அதற்குள் பல டெக்னிகல் கமிட்டிகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. சாதாரண சம்பிரதாயங்களை எல்லாம் கடைப்பிடிக்கவேண்டியிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் இதெல்லாம் நம்முடைய அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டதுதானே என்றார்கள். அவர்கள் நினைக்கிற ஆசை நிறைவேற வேண்டும். இன்னும் ஏராளமான அதிகாரங்கள் நமக்கே இருக்க வேண்டுமென்பதற்குத் தான் என்னுடைய ஆசை. அதிகாரங்களைப் பெறுவதற்கு இந்த மாநில அரசு நிரம்பப் பாடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறது.

நண்பர் திரு. அப்துல் வகாப் அவர்கள் முஸ்லீம் சமுதாயத்திற்கு அவர்கள் எண்ணிக்கை அடிப்படையில் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். முஸ்லீம் சமுதாயம் உண்மையிலேயே பிற்படுத்தப்பட்ட, பல்வேறு வகையான அநீதிகள், கொடுமைகளுக்கு ஆளாக்கப்பட்டவர்கள் என்ற முறையில் இந்த அரசிற்கு மிகுந்த அக்கறையும் பரிவுணர்ச்சியும் எப்போதும் எப்போதும் ஆனால் அவர்கள் சொல்வதைப் போல, மற்றவர்களுக்கு அளிக்கின்ற வகையில் என்று சொல்வது மிகவும் ஆபத்தானது. அதை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை என்று சொல்கிற நேரத்தில், அவர்கள் நல்வாழ்விலும் முன்னேற்றத்திலும் இந்த அரசு மிகுந்த அக்கரை கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதே முறையைத் தொடர்ந்து கையாண்டுவரும். அடுத்து, நம்முடைய நண்பர் திரு. எத்திராஜலு அவர்கள் பேசும்போது நான் இல்லை. அவர்களுடைய பேச்சை நான் படித்துப் பார்த்தேன். அழகாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். பேசும் போது எப்படியிருந்ததோ தெரியவில்லை. பல இடங்களில் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். துணை மாணியக் கோரிக்கையில் எப்போதும் ரூ.10 கோடி என்று வரும், இப்போது என்ன ரூ. 1½ கோடி என்று வருகிறது, குறைத்துவிட்டார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார். பல

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

1st September 1970]

விவரங்களையும் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொன்றிற்கும் பதில் சொல்லவில்லை என்றாலும், பொதுவாக இந்த விவாதத்தில் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சில கருத்துக்களை எல்லாம் சொன்னார்கள். பவர் லூம் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதற்குரிய அமைச்சர்கள் அதைக் கவனிப்பார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அத்துடன் இந்தச் சபையிலும் மற்ற சபையிலும் ஒரு விஷயத்தைப் பற்றிப் பேசினார்கள். ஒரு பெரிய ஜனநாயகத் தேர்தல் அண்மையில் நடைபெற்றது. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்தப் பஞ்சாயத்துத் துறையில் மந்திரியாக இருந்தவர்கள். ஆனால் இந்தத் தேர்தல் அமைதியாகவும் சுமுகமாகவும் நடைபெற்றது என்று திரு. ராஜா அய்யர் அவர்கள் மட்டும்தான் பாராட்டியிருக்கிறார்கள்.

6-10
p.m.

12,500 பஞ்சாயத்துக்கள், 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், ஏறக் குறைய 1½ கோடி பேர் வாக்காளர்கள், தேர்தலை நடந்ததா நடக்கவில்லையா என்ற அளவிற்கு இத்தனை காரியங்கள் இருந்தும், ஜனநாயகத்திலே நாம் அமைதியான ஒரு பெரிய தேர்தலை நடத்தியிருக்கிறோம். இந்தத் தேர்தலில் ஆயிரக்கணக்கான அரசாங்கத்தினுடைய பெரிய ஊழியர்கள் நல்ல வகையிலே பாடுபட்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக இந்த மாமன்றம் பாராட்டு தெரிவிக்கும் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஒருவர் தான் சொன்னார்கள். அவரும் பொதுவாக மொத்தமாகச் சொன்னார்களே தவிர, வேறு யாரும் சொல்லவில்லை.

THIRU D. SANTOSHAM : As a matter of explanation, Sir. Some of us are allowed only five minutes and we could not take time to compliment the Government. So, it is not our fault.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நல்ல எண்ணங்களைத் தெரிவிப்பதற்கு 5 நிமிடங்கள் என்பது நீண்ட காலம், ஒரு வினாடியிலே கூட. க்ஷணப் பொழுதிலே கூட எண்ணங்களைத் தெரிவித்து விடலாம். நண்பர்களுக்குச் சொல்கிறேன். இவ்வளவு ஊழியர்கள் ஈடுபட்டு பெரிய தேர்தலை நடத்தி முடித்திருக்கிறோம். கிராமப் புறத்திலே 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு, 12,500 பஞ்சாயத்துக்களுக்கு, பல இடங்களில் நல்ல இளைஞர்கள், தடிப்போடு இருப்பவர்கள் கிராமத்தில் மறுமலர்ச்சி ஏற்பட வெற்றிபெற்று வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நல் வாழ்த்துக்களை, எங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும், எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, இன்றையதினம் 75 சதவீத மக்கள் கிராமப் புறங்களில் வாழ்கிறார்கள். அந்த மக்களுடைய வாழ்வில் மாறுதல் ஏற்படாமல், அவர்களுடைய வறுமை நிர்மூலமாக்கப்படாமல், அவர்களுடைய பொருளாதார அடிப்படை மாறாமல் பசுமைப்புரட்சி பலன் பெறாமல், நாம் எவ்வளவு தான் கேஷம் நல சர்க்கார் என்று சொன்னாலும் சோஷலிச சர்க்கார் என்று சொன்னாலும், இந்த நாட்டில் எந்த விதமான முன்னேற்றமும் ஏற்பட்டு

1st September 1970]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

விடப்போவதில்லை. அப்படிப்பட்ட பெரிய அடித்தளங்களுக்கான தேர்தல் அரசாங்க அதிகாரிகள், ஊழியர்கள் பணியாற்றியமைக்கு அவர்களுக்கெல்லாம் மனமாற்றந்த பாராட்டுதலை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் புதிதாக வந்திருப்பவர்களுக்கு அவர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, சிண்டிகேட்டாகவோ, தி.மு.க.வாகவோ இருந்தாலும் சரி, -சிண்டிகேட்டுக்கு, தி.மு.க.வுக்கு எத்தனை என்பதெல்லாம் வேறு இடத்தில் வைத்துக் கொள்ளலாம். இந்த விவாதங்கள் வெளியே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கட்டும், -ஜனநாயக அடித்தளத்தில் எடுத்துக் கொள்கிற காரியங்களுக்கு மக்களுக்காக செய்கிற காரியங்களுக்கு கட்சிப் பாரபட்சமற்ற வகையில் இந்த அரசாங்கம் எல்லாவிதமான ஒத்துழைப்பையும் தரும். அவர்கள் திட்டங்களை உற்சாகமான அளவில் நிறைவேற்ற அரசு ஒத்துழைக்கும். அவர்கள் இந்தப் பதவிக் காலத்தில் தமிழகத்திலே பெரிய மறுமலர்ச்சியை, மாற்றத்தை வயல் ஓரத்தில், வாய்க்கால் ஓரத்தில், தோட்டத் துறவுகளில் எல்லாம் செய்ய வேண்டுமென்று அவர்சனைக் கேட்டு, வெற்றி பெற்ற எல்லா இளைஞர்களையும், பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களையும், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களையும் வாழ்த்துகிறேன். தேர்தலில் தோற்றவர்கள் சொல்வார்கள், ஏதாவது ஒரு காரணத்தைச் சொல்வார்கள், தேர்தலில் பணத்தை வைத்து, அதிகாரத்தை வைத்து ஜெயித்துவிட்டார்கள் என்று. இங்கே அதிகமாக யாரும் அப்படிச் சொல்லக் காணோம். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் ஒரே ஒரு காரணத்தைச் சொன்னார். அதிகாரத்தை வைத்துக் கொண்டு ஜெயித்து விட்டார்கள் என்று சொன்னார். நான்கூட கீழ் மன்றத்திலே சொன்னேன். தோற்றுப்போனவர்கள் அந்த நேரத்தில் காரணம் சொல்ல வேண்டுமே என்பதற்காகச் சொல்வார்கள். நீங்கள் தோற்றுப் போனாலும் அப்படிச் சொல்கிறீர்கள், நாங்கள் தோற்றுப் போனாலும் அப்படிச் சொல்கிறோம். ஆனாலும் ஜனமானர்கள் மிகத் தெளிவாகத் தெரிந்தவர்கள். என்றைக்கும் இவர்கள்தான் அல்லது அவர்கள்தான் இருக்க வேண்டுமென்பது அல்ல. யார் அவர்கள் நலனில் அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்களோ அவர்களை விரும்புவதை எல்லாத் தேர்தல்களிலும் மக்களுடைய எண்ணத்தின் பிரதிபலிப்பிலிருந்து தெரிந்துகொள்ளலாம். இந்தத்தேர்தலில் பணியாற்றிய சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்குப் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொண்டு ஒன்றே ஒன்றை மட்டும் சொல்லி உரையை முடிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். பல உறுப்பினர்கள், திரு. எத்திராஜுலு அவர்கள், இன்னும் வழக்கறிஞர் திரு. வசந்த பாய் அவர்கள் எல்லோரும் பேசும்போது, இந்த டிரான்ஸ்போர்ட் சிஸ்டத்தைப்பற்றிப் பேசினார்கள். இந்தப் போக்குவரத்தைப் பற்றிய குற்றச்சாட்டுகளைச் சொன்னார்கள். பொது மக்களுக்கு உள்ள இடைஞ்சல்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். பிரேக்டவுளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நிரம்ப நாட்களாகச் சொல்கிறோம். இதைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு இது ஒரு சுலபமான காரியமாக அமைந்திருக்கிறது. நான் இதை வரவேற்கிறேன். பொதுவாக இப்போதெல்லாம் உணவைப்பற்றிப் பேசுவதும் கொஞ்சம் குறைந்துவிட்டது. உணவைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். உணவுப் பிரச்சனை தீர்ந்து விட்டது. நண்பர் திரு. ஷண்முகம் பக்கம் போவதில்லை.

[1st September 1970]

திரு. கே. ராஜாராம் : கண்ட்ரோல் வந்தால் வரும்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இப்போது இந்தப் பிரச்னை பெரிய பிரச்சனையாக உருவெடுத்திருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சனையில் இருக்கிற கருத்துக்களை ஒத்துக்கொள்கிறேன். இந்தப் பிரச்னை, டிரான்ஸ்போர்ட் பிரச்னை என்பது மட்டுமல்ல. இந்தப் பிரச்னை வளர்ந்து வருகிற சென்னை நகரத்தினுடைய “காம்பிரஹன்சிவ் பிராப்ளம்”. டிரான்ஸ்போர்ட் கண்டக்டர் அளவோடு நின்றுவிடக்கூடிய பிரச்னை அல்ல. அவர்களுடைய போனஸ் பிரச்னை என்று நண்பர் திரு. ராகவாணந்தம் கருதினாலும் அல்லது சாதாரணப் பிரச்னை என்று கருதினாலும், இந்தப் பெரிய பிரச்சனையிலிருந்து எங்கோ வழி தவறிச் சென்றவர்களாவோம் என்று கருதுகிறேன். நான் இன்று காலையிலே கீழ் மன்றத்திலே பேசுகிற நேரத்திலே சொன்னேன். ஒன்றை நான் நண்பர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்வேன். தமிழ் நாடு அரசுத் துறையினர் நடத்தி வருகிற பப்ளிக் செக்டாரில் பெரிய நிறுவனம் பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட் நிறுவனம். 10 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் மூலதனம் போட்டு நடக்கிற நேரத்தில், இது கொள்கையளவிலே அறைகூவல் என்று கருதுகிறேன். நாங்கள் எல்லாம் பொதுத் துறையை வளர்ப்போம். இன்னும் பல்வேறு தொழில் துறைகள், பல்வேறு காரியங்கள் எல்லாமே, தனியார் துறையில் தடுக்கப்பட்டு பொதுத் துறையில் வளரவேண்டுமென்ற கொள்கையில் எங்களை அர்ப்பணித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட கட்சி ஆளுகிற நேரத்தில் இன்றைக்குச் சில பேர் இதை வேறு கோணத்திலிருந்து பார்க்கிறார்கள். பொதுத் துறை எல்லாமே கெட்டு விடும், நடக்காது என்கிறார்கள். இது எப்படியாவது தோல்வியடையும் என்று சொல்கிறவர்களைப்பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. அதை அறைகூவலாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். கம்யூனிஸ்டு நண்பர்கள், சோஷலிஸ்டு நண்பர்கள், இடது சாரிக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், ஏக போகங்கள், பெரிய மூலதனங்கள் இவைகள் எல்லாம் ஒழிக்கப்பட வேண்டும், சர்க்கார் உடமையாக வேண்டும், பஞ்சாலைத் தொழில் சர்க்கார் உடமையாக வேண்டும், வேறு வகையான தொழில்கள் சர்க்கார் உடமையாக வேண்டும் என்று கூறுகிறவர்கள் மிகுந்தபொறுப்பு உணர்ச்சியுடனே இந்தப் பிரச்சனையை, டிரான்ஸ்போர்ட் பிரச்சனையை அணுக வேண்டும், என்பதுதான் எனது பணிவான வேண்டுகோள். ஒன்றைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஜன நெருக்கம் மிக்க சென்னை நகரத்தில் பீக் அவரிலே பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. மறுக்கவில்லை. இவை தீர்க்கப்பட வேண்டியவைகள்தான். அரசாங்கம் என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்கிறது என்பதைப்பற்றிப் பின்னாலே தெரிவிக்கிறேன். இதில் மிகவும் அடிப்படையாகத் தொக்கியிருக்கிற பிரச்னை வளர்கிற சென்னை நகர ஜனத்தொகைப் பிரச்னை. மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. சாதிக் பாஷா அவர்கள் 10, 20 நாட்களில் பல நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது இதோடு முடிந்து விடுகிற பிரச்னை அல்ல. நான் லண்டன் நகரத்தில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தேன். அந்த நேரத்தில் ஒரு நாள் “டிராஃபிக் அண்டு டிரான்ஸ்போர்ட் பிராப்ளம்” பற்றி ஒரு நிறுவனத்திடம் விவாதம் நடத்தினேன். நம்முடைய சென்னை நகரம் 1990-ம் வருடத்தில் எப்படி இருக்கும், எப்படிப்பட்ட டிராஃபிக் இருக்கும், பீக் அவரிலே எப்படியாகும், எந்த

1st September 1970]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

மாதிரியாக டிரான்ஸ்போர்ட் செய்ய வேண்டும் என்று விவாதித்தேன். எத்தனை கால்வாய்கள் வழியாகப் பயணம் செய்யும் ரயில்கள், அண்டர் கிரவுண்டு ரயில்கள் பயணம் ஆகிய பிரச்னைகள் ஏதன்ஸ் நகரத்தில் ஹாங்காங் நகரத்தில் எப்படி முடித்திருக்கிறார்கள் என்ற திட்டங்களை யெல்லாம் காண்பித்தார்கள். லண்டன் நகரத்திலே எப்படி சமாஸிக் கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்தார்கள். அந்த மாதிரி யான ஆராய்ச்சியை இங்கே ஆரம்பித்தோம் நாமும். ஒரு சிறிய அளவிலே இதற்கான அறிக்கை விவரங்களை “காம்பிரஹன்சிவ் டிராப்டிக் அண்டு டிரான்ஸ்போர்ட்” பிளானைப்பற்றி ஒரு ஆராய்ச்சி நடத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்தப் பிரச்சனையில் முதலாவது எல்லோரும் இங்கே வந்து விழுகிறோம். கலாசாலை, ஆபீஸ்கள் எல்லாம் இங்கே இருக்கின்றன. பிறகு மாளையில் திரும்ப மைலாப்பூர் பக்கமாக, மாம்பலம் பக்கமாகப் போகிறோம். இப்படி சரித்திர, பூகோள காரணமாக சில நகரங்களுடைய அமைப்புக்கள் இருக்கின்றன. இந்த சரித்திர பூகோளத்திற்கு எதிராகப் பிரச்னைகளை அணுக வேண்டியிருக்கிறது. இவைகள் கூட நதித் திட்டத்தோடு இணைந்த பிரச்னை. பூமிக்குக் கீழே இரயில் ஓடுகிறது. லண்டன் பெரும் நகரத்தில் ஓடுவதுபோல, நம்முடைய ஊரில் ஓடுவது பற்றிய பிரச்சனையோடு இது இணைந்த பிரச்னை. இது டிரான்ஸ் போர்ட்டோடு முடிந்துவிடுவதல்ல. இந்தப் பிரச்சனையை இந்தத் துறையில் அணுகுவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லக் காரணம் ஒரு அபாயகரமான போக்கை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். நாங்கள் இந்த அமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்ற நேரத்தில் சென்னை நகரத்தில் நாள் ஒன்றுக்கு பஸ்களில் பிறயாணம் செய்த பயணிகள் எண்ணிக்கை 5 லட்சத்து 20 ஆயிரம் பேர். 1967-68-இல் சராசரி நாள் ஒன்றுக்கு பஸ்களில் பயணம் செய்தவர்கள் எண்ணிக்கை 5 லட்சத்து 20 ஆயிரம் பேர். இது 1968-இல் 9 லட்சத்து 70 ஆயிரம் ஆகி, பிறகு 1969-இல் 10 லட்சத்தைத் தாண்டி இன்றைக்கு 1970-71-ம் ஆண்டில் 11 லட்சத்து 60 ஆயிரம் என்று கணக்கு வந்திருக்கிறது. அதே பஸ்களிலா என்று கேட்காதீர்கள். நிலைமை அப்படி மாறியிருக்கின்றது. ஒரு நாளைக்கு 1967-68-லே 5 லட்சம் பயணிகள் என்றால், இன்றைக்கு 11½ லட்சம் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இந்த அபாயகரமான போக்கிலிருந்து தப்புவதற்கான மாற்றங்களை...

6-20
p.m.

திரு. கே. ராஜாராம் : பஸ்களின் எண்ணிக்கை கூடியிருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பஸ் எண்ணிக்கை கூடியிருக்கிறதா என்று கேட்டார்கள். அதைச் சொல்லத்தான் வந்தேன். 1967-ல் 222 புதிய பஸ்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1967-68-ல் 507 பஸ்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1968-69-ல் 315 பஸ்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1969-70-ல் 118 புதிய பஸ்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ஆண்டில் எடுக்கப்பட்டுள்ள நடவடிக்கையைச் சொல்கிறேன். 1970-71-ல் 355 பஸ்கள் புதிதாகச் சேர்க்கப்படுவதற்கு திட்டம் தீட்டி நாமே பாடிகள் கட்டுகிறோம்.

திரு. கே. ராஜாராம் : 1967-68-ல் எவ்வளவு பஸ்கள் ஓடிற்று, இப்போது எவ்வளவு பஸ்கள் ஓடுகின்றன என்றசணக்கைச் சொன்னால், ஒரு நிதானம் தெரியும்.

[1st September 1970]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அதைப்பற்றிப் புள்ளி விவரம் இல்லை. புதிய பஸ்கள் சேர்க்கப்பட்டன என்பது ஒன்று. இருப்பதில் எவ்வளவு நின்றுபோய்விட்டது, “கண்டம்” ஆனது என்பது மற்றொன்று. இந்தப் பிரச்னையின் அபாயத் தன்மையை விளக்கத்தான் நான் இந்தப் புள்ளி விவரங்களைச் சொல்லுகிறேன். 1968-69-லே 315 புதிய பஸ்களும், 1969-70-லே 118 பஸ்களும் சேர்த்திருக்கிறோம். இப்போது 1970-71-லே 355 புதிய பஸ்களைச் சேர்ப்பது என்று திட்டம் போட்டு, இன்றைய தேதி வரையில் 145 புது பஸ்களைச் சேர்த்துவிட்டோம். இன்னும் 210 பஸ்கள் சேர்க்கப்பட இருக்கின்றன. அவையும் 1, 2 மாதங்களில் நகரத் தெருக்களில் விடப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

THIRU G. VASANTHA PAI : I want to ask the Hon. Minister a question. How many buses were plying in the year 1966-67 and how many are plying today ?

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : I have already answered the question.

பீக் அவர் (Peak hour) நெருக்கடிபற்றிச் சொன்னார்கள். பீக் அவர் ப்ராப்ளம் (Peak hour problem) என்பது பெரிய பிரச்னைதான். பெரிய பெரிய நகரங்களில் எல்லாம் கூட இந்தப் பிரச்னை இருக்கிறது. உதாரணத்திற்குச் சொல்லுகிறேன். நம்மைப் போன்ற விவரம் புரியாதவர்கள் லண்டன் நகரத்திலோ, பாரிஸ் நகரத்திலோ ஒரு இடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்குப் போக வேண்டும் என்றால், 2, 3 மணி நேரம் ஆகிவிடும். இன்னொரு பெரிய ஆபத்து கூட இருக்கிறது. கார்களை “பார்க்” பண்ணுவதற்கு இடமில்லை. மவுண்ட் ரோடில் ஒருவருக்கு போஸ்டாபீசில் வேலை என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். 9 மணிக்கு போஸ்ட் ஆபிசில் வேலை என்றால், 7 மணிக்கு காரில் வந்து ஆயிரம் விளக்குப் பகுதியில் உள்ள சபையர் டாக்கீஸ் அருகில் காலை நிறுத்திவிட்டு, 2 மைல் நடந்து வர வேண்டிய அளவிற்கு ரோமிலும், ஜெர்மனியிலும், பாரிசிலும், மற்றும் பெரிய பெரிய வளர்ந்து வருகின்ற நகரங்களிலும் பிரச்னைகள் வளர்ந்திருக்கின்றன. ஒவ்வொரு நகரத்தில் ஒரு மாதிரிப் பிரச்னை.

நம்மைப் பொறுத்த வரையில், பீக் அவர் நெருக்கடியைச் சமாளிக்க எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற நடவடிக்கைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நெருக்கடி நேரங்களில் முன்பு எல்லாம் 510 கட்டிப் புகள் விடப்பட்டன. இப்போது 600 கட்டிப் புகள் அதிகமாக்கப்பட்டு மொத்தத்தில் 1,110 கட்டிப் புகள் பீக் அவரில் விடப்படுகின்றன. அதே மாதிரி முன்பு ஸ்டாண்டு கண்டக்டர்கள் “வல்நரபின்” இடங்களில் 70 பேர் இருந்தார்கள். இப்போது 40 பேர் அதிகமாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஃப்ளை ஃபோர்ஸ் (Fly force), பறக்கின்ற படை என்று ஒன்று அமைக்கப்பட்டு, நெருக்கடியான இடங்களுக்குச் சென்று பார்த்து கூடுதல் பஸ்கள் ஏற்பாடு செய்யப்படுகின்றன. மேலும் 100 பயணிகள் செல்லக்கூடிய 5 டிரெயிலர் பஸ்கள் இந்த ஆண்டில் விடப்பட்டிருக்கின்றன. டபிள் டெக்கர் ஒன்றும் விடப்பட்டிருக்கிறது. இவையெல்லாம்

1st September 1970]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

லாம் பிரச்னையின் சிறிய வடிவங்கள். இவைகளைச் சமாளிப்பதற்கு இந்தப் பிரச்னையோடு ஒருங்கிணைந்த பிரச்னையாக அபாயச் சமாள அளவுக்கு வளர்ந்து வரும் போக்குவரத்துப் பிரச்னையை தொலைநோக்கோடு, வருங்காலத்தையும் கணக்கில் கொண்டு சமாளிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இதை நான் ஏதோ எச்சரிக்கையாகச் சொல்லுகிறேன் என்று கருத வேண்டாம். சென்னை நகரத்தைச் சீர்திருத்தி அமைக்கின்ற நிலைமையிலே 1990-வது ஆண்டில் போக்குவரத்து எப்படி இருக்கும் என்று சிந்தித்துப் பார்த்து நடவடிக்கைகள் எடுத்தால்தான், நல்ல நிர்வாகிகள் ஆவோம். எந்தக் கட்சி இன்றைக்கு ஆட்சியில் இருக்கிறது என்பதல்ல இதில் பிரச்னை. இதன் வடிவம் மிகப் பெரியது என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த அரசாங்கம் அதற்காக எடுத்திருக்கின்ற நடவடிக்கைகளைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். Comprehensive traffic and transport plan for City and metropolitan area என்று ஒரு திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கான ஆராய்ச்சிகளைச் செய்து வருகிறார்கள். பிப்ரவரி 21-ம் தேதி அதன் அறிக்கை கிடைக்கும் என்று தோன்றுகிறது. நான் லண்டனில் சில போக்குவரத்துப் பிரச்சனைகளைச் சமாளிப்பதற்கான லேலைனைப் பார்த்தேன். 1990-ம் வருடத்தில் போக்குவரத்துப் பிரச்னை எப்படி இருக்கும் என்று பிளான் போட்டுக்கொடுத்திருந்தார்கள். அவைகளையெல்லாம் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்வதாக இருக்கிறது. ரெயில்வேக்காரர்களும் ஒரு ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மத்திய பிளானைப் பொறுத்த வரையில், கல்கத்தா, டில்லி, பம்பாய், சென்னை நகரம் ஆகிய இந்த நான்கு நகரங்களுக்காக நான்காவது திட்டகாலத்தில் ரெயில்வே டிரான்ஸ்போர்ட்டுகளுக்கு 50 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அவர்களின் முக்கியமான நோக்கம் அண்டர் கிரவுண்டு ரெயில்கள் விடுவதற்கான அமைப்புச் சாத்தியக் கூறுகளை ஆராய்வதாகும். Techno-economic feasibility அவர்களின் டார்ஜெட் குழு இன்றைக்கு ஆராய்ச்சி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். சென்னை நகரில் அவர்களின் விரிவான ஆராய்ச்சி முடிந்தவுடன், Techno-feasibility study முடிந்தவுடன், நமது காம்பிரிஹென்ஸிவ் பிளானை ரெயில்வேக்காரர்களுக்கு அனுப்பி வைக்க இருக்கின்றோம். இவ்வாறு சென்னை நகரில் பாதாள ரயில் அமைக்கின்ற சாத்தியக் கூறுகள், நீர்வழிப் போக்குவரத்துகள் ஆகியவற்றை அமைக்க அரசாங்கம் தொலைநோக்கத்தோடு பூர்வாங்க லேலைகளைச் செய்துவருகிறது. அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு இந்தப் பிரச்னையை எடுத்துக் கொள்ளாமல், சித்தாந்தத்தைப் பற்றிய அறை கூவல் என்ற கருத்தில் பிரச்னையைக் கவனித்து எல்லாவித நடவடிக்கைகளுக்கும் அரசுடன் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று இந்த மாமன்றத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அப்படிக்கேட்டுக்கொள்ளுகின்ற அதே நேரத்தில் போக்குவரத்துத் துறைபற்றிக் கூறப்பட்ட குறைபாடுகளை எல்லாம் முழுக்க முழுக்க ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். அவைகள் குறைபாடுகள் என்பது அல்ல, ஒரு அடி எடுத்து வைத்தால் 2 அடி சறுக்குகிறது. சென்னை நகரின் தேவைகள் வளர்கிறபோது, செய்கிற காரியங்களின் அளவு தெரியாமல், அது மாயமாக மறைந்துவிடுகிறது. ஆகவே மக்களின் உணர்வை மதிக்கின்ற வகையில் திருத்தி அமைக்கவும், சீராக்கவும், சிக்கனப்படுத்தவும், ஊதாரித்தனச் செலவுகளைக் குறைக்க

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1st September 1970]

வும், ஒழுங்குபடுத்தவும், மக்களைத் திருப்திப்படுத்தவும் அரசு முயலும் என்று கூறி துணை மானியக் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு கேட்டு முடிக்கின்றேன்.

6-30
p.m.

திரு. கே. ராஜாராம் : நிதி அமைச்சர் அவர்களின் பதில் மிக விளக்கமாகவும் தெளிவாகவும் இருந்தது. குறிப்பாக போக்குவரத்துத் துறைபற்றி வெகு ஆழ்ந்த கருத்துக்களை, நமக்கெல்லாம் தெரியாத விஷயங்களைச் சொல்லித் தெளிவுபடுத்தினார்கள். நான் பல முக்கிய விஷயங்களைப்பற்றிக் கூறினேன். அதில் ஒன்றுக்குக்கூட எந்த விதமான பதிலும் சொல்லப்படவில்லை. அரசாங்கம் கவனிக்கும் என்று ஒரு வார்த்தைகூட சொல்ல விட்டுவிட்டார். ஒருக்கால் நேற்று நான் பேசியிருந்தால், அமைச்சர் அவர்கள் பதில் தயாரித்திருப்பாரோ என்னவோ? சின்ன விஷயம் அல்ல. அதிலும் முக்கியமாக விசைத்தறி, ஸ்டாண்டார்டு மோட்டார்ஸ் லாக்கவுட்...

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அவைகள் எல்லாம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனைகள். அவருடன் கலந்து பேசி உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். நான் எந்த விஷயங்களையும் உரிய தகவல்கள் இல்லாமல் பேசுவது பழக்கமல்ல. தெரியாத விஷயத்தில் நான் எப்போதும் தலையிடுவது இல்லை.

திரு. கே. ராஜாராம் : முக்கியமாக ஒரு ஜில்லாக் கலெக்டர் மீது குற்றச்சாட்டு கூறினேன். அதை எல்லாம் அரசாங்கம் தக்கவாறு ஆலோசிக்கும் என்று ஒரு வார்த்தைகூட சொல்ல விட்டுவிட்டார் என்று கூறினேன். வேறு ஒன்றும் இல்லை. அதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

V. NON-OFFICIAL BUSINESS

The Code of Criminal Procedure (Tamil Nadu Amendment) Bill, 1970.
(L.C. Bill No. 1 of 1970)

*THIRU D. SANTOSHAM : Mr. Chairman, Sir, I move —

“That the Code of Criminal Procedure (Tamil Nadu) Amendment Bill, 1970 (L.C. Bill No. I of 1970) be taken into consideration.”

THIRU G. VASANTHA PAI : Sir, I second the motion.

MR. CHAIRMAN : Motion moved —

“That the Code of Criminal Procedure (Tamil Nadu Amendment) Bill, 1970 (L.C. Bill No. I of 1970) be taken into consideration.”

1st September 1970]

*THIRU D. SANTOSHAM : Sir, several years ago, I was invited to become a Member of the Rotary Club in Madurai. The classification of membership under which I was invited to join it was as a lawyer, criminal. Sir, I am not a "lawyer, criminal," and I am not a member of the Rotary Club yet. But, for the last 33 years, I have been a very active practitioner on the criminal side of the Bar. Out of those 33 years, for about 6 years, I have been Public Prosecutor of the Madurai District. I am not saying all these things for the sake of self-advertisement. I am quite sure that none of the Members of the House will ever be my client in any criminal case. (Cheers) The real reason why I am mentioning credentials and qualifications is this. The time is past 6.30 and many of us are anxious to catch the train. What is more, only a very few Members of this Hon. House are actually lawyers, and this is a technical subject, which lawyers alone can understand in all its implications. This part of the subject is bound to be dry and tiring to the Members also. Therefore, I do not expect the Members to follow me with the same amount of attention that they may pay to a subject with popular appeal. Therefore, I wanted to place my qualifications and credentials to inspire confidence in my experience not only as a Defence lawyer but also in my experience as a Prosecutor. I have that practical experience. I have personal experience for the last 33 years or more on both sides of the Bar, and I know where the shoe has been pinching. I want the Members to realise that I am making some practical suggestions for rectifying this by improving the present Code of Criminal Procedure. This implies nothing of a political nature ; no party politics at all is involved in this. It is purely a matter designed for making the administration of criminal justice more convenient and more efficient for the public and also for the practitioners who have to deal with it.

Before I go into the various sections that I have proposed as amendments, I would like to clear the ground with reference to the Constitution. The subject of Criminal Procedure is in the Concurrent List, List III, and both the Centre and the States have the right to legislate. The only requirement under Article 254 (2) is that once it is passed by the State Legislatures, it has got to receive the assent of the President and under the proviso to Article 254 (2), at any time the Centre can make legislation, which could supersede our State legislation. I am particularly referring to this because I want to anticipate one possible objection. Why not the Centre legislate on this and why not we wait till the recommendations of the Law Commission are made and the Central Parliament enacts a comprehensive Bill of this nature ? For one thing, I am sure the Law Commission's recommendations do not include the practical improvements that I am suggesting. They are more concerned with the difficulties of the Government, not the difficulties of the actual litigants and the actual practitioner. I have had occasion to look into the Law Commission's recommendations. They are proposing an amendment to section 144, Criminal Procedure Code, so that an order passed

[THIRU D. SANTOSHAM]

[1st September 1970]

6-40
p.m.

under section 144, Cr. P.C., can be extended. Now the life of an order under section 144 is only two months; they want to have the power to extend it indefinitely by a sort of a ukase. Therefore, I do not expect the Law Commission to take note of amendments of this nature. Apart from that, the Centre is not likely to move very soon, at any rate, not before the next elections and even after the next elections, for at least one or two years, whichever party is in power will be concerned more with what it announced in its own election manifesto and a mere matter of Criminal Procedure may not attract its attention for quite a long time to come. I earnestly appeal to the hon. Members, through you, Sir, that they may kindly co-operate with me in having these more practical suggestions enacted into law, so that they may at least be in existence till such time as the Centre enacts its own law for the amendment of the Criminal Procedure Code. Definitely all of us seem to agree that some amendment is necessary. When and how it has to be made, it is for us to decide. I very earnestly appeal to the Members of this House, through you, Sir, that they may have this amount of faith in the practical necessity, the need for this amendment that I am going to place before them. Now I shall take the amendments seriatim and try to explain them. I do not think that I can complete it to-day. There are 11 amendments. Even if I take 2 minutes for each amendment, it will take a long time. Therefore, I suggest that it may be taken up on the next non-official day or on the 8th.

MR. CHAIRMAN : The general discussion may be over to-day.

THIRU D. SANTOSHAM : We have to catch the trains. I have to catch the train at 9 o'clock. At any rate, I can continue till 7 p.m.

THIRU K. RAJARAM : Now we can finish the general discussion on the Bill.

THIRU D. SANTOSHAM : I have to explain the purport of this Bill. I am not taking it up clause by clause. I will have to explain the necessity for each of the amendments at least in a general way. The first amendment that I have suggested is . . .

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, நான் முதலிலே அரசாங்கத்தின் ஒரு சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்து விட்டால், மாண்புமிகு அங்கத்தினருக்கு மிகவும் நலமாக இருக்கும். அதிகம் சிரமப்பட வேண்டாம் என்று கருதுகிறேன். நாம் எல்லாம் மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் சொல்லுவதை நம்ப வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக தனக்கு கிரிமினல் துறையில் 33 வருட அனுபவம் உண்டு என்று சொன்னார்கள். நான் ஏற்கெனவே அதில் நம்பிக்கை கொண்டவன். மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் கொண்டு வந்த இந்தத் திருத்தத்திலே அரசாங்கத்திற்குக்கருத்து வேறுபாடு கிடையாது. அங்கத்தினர் அவர்கள் லாக்மிஷனைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அக்மிஷன் செய்த சிபாரிசு

1st September 1970]

[திரு. எஸ். மாதவன்]

எல்லாம் மத்திய அரசாங்கத்தால் அமூல் செய்யப்படவில்லை என்பதையும் சொன்னார்கள். மத்திய சர்க்காரே எல்லாக் காரியங்களையும் செய்வதாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் இதற்சென்று தனியாகச் சட்டத்தைச் செய்தால் அது ஜனாதிபதியின் அங்கீகாரம் பெற வேண்டும். மாவட்டங்களில் கோர்ட்டு விடுமுறை சாலத்தில் 'வெக் கேஷன் ஜட்ஜ்' சப் ஜட்ஜ் இருக்கிறார். அவருக்கு "பெயில்" கொடுக்கக்கூடிய அதிகாரம் இல்லை. அதனால் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று கூறுகிறார்கள். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் இந்த மன்றத்திற்கு வந்ததிருந்து வலியுறுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். நான் எவ்வளவோ முயற்சி பண்ணிப் பார்த்தேன். இதுவரையில் அங்கீகாரம் கொடுக்கவில்லை. இன்றைக்குத்தான் பைலைப் பார்த்தேன். கொஞ்சம் அசைந்து கொடுத்து நாங்களும் அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரலாம் என்று ஒத்து வந்திருக்கிறார்கள். சி.ஆர்.பி.சி.யைப் பொறுத்த அளவில், நாம் காத்திருக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதற்காக நாம் விட்டுவிடப் போவதில்லை. அரசாங்கம் சில நாட்களுக்கு முன்னால் நம் முதலமைச்சரைக் கலந்து முடிவு எடுத்திருக்கிறது. மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதையொட்டி ஒரு முடிவு எடுத்திருக்கிறோம். "லா சமிஷன்" இதுவரை சிபாரிசு செய்தாலும் செய்யாவிட்டாலும், நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், கிரிமினல் நீதி மன்றங்கள் சிவில் நீதி மன்றங்கள் இலாகாவில் உள்ள நடைமுறை விதிகள் சரி செய்யப்பட வேண்டும். இப்போது உள்ள சட்டத்தில் குற்றவாளிகள் என்று அகப்பட்டவர்கள் எப்படி துன்பப்படுகிறார்கள். வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் போட்ட சட்டத்தின் காரணமாக "பெயில்" வாங்க முடியாத காரணத்தால் தண்டிக்கப்படுகிறார்கள். "பெயில்" வாங்கச் சென்றால், நீதிபதிக்கு அதிகாரம் இல்லை என்ற காரணத்தால், பல சங்கடங்கள் இந்த நாட்டு மக்களுக்கு ஏற்படுகின்றன. வெள்ளைக்காரன், சர்வாதிகாரி ஏற்படுத்திய சட்டங்கள்; அதை எல்லாம் மாற்ற வேண்டும் என்ற நல்ல கருத்துக்களைக் கொண்ட இந்த மசோதாவின் தாத்தாரியத்தை முழுக்க முழுக்க ஒப்புக் கொள்கிறேன். எப்படி நிறைவேற்றுவது என்பது பற்றி நாங்களே ஆலோசித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று முதலமைச்சர் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுபற்றித் தலைமை நீதிபதியிடம் பேசினேன். அவர்களும் ஒப்புக்கொண்டார். நம்முடைய மாநிலத்திலுள்ள உயர் நீதி மன்ற நீதிபதிகளில் ஒய்வு பெற்ற நீதிபதிகளில் ஒருவரை அதற்காக நாம் நியமித்து அவர்கள் மூலமாக ஏற்கெனவே "லா சமிஷன்" செய்துள்ள சிபாரிசுகளைப் பரிசீலிக்கச் செய்யலாம். அப்படிச் செய்யாவிட்டாலும் கனம் அங்கத்தினர்கள் சில சாதாரண குறைபாடுகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் சொத்து இல்லாதவர்கள் மீது சந்தேகக் கேஸ் போடலாம் 75 விதியின் கீழ். 109 விதியின் கீழ் ஜாமீன் கேஸ் போடலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவை யெல்லாம் பயங்கரமான சட்டங்கள்; ஜனநாயக நாட்டில் கூடாது என்று நானே வற்புறுத்தியிருக்கிறேன். எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்களும் வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். நாம் இப்போதைக்கு ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கிறோம். இது போன்ற சாதாரணச் சிக்கல்களைத் தவிர்க்க ஒரு உயர் நீதி மன்ற நீதிபதியை நியமிக்க வேண்டும். அவர்கள் அதற்குப் பரிசீலனை கண்டு, நாமே அதைச் சட்டமாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று

[திரு. எஸ். மாதவன்]

[1st September 1970]

அரசாங்கம் முடிவு எடுத்திருக்கிறது. பிரதம நீதிபதியும் கொள்கை அளவில் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார். விரைவில் இதைப் போன்ற சட்டங்கள் கொண்டுவர இருக்கிறோம். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் இந்த மசோதாவை நாங்கள் ஏற்க மாட்டோம் என்று சொன்னார்கள். மசோதாவில் உள்ள கருத்துக்களை விரைவில் சட்டம் ஆக்குவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும் என்று முன் கூட்டியே சொல்லிவிட்டால், மாண்புமிகு அங்கத்தினர் ரொம்ப விரைமாகப் பேசாமல் கருக்கமாகப் பேசுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். கொள்கை அளவில் அவருக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் வேறுபாடு இருப்பதாகக் கருத வேண்டாம். அவரையும் கலந்து கொண்டு நிச்சயம் இது போன்ற சட்டங்களை நிறைவேற்றுவோம் என்று முன்கூட்டியே உறுதியளிக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

*திரு. டி. சந்தோஷம் : தலைவர் அவர்களே, விடுமுறை காலத்தில் மாவட்ட நீதிமன்றங்கள் இயங்காத காரணத்தால், சாதாரண “டெய்ல்” வாங்க ஏற்பாடு இல்லாமல் இருக்கிறது. சிறு petty கேஸ், புரொகிரிஷன் ஆக்டிவ் போட்டால் சென்னைக்கு ஹைகோர்ட்டுக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு ரூ. 200, ரூ. 250 செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நிலை மாற வேண்டுமென்று கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாக, வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறேன். எவ்வளவோ சிரமத்திற்குப் பிறகு, மத்திய சர்க்கார் அசைந்து கொடுக்காததால் ஓர் தீர்வு காண வேண்டிய நிலையில் வந்திருக்கிறோம். இந்த அளவுக்கு அரசாங்கத்தின் மூலம் முயற்சி செய்யாததால் தான், இவ்வளவு சிரமப்பட வேண்டியிருக்கிறது. நமக்கே சட்டம் இயற்றிக் கொள்ள வாய்ப்பு இருக்கிறது, இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில். அதை ஏன் பயன்படுத்திக் கொள்ளக் கூடாது? அரசாங்கம் மசோதாவின் கருத்தை கொள்கையளவில் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறது என்பதற்கு மெத்த மகிழ்ச்சி. அதே சமயத்தில் இப்படிப்பட்ட மசோதா வரும்போது அதை ஆராய்ந்து ஆதரவு கொடுத்து விட்டார்கள் என்றால், மிகவும் சலபமாக முடியும். நான்கு ஆண்டுகள் காத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டியது இல்லை. 1966-ம் ஆண்டில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பேரவை உறுப்பினராக இருக்கும்போது, அந்த கிரிமினல் புரொஸீயூர் கோடில் சில பகுதிகளை ரத்துச் செய்ய வேண்டுமென்று திருத்தத்தைக் கொடுத்தார்கள். உதாரணமாக இ.பி.கோ. 107வது பிரிவு. அதைப் போன்ற காட்டுமிராண்டித்தனமான சட்டம் இருக்கவே முடியாது. நாகரிகம் உள்ள ஆட்சி அரசாங்கத்தின் சட்டப் புத்தகத்தில் அப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் இருக்கவே கூடாது. நான் பப்ளிக் பிராசிகூட்டராக இருந்த காலத்தில் ஐரிஷ் ஐட்ஜ்- ஒரு ஜில்லா நீதிபதி மதுரைக்கு வந்திருந்தார். அவருக்கு ஜெயில் அப்பீல் 107 (பி) செக்ஷன்படி கைது செய்யப்பட்டு தண்டனை அடைந்தவன் மனுவை அனுப்பியிருக்கிறான். நான் அந்தக் காலத்தில் தீவிரமாக காங்கிரஸ் கட்சியில் இருந்தவன். அந்த நீதிபதி என்னைத் தன் அறைக்கு அழைத்து, “நீர் ஒரு ஜனநாயகக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்று கேள்விப்படுகிறேன், இப்படிப்பட்ட காட்டுமிராண்டித்தனமான சட்டத்தை உங்களுடைய ஜனநாயக நாட்டில் விட்டுவைத்திருக்கிறீர்களே?” என்று ஐயர்லாண்டைச் சேர்ந்தவர் கேட்டார். சட்ட அமைச்சர் இச் சட்டத்தை மாற்ற முயற்சி செய்தார், தான் ஒரு சிறந்த சட்ட மன்ற உறுப்பினராக இருந்தபோது. இப்போது அவர்

1st September 1970]

[திரு. டி. சந்தோஷம்]

ஒரு சிறந்த அமைச்சர். முன்பு கொண்டிருந்த கருத்துக்களை மாற்றிக் கொண்டிருக்க மாட்டார் என்று நினைக்கிறேன். அப்படி இருக்க, அதே சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டுவரும்போது, ஏன் ஆதரவு கொடுக்கக் கூடாது? 109 பிரிவின்படி சொத்து இல்லை என்ற காரணத்துக்காக, ஒரு சிலர் குற்றவாளியாக்கப்பட்டு சிறைக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள். அந்த நிலைமை இன்னும் நம் நாட்டில் நீடிக்க வேண்டுமா? இதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சம் அவகாசம் எடுத்துக்கொண்டு பரிசீலனை செய்தால் போதும். ஒரு நீதிபதியைப் போட்டு விசாரிக்கத் தேவையில்லை. சட்ட இலாகா இருக்கிறது. சட்டத் துறையில் சட்டம் படித்தவர்கள் செயலாளர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கலந்து ஆலோசித்து ஆவன செய்தால் போதும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : நான் இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரை, ஒன்றைக் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரை, சட்ட இலாக்காவே இதைப்பற்றி ஆராய்ந்து நல்ல முடிவெடுக்க இருக்கிறது. இதில் உள்ள முக்கியமான பிரச்சனை என்னவென்றால், நமக்கும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் இருக்கிற உறவு முறையில் இது போன்ற சட்டங்கள் குடியரசுத் தலைவருடைய அனுமதி பெறப்பட வேண்டிய சட்டங்களாகும். இப்படி குடியரசுத் தலைவரின் அனுமதி 'அசென்ட்' பெறவேண்டிய சட்டங்களெல்லாம் அவர்களிடம் முன்கூட்டியே கலந்து பேசப்பட வேண்டும் என்ற விதியிருக்கிறது. அந்த விதியின் பிரகாரம் நாம் அவர்களோடு கலந்து பேச வேண்டிய துர்பாக்கிய நிலையிருக்கிறது. சில நேரங்களில் நாங்களே சட்டம் கொண்டு வருகிறோம் என்கிறார்கள். இன்னொரு முறை இதை நாங்கள் 'லா கமிஷனாக' அனுப்புகிறோம் என்கிறார்கள். இன்னொரு முறை உங்களுடைய 'டிராப்ட்' போதுமானதாக இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படி ஒவ்வொரு சமயமும் ஏதாவது ஒன்றைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சுயமரியாதைச் சட்டத்திற்கு அவர்களுடைய அனுமதி வாங்க நான் பட்டபாடு எனக்குத்தான் தெரியும். நானே டெல்லி சென்று வாதிட்டேன். அப்போது மறைந்த சட்ட அமைச்சர் திரு. கோவிந்த மேனன் அவர்கள் எனக்கு மிகவும் உதவியாக இருந்தார்கள். "நானே சுயமரியாதைத் திருமணம் செய்து கொண்டவன், பெரியார் பாரம்பரியத்தைப் பின்பற்றியவன்" என்று கூறி மிகுந்த அனுதாபம் காட்டி அனுமதி தந்தார்கள். அப்படிக் கஷ்டப்பட வேண்டிய துர்பாக்கிய நிலையில் இருக்கிறோம். இந்த மாதம் 12, 13 தேதிகளில் நடக்கவிருக்கிற மாநில சுயாட்சி மாநாட்டில் உறுப்பினரைப் போன்ற வழக்கறிஞர்கள் பெருமளவில் கலந்து கொண்டு இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருக்கின்றன என்று வாதிட வேண்டும் என்றிதான் இதைச் சொல்லுகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கொடுத்த மசோதாவை நிச்சயமாக சட்ட இலாகாவே பரிசீலித்து எப்படியாவது மத்திய அரசிடம் அனுமதி வாங்கி நிறைவேற்றி விடலாம் என்று நான் நம்புகிறேன். அவர்கள் கூறியிருக்கிற முடிவான பிரச்சனை இதுதான். 'பெயிலில்' விடுவதில் மனிதத் தன்மையோடு பெயிலில் விடவேண்டும். சட்டப்படி குற்றவாளி என்று சொல்லப்படுவதற்கு முன்னால் ஒரு நபரையும் சிறையில் வைக்கக் கூடாது என்பது தான் இதன் உண்மையான தாற்பரியம். இது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டிய ஒன்று.

6-50
p.m.

[திரு. எஸ். மாதவன்]

[1st September 1970]

இப்போது போலீஸ்காரர்களே குற்றமற்ற ஒருவரை 2 நாளைக்கு ஜெயிலில் வைப்பதுகூட பாவம் என்று தான் இந்த அரசாங்கம் கருதுகிறது. அண்மையில் கம்யூனிஸ்ட் நண்பர்கள் சிறையில் இருந்தார்கள். நான் திடீரென்று ஒரு நாள் சென்னைச் சிறைச்சாலைக்குச் சென்றிருந்தேன். பல பேர் என்னிடத்தில் முறையிட்டார்கள். அவர்கள் உண்மையைச் சொன்னார்களா, பொய்யைச் சொன்னார்களா என்று எனக்குத் தெரியாது. ஆனாலும் அவர்கள் “எங்களுக்கும் இதற்கும் சம்பந்தமேயில்லை, இருந்தாலும் எங்களைப் பிடித்துக் கொண்டு வந்து விட்டார்கள்” என்று சொன்னார்கள். எனவே அடுத்த மறுநாளே அத்தனை பேரையும் விடுதலை செய்யும்படி உத்தரவிட்டோம். காவலர்கள் பல நேரங்களில் தவறு செய்யக்கூடும். நீதி மன்றத்தில் கூட தவறு செய்துவிட முடியும். நீதிபதி முன்னால் என்ன எடுத்துச் சொல்லப் படுகிறதோ அதன் அடிப்படையில் தான் அவர் தீர்ப்புச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. எனவே இறுதியாக குற்றவாளி என்று தீர்மானிக்கப்படுகிற வரை, அவரைக் குற்றவாளியாகக் கருதி சிறையில் வைக்கக் கூடாது என்றுதான் நாங்களும் கருதுகிறோம். சொத்து இல்லாதவர்கள் மீது கேஸ் போடுவதென்பது காட்டுமிராண்டி காலத்தில் கூட இருக்கக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் இருந்துவிட்டது. அதை நான் காட்டுமிராண்டி காலம் என்று சொல்லவில்லை. அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இந்த மசோதாவில் உள்ள அத்தனைக் கருத்துகளும் நம்முடைய சட்ட இலாக்காவால் பரிசீலிக்கப்பட்டு, நிச்சயமாக மத்திய அரசாங்கத்தோடு வாதாடி, நம்முடைய தமிழ் நாட்டு மக்களுடைய நன்மைக்காக இதை நிறைவேற்றுவோம் என்று நான் அவருக்கு உறுதியளிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

இதைத் தவிர வேறு பிரச்சனைகள் கூட இருக்கின்றன. சிவில் கோர்ட்டில் வழக்கறிஞர்களேகூட கால தமாத்தத்திற்குக் காரணமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களே சில வழக்குகளை நீடித்துக் கொண்டே போக வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். இதை நாம் அனுபவத்தில் பார்க்கிறோம். அப்படிப்பட்ட நிலைமையைக்கூட நாம் மாற்றியாக வேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் வழக்குகள் முடிக்கப்பட வேண்டும் என்று சிவில் புரொசிரூர் கோடில் இருக்கும்படி செய்ய வேண்டும். இப்போது இருக்கிற முறையை மாற்றியாக வேண்டும். இதற்காக உயர் நீதிமன்ற நீதிபதியை நியமிக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரை நானே உறுதி தர ஆசைப்படுகிறேன். இந்த மசோதாவின் உண்மையான உள்ளடங்கிய கருத்துக்கள் அத்தனையும் பரிசீலிக்கப்பட்டு அவருக்கு மனத் திருப்தி அளிக்கக்கூடிய வகையில் அந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்படும் என்று அவருக்கு உறுதி கூற விரும்புகிறேன். அப்படி நிறைவேற்றித் திருகிற வரை நாமே ஆட்சியில் தொடர்ந்து இருப்போம். மத்தியில் இருக்கிற ஆட்சியும் தொடர்ந்து அதற்கு உதவி செய்யும் என்று கூறிக்கொண்டு அப்படிப்பட்ட அதிகாரங்களைப் பெறுவதற்கும் அதற்கான ஆலோசனை கூறுவதற்கும் 12, 13-ம் தேதிகளில் நடக்க இருக்கிற மாநில சுயாட்சி மாநாட்டிற்கு வந்து கலந்து கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

1st September 1970]

திரு. டி. கே. சுப்பையா : அமைச்சர் அவர்கள் சென்னை சிறைச் சாலைக்குச் சென்று பார்த்ததாகவும் அங்கே இருந்தவர்கள் முறையிட்டுக் கொண்டதன் பேரில் விடுதலை அளித்துவிட்டதாகவும் கூறினார்கள். ஆனால் திருச்சி சிறைச்சாலையைப் பொறுத்த வரையில், திரு. சுப்பையா, எம். எல். ஏ., அவர்கள் எழுதிக் கொடுத்து போராட்டத்தை வாபஸ் வாங்கிவிட்டதால்தான் விடுதலை செய்யப்பட்டார்கள் என்று பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. எனவே அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவது சரியா அல்லது பத்திரிகைச் செய்தி சரியா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : இந்த நாடு முழுவதும் உள்ள கம்யூனிஸ்ட்களைப் பொறுத்த அளவில் அவர்கள் எழுதிக் கொடுத்தார்கள், கட்சிச் சார்பில். சென்னைச் சிறைச்சாலைக்குள்ளே போன பிறகு சில பேருக்கு மனமாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கலாம். 1962-ஆம் ஆண்டில் நான் கூட சிறைச்சாலைக்குச் சென்றிருக்கிறேன். என்னோடு கூட வந்தவர்களில் சிலருக்கு அப்போது மன மாறுதல் ஏற்பட்டு அவர்கள் எல்லாம் வெளியே போக வேண்டும் என்று விரும்பினார்கள். நாங்களும் சரி என்று சொல்லி, போகிறவர்கள் போங்கள் என்று சொல்லிவிட்டோம். அப்படி 1000-க்கும் அதிகமானவர்கள் போய்விட்டார்கள்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : இதோடு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் வேறு ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைப்பற்றியும் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது இருக்கிற சட்டப்படி பிச்சைக்காரர்களாக இருப்பவர்களைத் தண்டித்தால் அவர்களுக்கு 50 ரூபாய் அபராதம் விதித்தால்தான் சிறைச்சாலைக்குக்கொண்டு போகலாம் என்றிருக்கிறது. பிச்சைக்காரர்களிடம் பணம் ஏது ? எனவே 50 ரூபாய் அபராதம் போடுவது என்பதைப்பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

***THIRU D. SANTOSHAM :** Relying on the categorical assurance given by the Hon. Minister that all these amendments will be considered and brought up at an early date, I thankfully withdraw my Bill. 7-00 p.m.

The Bill was, by leave, withdrawn.

MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 4-00 p.m. on Tuesday, the 8th September 1970.

The House then adjourned.

[1st September 1970]

VI. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE

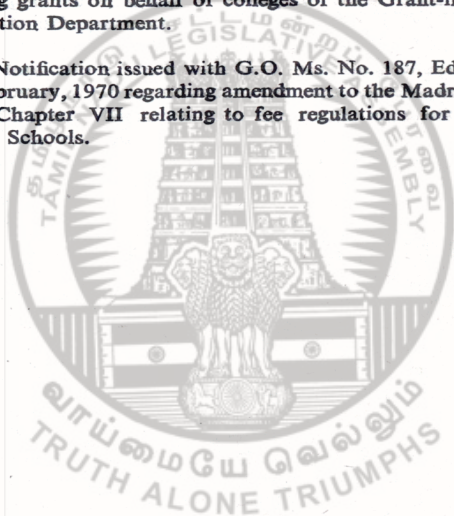
A. Statutory Rules and Orders

Nil.

B. Reports, Notifications and other Papers.

*35. Notification issued with G.O. Ms. No. 163, Education, dated the 2nd February, 1970 regarding amendment to Rule 41 in Chapter V —Teaching grants on behalf of colleges of the Grant-in-Aid Code of the Education Department.

*36. Notification issued with G.O. Ms. No. 187, Education, dated the 5th February, 1970 regarding amendment to the Madras Educational Rules in Chapter VII relating to fee regulations for Colleges and Secondary Schools.

[1st September 1970]

APPENDIX

(Vide answer to Starred Question No. 61)

Clause (a):—*The places and subjects in which special training courses were conducted in this State for Teachers during 1969 summer vacation.*

Answer :—Summer Institute Courses were conducted in the following places :—

MADRAS UNIVERSITY AREA

Subject	Duration	Place
1. Summer Institute in English for College teachers.	45 days	Coimbatore
2. Summer Institute in Maths. for School teachers.	40 days	Madras
3. Summer Institute in Biology for School teachers.	40 days	Madras
4. Summer Institute in Chemistry for School teachers.	40 days	Madras
5. Summer Institute in Physics for School teachers	40 days	Tiruchirappalli
6. Summer Institute in Nuffield Biology for School teachers	34 days	Madras
7. Summer Institute in Quantum Chemistry for college teachers	20 days	Madras

MADURAI UNIVERSITY AREA

1. English for college teachers from Madurai University area	21-5-69 to 13-6-69	Madurai
2. Physics for College teachers from Madurai University area	19-5-69 to 28-6-69	Madurai
3. Chemistry for College teachers from Madurai University area	7-5-69 to 14-6-69	Madurai
4. Biology for College teachers from Madurai University area	5-5-69 to 14-6-69	Madurai
5. Mathematics for College teachers from Kerala and Madras State	5-5-69 to 14-6-69	Madurai
6. Orientation course for New College teachers	15-5-69 to 14-6-69	Gandhigram, Madurai
7. Orientation course for College teachers at the degree level to teach Science subjects through Tamil medium.	17-5-69 to 7-6-69	Madurai

[1st September 1970]

ANNAMALAI UNIVERSITY AREA

1. Summer Institute in Chemistry for College teachers.	..	Annamalainagar
2. Summer Institute in Chemistry for School teachers.	..	Annamalainagar

Clause (b):—Number of College and High School teachers who were benefited by these courses.

MADRAS UNIVERSITY AREA

<i>Courses</i>	<i>No. of Participants</i>
1. Summer Institute in English for College teachers	40
2. Summer Institute in Quantum Chemistry for College teachers	35
3. Summer Institute in Mathematics for School teachers	45
4. Summer Institute in Biology for School teachers	37
5. Summer Institute in Chemistry for School teachers	48
6. Summer Institute in Physics for School teachers	40
7. Summer Institute in Nuffield Biology for School teachers	40

MADURAI UNIVERSITY AREA

1. English for College teachers from the Madurai University area	63
2. Physics for College teachers from the Madurai University area	36
3. Chemistry for College teachers from the Madurai University area	31
4. Biology for College Teachers from the Madurai University area	38
5. Mathematics for College teachers from Kerala and Madras State.	50
6. Orientation course for new college teachers	35
7. Orientation course for college teachers at the Degree level to teach Science subjects through the Tamil medium	376

ANNAMALAI UNIVERSITY AREA

1. Summer Institute in Chemistry for College Teachers	41
2. Summer Institute in Chemistry for School teachers	41

1st September 1970]

*Clause (c) :—Total expenditure incurred in conducting these courses***MADRAS UNIVERSITY AREA**

<i>Course</i>	<i>Expenditure incurred</i>
1. Summer Institute in Quantum Chemistry	Rs. 25,925 42
2. Summer Institute in Mathematics	28,136 04
3. Summer Institute in Physics	25,144 40
4. Summer Institute in Biology	23,534 25
5. Nuffield Biology Summer Institute	33,884 05
6. Summer Institute in Chemistry	28,016 24
7. Summer Institute in English	32,118 75
	Rs. 1,96,759 15

MADURAI UNIVERSITY AREA

<i>Course</i>	<i>Expenditure incurred</i>
1. English for College teachers from the Madurai University	Rs. 22,303 12
2. Physics for College teachers from the Madurai University	33,611 00
3. Chemistry for College teachers from the Madurai University	31,125 00 (Approximate)
4. Biology for College teachers from Madurai University	35,000 00
5. Mathematics for College teachers from Kerala and Madras State	34,700 00
6. Orientation course for New College teachers	Not available.
7. Orientation course for College teachers at Degree level to teach Science subjects through Tamil Medium	99,541 22
	Rs. 2,56,280 34

ANNAMALAI UNIVERSITY AREA

<i>Course</i>	<i>Expenditure incurred</i>
1. Summer Institute in Chemistry for College teachers	Rs. 32,946 00
2. Summer Institute in Chemistry for School teachers	25,859 00
	Rs. 58,805 00

[1st September 1970]

Clause (d) :—*The amount sanctioned by the Government of India, and University Grants Commission, New Delhi and the State Government.*

Answer :—The entire expenditure for all the training courses (except the Orientation course for College teachers at the Degree level to teach Science subjects through the Tamil medium held at Madurai) was met from grants received from the University Grants Commission, New Delhi.

Amount sanctioned by the University Grants Commission, New Delhi:

Madras University	Rs. 2,90,500
Madurai University	1,95,000
Annamalai University	56,805
	Rs. 5,42,305

Amount sanctioned by the Government of India:

Nil.

Amount sanctioned by the State Government :

The amount so far sanctioned by the Government of Tamilnadu for the conduct of Orientation Course for College teachers to teach Science subjects through the Tamil Medium is Rs. 93,000/-.